لار
اغزنه
دجنت

Ketabton.com

مصطفی اوخالد

لیکوال: صابر جان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ

دجنت اغزنه لار

خالد او مصطفی

لیکوال

صابرجان

ناشر

مکتبه عزیزیه محله جنګی پشاور

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې کتاب ټول حقوق له ناشر سره محفوظ دی

کتاب پیژندنه

نوم	دجنت اغزنه لار مصطفی او خالد
لیکوال	صابر جان
کمپوز	لیکوال پخپله
دچاپ تعداد	۱۰۰۰
ناشر	مکتبه عزیزیه
د اړیکو شمیره	۰۳٤٥۱۳۸۰٤۸۳

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دجنت غزنه لار

دجنت اغزنه لار - يو جهادي او حماسي ناول دي چې د تاند او روان قلم څښتن ليکوال (صابرجان) صاحب دمعاصر تاريخ له ځينو واقعي پېښو څخه په اقتباس ليکلی -

مرکزي کر کټر او هېرو يې خالد دی دا ناول ته دهغوی نوم ورکو دمهاجرو غازيانو دردونکی داستان دي چې پر افغانستان د امريکا تر يرغل وړاندې د عربو له مختلفو هيوادونو څخه د اسلامي نظام د سيوري او واقعي شريعت د ايمان خړوبونکې چينې ريښتني مزه وڅکې

دوی خپل مجلل قصرونه اسمان خراشي مانۍ او دعيش او عشرت ژوند پرېښود او د افغانستان په سپېرو ډاګونو او خړو غونډيو کې يې له سونزو او تکليفونو ډك ژوند خوښ کړ

په ناول کې لولو چې هغه ايمان والا خلك کوم چې د الله په لار کې دجهاد هوډ يې کړي وو، څرنګه خطرونو او مشکلاتو ته ټټر ورکوي!!!

څنګه پر خپلو خواهشاتو بر لاسي کيږي او له پستو پالنګونو پاڅيږي او ديو داسي هيواد. سنګرونو ته ځانونه رسوي چې نه يې له جعرافيوې او فزيکې جوړښت او آب هوا سره بلد دی او نه يې د وګړو په ژبه دود او کلتور خبر دی !!!!

دناول ليکوال پخپله د ډيرو هغو پېښو شاهد او نندارچي پاتې شوی چې زمونږ دمعاصر تاريخ دخونريز او رزمي تاريخ يو نوی باب پرې راپيليږي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دليکوال کمال دادی چی پیښې او محاورې یې تولې تر ډیره پخپل اصلي شکل لیکلي د لوستلو پرمهال لوستونکې ته دیوه ثبت شوي فیلم په څیر هره صحنه یوه یوه مخې ته ږدي
دناول د محتوا یو بل مهم ټکې داده چې موږ ته دانښيي چې که اوسني عربان هرڅومره د غربیانو په رنګ رنګیدلي دین ته یې شاه کړې او دعیش او عشرت ژوند تیروي خو هغه اصیلي عربې میندې لاشته چې خپلو بچو ته د غیرت شېدې ورکوي او په یوه نګه اسلامي او حماسي فکر خپل ماشومان راستروې
داسي خویندې لاشته چې له خپلو غازیانو ورونو او میړونو سره د غزا میدان ته کوزي شي !
درنو لوستونکو ! دجنت اغزنه لار ناول داسي مهال د چاپ په ګانه پسولل کیږي چې په هیواد کې د امریکایي تاړاك له ماتې سره مخ دي او دالله ﷻ په مرسته دتش لاسو غازیانو په وراندې پر ګونډو کیدونکې دي
له امریکایي یرغل راهیسته زموږ په ګران هیواد کې د فکرې استعمار ریښې ډیرې غزیدلې او دځوان کهول پر اذهانو یې مستقیم منفي اغیز ښندلی اوس مو په تولنه کې د عشقي او مبتذلو ناولونو بازار خورا ګرم دي خو دجنت اغزنه لار په څیر ناولو نه چاپول او عرضه کیدل یقینا چې ستره لاسته راوړنه بللای شو.
زه محترم صابر جان صاحب ته دخپل لومړي ناول د چاپیدو مبارکي وایم او دالله ﷻ له دربار څخه ورته د مزید توفیق غوښتونکی یم. او تاسو د ناول لوستلو ته رابولم.

حمد الله حلمیار - کوته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

دخپلواک اوستروٍاک رب په نامه

لومړی د هغه ذات حمد اوثناء وایم چې ځمکې او اسمانونه یې پیداکړي ، عرش یې په آسمان کې درولی او سیندونه یې پرځمکه کې جارې کړي دي.

وروسته له حمد اوثناء څخه پر هغه چا درود وایم چې زه یې له برکته نن طیبه کلیمه وایم اوددې ستر انسان له برکته زه نن مسلمان یم، زما مور اوپلار دې له حضرت محمدصلی الله علیه وسلم قربان وي.

امابعد په ننی نړۍ کې ناول ډیر مینه وال لري، خو پرته څو محدودو پښتو ناولونه اسلامي اړخ نه لري، یوازې مجازي مینه اوفحشاء تري زده کیږي نو ماهم ښه وګڼل ترڅو داسې ناول ولیکم چې د امت مسلمه ځوانانو ته داسې فکر ور پیدا کړی چې ددې ناخوالو څخه ځان وژغوري، پوهان پوهیږي چې د مسلمانانو دعزت او بریالیتوب لار په دې عصر کې یوازې جهاد اومبارزه ده نوددې ناول مسیر هم پرجهاد اوجهادکولو راڅرخي، ددې ناول مقصد اسلامې نظام او ورورګلوي ده چې مسلمانان اخوت اواتفاق ته رابولي اوځوانانو ته درس ورکوي ترڅو قومې او ژبنی تعصب پریږدي او د شرق مسلمان د غرب مسلمان لپاره ځان قربان کړی ، بل مقصد یې د طالبانو د اسلامي تحریک او امیر المؤمنین ملا محمدعمر مجاهد اصلي شکل اوکرېکټر بیانول او د هغه له کارنامو څخه زده کړه کول دي، چې څنګه د یوعرب مسلمان ورور لپاره تر خپلې بادشاهی تیر شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناول دپای برخه جهادي زده کړو اومعلوماتو لپاره څانګړې شوې ده نولوستونکي دې په غور ولولي او ګټه ترې واخلي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالی

په جهادي مینه د شهید امیرالمؤمنین ملا اخترمحمدمنصور رحمه الله علیه روح تــه ډالی کوم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

په ډېره اسلامي مینه له حاجي آغامحمد زابلي، محمدقاسم شهاب وزیر سحر، هجرت الله تګابي، صالح محمدبدري ،خان صافي ،عصمت الله عزام او نور ولي جان درویش څخه مننه کوم چې ددې کتاب دچاپ مالي لګښت یې پر غاړه واخیست.

او له ګران ورور مولوي محمدصادق جان عاکف څخه هم مننه کوم چې دکتاب په چاپولو کې مرسته را سره وکړه.

له درنو لوستونکو څخه هیله کوم چې ما او زما مور او پلار له دعا څخه هیر نه کړي.

ستاسو خادم صابرجان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام د مشهور مصري تاجر (عبيده ابو عزام) زوی ؤ

عزام له پلاره یو زوی او خورا ډېر نازولی و، پلار یې روزنې ته ځانګړې پاملرنه کوله، عزام داسې هلک و چې تود باد یې هم نه و لیدلی، ښوونځي ته د تګ پر مهال به دوه ساتونکی هم ور سره وو، د ښوونځي استاذانو هم دعزام د پلار له کبله دده ډېر قدر کاوه ،سربېره په دې چې عزام ډیر نازک طبعه او نازولی هلک و لایق هم و هغه لا لس کلن و چې له کتاب اومطالعې سره یې ډېره مینه لرله، یوه ورځ یې د پلار د کتابونو په الماری کې یوپنډ تور کتاب پیدا کړ، چې پر پوښ یې په غټو تورو لیکل شوی وه: سیرت الصحابة.

عزام کتاب له ځانه سره دخوب خونې ته راووړ، او دشپې مهال یې دکتاب مطالعه پیل کړه، عزام چې کله د صحابه کرامو کیسې لولي کتاب نور هم خوند ورکوي ، یوه کیسه ورته تر بلې خوږه او جالبه ښکاریده، عزام لا دهمدې کتاب په مطالعه بوخت و چې د سهار اذانونه وشول.

عزام چې اذان واورید سمدستي یې کُتاب بندکړ او سر یې په بړستن کې دننه کړ او ځان یې خوب ته اماده کړ، خو عزام ته بېخي خوب نه ورتـه او فکر کې یې د صحابه کرامو ﷺ د غزاګانو کیسې را ګرځېدلې او په دماغو کې یې د صحابه وو د اسانو او تورو تصویرونه جوړېدل، کله کله به له ځان سره موسکی شو چې ابوجهل یې دېر عجیبه وواژه، معاذ به زما غوندې و، عزام لا همدا فکرونه کول چې مور یې غږ پرې وکړ: پاځه بچیه! ناوخته دی جماعت درڅخه تیرېږي، عزام له جماعت وروسته بیا خپل خونې ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغی او دکتاب مطالعه يې پيل کړه، مور يې فکر وکړ چې عـزام لـه لمانځه وروسته بيا بيده شوی دی، غږ پرې وکړ شه بچيه پورته! ښـوونځي تـه دتلو وخت دې دی.

ژر ناشته وکړه چې ساتونکي دې انتظار دي او ښوونځي ته دې وړي.

عزام له خونې راووت مخ او لاسونه يې ومينځل، خوراک يـې شروع کړ، د دخوړو خوړلو پرمهال هـم عـزام تـه د صـحابه کرامـو کيسې پـه فکر کې گرځېدې راگرځېدلې، خندق غزا ور ياد شوه چې صـحابه کـرام ډيـر وږي وو او په خپلو گېډويې ډبرې تړلـې وې، عـزام سمدستي خپلـې گيـډې تـه وکتل.

عزام بيـا موسـکی شـو لـه ځـان سره يـې وويـل: نـه زه بايـد اوس لا زياتـه ډوډی او خواړه ونه خورم ترڅـو لـه لـوږې سره عـادت شـم، هغـوی څنگـه وږي گرځيدل.

عزام له لږ خوراک وروسته له خوړو پورته شو، مور يې ترې وپوښتل: بچيه ولې دی لږ خوراک وکړ؟ ځان سم موړ کړه! تر يوې بجې ښوونځي کې بې هلته وږی کيږې.

. عـزام خپلـې سـترگی د مـور پرلـور واړولـې، مـورې! دا نـو څـه لـوږه ده يـو صحابي د خندق په غزا کې د لوږی له امله پر خپل نس ډبرې تړلې وې.

مورېې چې دا خبره واوريده، عزام ته يې وويـل: بچيـه! هغـوی ډېـر غيرتي خلک وو، مور يې لا خبره نه وه خلاصه کړې چې عزام ورته وويل: مورې هغوی ستا خوښ دي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور: هو زویه! ولې نه تر صحابه کرامو دې الله تعالی زما مور او پلار قربان کړي.

عزام ته دې خبرې لا ډېر خوند ورکړ.

عزام د ښوونځي کتابونه واخیستل او له ساتونکو سره روان شو، عزام له یوه ساتونکي وپوښتل: ستا اس چلول زده دي؟

ساتونکي وویل: نه، زما اس چلول نه دي زده.

عزام د پیغور په ډول ساتونکي ته ورغبرګه کړه ولې دې نه دي زده ته څومره غټ صورت لرې، ته خبر یې خالد بن ولید څنګه اس چلاوه؟

ددې خبرې په اورېدو دواړو ساتونکو یو بل ته وکتل او وخندل یې.

ساتونکي هم حیران شول چې عزام په دومره کشرتوب او کم عمر څنګه دومره ستر ستر فکرونه لري، عزام چې ښوونځي ته ورسید د سیرت صحابه کتاب کیسې یې خپلو ټولګیوالو ته وکړې، هغوی هم غوږ ورته نیولی وو، عزام لا د بدرغزا کیسه پای ته نه وه رسولې چې استاذ یې ټولګي ته را داخل شو.

او درس یې کړ، خو د نن د عزام فکر د پخوا په څېر په درس کې نه بلکې ټول فکر یې هغه کتاب کې و چې دشپې مهال یې لوستی و او انتظار یې کاوه چې کله به ماښام شي ترڅو یوځل بیا له هغه کتاب سره یو ځای شي، ټوله ورځ د هماغه کتاب لوستلو ته انتظار و.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې مابنام شو دا عزام له خوړو خوړلو وروسته سمدستي پورته او د خوب خونې پر لور روان شو، تور کتاب رنګی یې را واخیست لومړی یې ... کړ او بیا یې په لوستو پیل وکړه عزام ددې کتاب داسې معتاده شو لکه څنګه چې په دې زمانه کې دیموکراتان د هندي سریالونو معتاد دي.

ددې کتاب له مطالعې وروسته عزام یو اسلامپال شو، له ده سره څوتنه نور ټولګیوال چې ده به دسیرت صحابه کیسې ورته کولې اسلامپال او په جهادي فکر سنبال شول، عزام چې کله ښوونځی خلاص کړ د مصر هېواد الازهر پوهنتون د شرعیاتو پوهنځی یې انتخاب کړ، عزام د کلک عزم څښتن، اسلامپال او دجهادي فکر لرونکی زلمی و، په ټولګي کې له عزام سره د شرعیاتو پوهنځي استاذ لور "عایشه؛ هم وه.

عایشه دعزام خوښېدله ځکه چې ډېر په حجاب کې به پوهنتون ته راتله، او اسلامی فکر یې درلود، دعایشې هم عزام له دې امله خوښ و چې دیندار او حیاناک هلک و.

عزام په ټولګي کی جلا اوځانګړي خویونه درلودل.

هغه به کله کله په ټولګي کې پر د یموکراسی خورا توندې نیوکې کولې او پر دیموکراسی نظام به یې ریشخند واهه.

یوه ورځ د اسلامی سیاست پوهنې استاذ اسلامی نظام تشریح کاوه عزام د درس په منځ کې له استاذه وپوښتل:

واستاذه وبخښه دا کوم اسلامی نظام چې ته یې موږ ته تشریح کوې دا اوس د نړۍ په کوم هیواد کې شته؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد: نه بچیه له بده مرغه له عثماني امپراطورۍ وروسته په هېڅ اسلامي هېواد کې بیا خلافت نه دی راغلی.

عزام: استاذه الله دې وکړي چې بیا داسې نظام راشی!!

استاد: اللهم آمین، هو بچیه اسلامي نظام خو د ټولې نړۍ په ګټه دی خو افسوس چې څوک پرې نه پوهیږي.

عزام: د پوهنتون په اخر کال له عایشې سره. واده وکړ یو کال له واده وروسته د عزام زوی پیداشو چې نوم یې خالد پرې کېښود، یوه ورځ عزام د پوهنتون دورې د اسلامی سیاست پوهنې استاذ پوښتنې ته ورغی.

استاد ورته وویل:

بچیه زیرئ مې درباندې تاچې د کوم اسلامی نظام پوښتنه په ټولګي کې کوله هغه اوس په افغانستان کې راغلی دی.

عزام: اوه!! استاده سم زیرئ به درکوم، په رښتیا ډېر خوشحالونکی زیری دې راباندی وکړ.

استاد: هو بچیه! افغانستان کې د "اسلامی امارت" په نوم یو بشپړ اسلامی نظام جوړ شوی دی.

عزام: شکر استاذه زه به ورځم هههه تا خو راته نظري ښودلی و اوس به یې عملي په خپلو سترګو وګورم چې سم مې زده شي.

استاد: بچیه! خو پلار به دې اجازه درنکړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام: همممم استاذه لـه پـلار څخـه بـه د تبښتې لاره غـوره کـړم خـو تـه دعاکوه چې د عايشې خو ښه شي.

عزام چې کله کور ته راغی له خپلې ميرمنې "عايشې" سره يي خبره شريکه کړه، عايشې په جواب کی ورته وويل: زما هم همدا ارمان دی چې يـو ځل د اسلامی نظام تر سيوري لاندې ژوند وکړم.

بس د الله جل جلاله لپاره به له تاسره افغانسان ته ځم ان شـاءالله، الله تعالی به زموږ څخه راضي شي.

عزام او عايشه له خپل کـوچنی زوی خالـد سره يوځـای افغانـستان تـه روان شول.

پلار يې چې خبر شو چې عزام له خپل کـوره تللـی دی، سمدسـتي دعـزام کور ته چې د پلار کورته يې مخامخ و ورغی.

عبيده چې وکتل په کور کی يی يو ليک پيداکړ.

کله يې چې ليک پرانيست داسی په کې ليکل شوي وه:

زما گرانه اومحترمه پلاره! پوهيږم چې کله زما له تگ څخه خبر شـوې ډېر خپگان به درباندې راغلی وي، زه پـوهيږم چـې زه سـتا لپـاره تـر ټـولې دنيا گران يم خو داسې فکر ونه کړې چې ته ماته گران نـه يـې زه د هغـه رب په ذات قسم خورم چې هيڅکله امانت ضايع کونکی نه دی، ته ماته له هرڅه گران يې، زه په هيڅ ډول سـتاحق نـشم ادا کـولای، تـا چـې زمـا لپـاره کـوم کا ، نه کړي يو پلار به هم د زوی لپاره نه وي کړي خـو تـر هـر څـه زيـات چې زه پرې خوشحاله او ستا احسان مند يم هغه ستا هغه احسان دی چې تا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لاشعوري ډول زما لپاره کړی دی، اوس به فکر کوې چې دا به کوم احسان وي؟

زه درته وايم پلاره! هغه ستا هغه سيرت الصحابة کتاب و چې ما ولوست او زه يې د ژوند په خوند او حقيقت پوه کړم،پلاره! دا احسان دې پر ما تر هر احسان ډېر دی.

پلاره تا به هم په هغه کتاب کې ليدلي وي چې صحابه کرامو خپل پلارونه، ترونه ،مالونه ، زامن او ښځې پريښودې او له حضرت محمد ﷺ سره يې يو ځای مدينې منورې ته هجرت وکړ، نو زه هم تر هغو صحابه کرامو بهتر نه يم، نو زه هم تا پرېږدم اود اسلامي نظامي لپاره هجرت کوم اوته هم تر هغو صحابه کرامو بهتر نه يې چې د اسلام لپاره يې اولادونه بايلل، ته هم د اسلام لپاره ما له لاسه ورکړه.

پلاره! بيا هم د ځمکې او اسمانونو په پالونکی قسم يادوم که مې ماشوم زوی "خالد" او ګرانه ميرمن نه را سره تللای هغوی به مې هم د اسلامي نظام لپاره پريښي وای.

ګرانه پلاره! ددې پرځای چې وير اوخپګان وکړې په لوړ سر او خوشحالی ګرځه او د الله تعالی شکر اداکړه چې زوی دې د اسلام لپاره ولاړ اوپه هر مجلس کې په ما فخر کوه.

دعاګانی کوه او په هغه رب دې سپارم چې ابراهيم عليه السلام يې په اور کې وساته.

والسلام عليکم

ستاګران زوی عزام

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار یې د لیک تر لوستو وروسته سمدستي لاس پورته کړ او داسې یې وویل:

الله تعالی! زه ستا شکر ادا کوم چې ماته دې دومره غیرتي زوی راکړ.

عزام او کورنی یې په دوهمه ورځ د کندهار په هوایي ډګر کې له طیارې را کښته شول.

کله یې چې د افغانستان خړه فضا او د ختهو سپیره کورونه ولیدل عزام عایشې ته د ډاډ ورکولو په هدف وویل:

عایشې مه خپه کیږه که ستا ژوند دلته سخت وي زه کولای شم تا بیرته مصر ته ستنه کړم، هلته به د خالد روزنه هم وکړې.

عایشه: عزامه! هیڅکله دا فکر مه کوه چې ښځې د عقیدې او غیرت له پلوه تر نارینه وو کمزورې دي، خپه نشې زه هم ستا له امله نه یم راغلې بلکې غواړم تر څو د اسلامي نظام تر سیورې لاندې ژوند وکړم.

عزام اوعایشه له هوایي ډګر څخه د را وتلو پرمهال په همدې خبرو بوخت وو چې له ښې خوا یو سپین ږیری افغان چې په عربي ژبه پوهیده پر عایشې غږ وکړ:

خورې د څه لپاره دې سپیره افغانستان ته را غلې؟ دا خړه فضا او خاورینو کورونو کې تاسو څه لیدلي دي چې خپلې ماڼۍ او عصري ژوند پریږدې او دلته راشې، دا ژوند خو ستاسې عصري ژوند ته هیڅ هم نه دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشه: ورروه! ته پوهیږې چې ښه ژوند ماڼۍ ، موټر اوپیسې نه دی، بلکې ښه ژوند هغه دی چې روح دې ارام اوخوښ وي، موږ په مصر کې هر څه درلودل خو روحي ارامي مو نه درلودله، ته پوهیږې چې دې سپیرو کوږو ته په راتګ نن زه دومره خوشحاله یم لکه کعبې شریفې ته چې راغلې یم، زه دلته روحي ارام هغه چې زه ورپسې راغلې یم هغه دا چې د اسلام تر سیوري لاندې ژوند وکړم زه راغلې یم چې خپل زوی خالد دلته په اسلامی نظریه اوفکر سمبال ورزوم ترڅو د نایټ کلب پر ځای مدرسې ته لاړ شي، ته پوهیږې چې موږ هلته هر څه درلودل، برق،عصری ژوند او تلویزون چې تاسو ترې محروم یاست، خو تاسې هغه څه لرئ چې موږ یې دلته په راتللو مجبور کړو.

تاسې اسلامي نظام لرئ چې هرڅه مو په امن کې ذي، نه موڅوک عقیدې ته په سپکه کتلای شي ،نه څوک پرحجاب او ږیره ریشخند وهلای شي او نه هم څوک ستاسې ناموس ته په بد نظر کتلای شي.

تاسې عُمر لرئ!! هغه عمر چې په دومره ستره پاچاهي کې تر اوسه بانکي اکاونټ نه لري. عُمر سره له پاچاهۍ دومره عاجزه دی چې له ملګرو سره یوځای پر کمپله کښیني، ستاسې عمر ولې د واک ،نوم ، نښان ،پیسو او ماڼیو (بنګلو) شوق نه کوي؟

بلکې د اسلام خدمت تر هرڅه غوره ورته ښکاري، موږ ته هم ستاسې د ملامحمد عمر مجاهد غوندې د اسلام خدمت او اسلامی نظام ترسیوري لاندې ژوند تر ماڼیو، برق او پیسو غوره ښکاري، موږ د الله تعالی لپاره هجرت کړی او امید دی چې الله تعالی به یې راڅخه قبول کړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام د عایشې د هرې خبرې په اوریدلو (چې د عایشې د کلک عزم او هوډ ښکارندويي يې کوله) ډېر خوشحاله. کېده او په زړه کې يې د الله تعالی شکرونه ادا کول (چې رب په دین مینه میرمن ور نصیب کړې ده).

دعایشې د خبرو له ختمېدو وروسته سپین ږیري افغان عزام ته د بلد او شناخته دوست په څېر کلکه غاړه ورکړه او ښه راغلاست يې ورته ووایه.

عزام هم حیران شو چې دې سړي دنېږدې قریب او دوست په څېر ستړي مشي ورسره وکړه ، څکه سپین ږیری سړی له شکل اوخبرې څخه هم افغان معلومیدو جامې او رنګ يې هم بیخې مصریانو ته ورته نه وې.

عزام له ستړي مشي وروسته سپین ږیري ته وویل:

بابا ډیره بخښنه غواړم سفر مې زیات ستړی و دماغ يې راته ستړي کړي زما څخه هیر شوی يي او ډیره بخښنه غواړم لومړی ځان را وپېژنه!

سپین ږیری: هههههه تا زه ونه پیژندم؟

عزام نه باور وکړه زه هم د شرم احساس کوم چې ولې رانه هیر شوی يې خو لږ نقل را کړه کیدای شي بیا دې وپیژنم!!

سپین ږیری. ورور دې یم

عزام :ورور؟

سپین ږیری: هو، ورور دې.

عزام: هههه زه خو ورور نه لرم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین ږیری: ولې زه نه یم؟

عزام : هههه څنګه؟

سپین ږیری : دکلیمې وروور دې یم الله تعالی په قرانکریم موږ ټول سره وررونه بللي یو.

عزام چې کله د سپین ږیری خبره واوریدله له سترګو یې اوښکې راغلې، سپین ږیری یې په غیږ کې ونیو او په ژړا غوني غږ یې وویل: والله چې ته زما وروور یې شکر چې وروز مې پیداکړ.

سپین ږیري سړی عزام په مخ مچ کړ او ورته ویې ویل:

موږ ستاسې د پښتو خاورې یو تاسې خو زموږ د سردار محمد صلی الله علیه وسلم له قوم څخه یاست چې موږ یې سیدان نوموو، موږ څومره بختور یو چې تاسې غوندې کسان زموږ ملیمانه دي.

د عزام حالت بیخي بدل شو، له سترګو یې اوښکې روانې وې او زړه یې و چې په زوره زوره چیغې ووهي خو په ډیر تکلیف یې ځان اداره کړ.

عایشې ته یې مخ ور واړو او ورته ویې ویل: له کوم وخت چې الله تعالی زه پیدا کړی یم دومره مینه چا نه وه راکړې چې دې سپین ږیري بابا راکړه، عایشې! ته به پوهیږې هره مینه ځان ته وي خو د اسلام لپاره یو له بل سره مینه بیخي بیل خوند لري.

عایشې نن پوه شوم چې صحابه کرامو څومره ښکلی ژوند درلود.

عزام لا خبره نه وه خلاصه کړې چې سپین ږیري پر را غږ کړ:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه! کشره وروره چې زه مو ستاسو تر کوره ورسوم.

عزام فکر وکړ چې سپینږیری سړی یې خپل کور ته بیایي.

نو سپین ږیري ته یې وویل:

مننه مشره وروره ضرور به ستا کور ته درځم خو اوس مونږ هوټل ته خو کارونه مو ډېر دي. اړتیا ده چې لومړی ارام وکړو بیا د کرایې په کور پسې وګرځو.

سپین ږیری: هههههه کشره ورور زما کور ته خو دې هر وخت الله تعالی راوله! خو زما کور هم په هلمند کې دی چې تر هغه ځایه پوره شپږ ساعته لار ده، ستا کور ته دې بیایم.

عزام: زماکور؟

سپین ږیری: هو.

عزام: بخښنه غواړم لکه چې ته پوه نه شوې. نن زما لومړی ورځ ده چې دلته راغلی یم. لامې کور ندی جوړ کړی، ان شاءالله ژر یې جوړوم.

سپین ږیری: مونږ درته تیار کړی دی یواځې تا غواړي.

عزام: ځنګه مو راته تیار کړی ههههه هسې نه چې ډېر ګران بیه کور مو راته کرایه کړی وي؟

سپین ږیری: کرایه نشته امیرالمومنین مهاجرو ته همدلته میدان کې کورونه جوړ کړي، مفت دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام: چې دا خبره واوریدله نو موسکی شو عایشې ته یې وکتل، عایشې ورته وویل: عزامه مونږ رښتیا خپل مقصد ته راغلي یو، دا سړی رښتیا امیرالمومنین دی،درځه چې ځو!

عزام د خپلې کورنۍ اوسپین ږیري سره روان شو له لږ مزل وروسته یې د خاورو څو سپیره کورونه ولیدل او سپین ږیري سړي عزام د ختمو سرای مخې ته ودراوه او لاس مې په جېب دننه کړ او کیلي یې عزام ته ورکړه او ورته ویې ویل: دا کور ستاسې دی او تاسې به همدلته اوسیږئ! عزام وویل: ستا دومره احسان خو زه په منبه کولو سره نشم ادا کولای، خو څه شکر چې وروز دې یم هههههه بیاخو ته مشر ورور یې خو وعده را سره وکړه چې هر وخت به دلته راځې.

سپین ږیری: هو ان شاء الله که ژوند و، خو اوس تاسې ارام وکړئ نور ملګري به ان شاءالله تاسې ته د خوراک د انتظام لپاره را شي.

عزام او عایشه کور ته ننوتل دوئ لا خپل شیان پر ځایونو نه وه سره برابر کړي چې دروازه وټکېدله.

عزام: دروازې ته ورغی، ګوري چې یوبل کس ولاړ دی، لومړی یې پر عزام سلام وکړ بیا یې کلکه غیږه ورکړه اوسټړي مشي یې ورسره وکړه او عزام ته یې وویل: زه د امیرالمومنین له خوا تاسې ته راغلم، هغه پر تاسو سلام وایه او دا لیک یې تاسې ته رالیږلی دی، عزام مننه ترې وکړه او لیک یې پرانیست،په لیک کې داسې لیکل شوي وو:

زه ملا محمدعمر مجاهد له تاسو ډیره بښنه غواړم چې تاسې ته مې یود خاورو کوچنی کور درکړ، رښتیا هم ستاسې غوندې نازولو خلکو لپاره به

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په داسې کور کې ژوند سخت وي، خو باور وکړه موږ هم په نظامي جنګ اخته یو. د زیاتو ملکونو له خوا راباندې اقتصادي بندیزونه لګیدلي همدا مو وس کې پوره دي الله تعالی شاهد دی که مې له وس څخه پوره وای تاسې ته به مې بنګلې هم جوړې کړې وای خو موږ خپله هم په همداسې کورونو کې ژوند کوو خو ستاسې ژوند په داسې کورونوکې له سختیو سره د الله جل جلاله لپاره دی.

ضرور به یې الله جل جلاله ثوابونه درکوي، الله جل جلاله دې زموږ اوستاسې څخه راضي شي عزام اخري توري په داسې حال کې ولوستل چې د سترګو اوښکې یې پر کاغذ را تویې شوې بیا عزام قاصد ته وویل: چې پر امیرالمومنین باندې زما سلام وایه او ورته ووایه چې زما مور او پلار دې تر تا صدقه شي موږ ته ستاسې اخلاص او مینه د دنیا تر بنګلو مهمه ده زه قسم د ځمکې او اسمانو په پیداکونکي کوم چې هغه مینه چې تاسې موږ ته راکړل دومره یې خوشحاله کړم لکه د ټولې دنیا بنګلې او باچاهي چې مو موږ ته راکړې وي.

امیرالمومنین ته ووایه چې زه له تا غوره نه یم چې ته په داسې کورونو کې ژوند کوې زما لپاره په داسې کور کې اوسیدل ستر افتخار او خوشحالي ده له دې خبرو وروسته عزام قاصد رخصت کړ، او لیک یې کور ته راووړ او عایشې ته یې په لاس ورکړ، عایشې چې کله لیک ولوست نو عزام ته یې وویل:

عزامه ته وګوره الله جل جلاله څومره نېک بنده ګان پیدا کړي!!!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام او عایشه په همدې مجلس باندې مصروف وو چې یوځل بیا دروازه وټکیدله.

عزام هم د دوهم ځل لپاره دروازې ته ورغی چې دروازه یې خلاصه کړه په قد جگ غټه ږیره او اوږدې چړې لرونکی سړی ولاړ دی او عزام ته یې سلام ادا کړ. عزام هم ستړي مشي ورسره وکړه له ستړي مشي پس یې څه د خوراک شیان دعزام. په لاس ورکړل او وروسته یې د عزام سره خدای په اماني وکړ عزام شیان کور ته راوړل. عایشې د خوراک لپاره اماده کړل او دواړو ډوډۍ وخوړه دعزام زوی خالد چې همدا مهال څلورکلن و د ډوډۍ خوړلو څخه انکار وکړ اوپه دې خپه و چې ولې یې دده لوبو سامان له ځان سره نه دی راوړی عزام په ډیر. کوښښ خالد خوشحاله کړ او وعده یې ورسره وکړه چې بازار کې به سبا ورته نوي د لوبو سامان اخلي چې بیا خالد هم ډوډي وخوړه.

له ډوډۍ خوړلو وروسته عایشې ددې لپاره چې د عزام په زړه کې څه ونه گرځي د خپل وړوکي دختو کور صفت شروع کړ او هغه یې خورا وستایه خو عزام پوهیده چې دا صفت دده لپاره کوي ماښام راروان و عزام کور کې د ویده کیدلو لپاره توشکې اوکمپلې هم نه درلودلې حیران و چې اوس به دې نابلدتیا کې چیرته ولاړ شي عزام په همدې فکر کې و چې بیا په دریم ځل دروازه وټکیدله خو کلهٔ چې دروازې ته ولاړې دا ځل پنځه یا شپږ ښځې ولاړې وې عزام چې ښځې ولیدلې وارخطا شو بیرته کور خواته ولاړ او عایشې ته یې غږ کړه عایشه ورغله او ښځې یې کور ته راوستلې دا ښځې د دوی د گاونډې د کور وې خو غم دلته جوړ و چې یو دبل په ژبه نه پوهیدلې څکه ښځې د چیچنیا وې چې یواځې په فارسی ژبه لږ لږ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهیدلې عایشه هم د پوهنتون دوره کې یو مضمون فارسي لوستی و خو بیاهم په فارسی ژبه داسې نه پوهیدله چې تر څو خپل مقصد پرې حاصل کړي له نیم ساعت ناستې وروسته ښځې بیرته ولاړې چې له تګ لږ شیبه وروسته ښځو د ماشومانو په لاس بیسترې او توشکې ورکړې وې اود عزام کور ته یې راوړې عایشې چې کله بیسترې ولیدلې موسکی شوه اوعزام ته یې وویل عزامه څوک چې د الله جل جلاله لپاره کار کوي الله تعالی به هیڅکله د هغه کار بند نه کړي وګوره موږ د الله تعالی لپاره هجرت کړی دی هرڅه الله جل جلاله داسې را رسوي چې زموږ بیخي فکر هم نه وي شپه تیره شوه عزام سهار نژدې جماعت ته ولاړ چې کله جماعت خلاص شو نو ټول جماعت کونکو د عزام سره ستړي مشي وکړل او ښه راغلاست یې ورته ووایه عزام چې کله د جماعت کسان ولیدل ټول ورته مهاجر ښکاره شول چې څوک د یمن څوک د چیچنیا څوک د سعودي عرب لیبیا او ازبکستان معلومیدل.

خو هر یو جلاجلا د عزام څخه د هغه د سفر پوښتنه کول چې په سفر کې خو به کوم خطر ورته نه وي پېښ شوی عزام هم ټولو ته د خپل سفر اطمینان ورکاوه.

چې له ستړي مشي او پوښتنو وروسته د جماعت ملا امام عزام ته وویل: عزامه هیڅ مه خپه کیږه دلته به ته په امن ژوند ولرې موږ ټول ستا ورونه یو اوبیا ټول مهاجر یو ان شاءالله د هر رنګه مرستې لپاره موږ درته حاضر یو موږ تاسې ټول یو مقصد لرو چې هغه د الله جل جلاله رضا او اسلامي نظام په دنیا کې حاکم کول دي موږ اوتاسې ټول یو وجود یو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امام د خبرو له ختمیدو وروسته عزام وویل: زه اول دعا کوم امیرالمومنین ملا محمدعمر مجاهد ته چې موږ ته یې دومره عزت راکړ او الله جل جلاله دې زما عمر هم ده ته ورکړي چې ترڅو د وېروخت لپاره د ربښتینو مسلمانانو خدمت وکړي او وروسته ستاسې څخه مننه کوم چې ماته مو دومره مینه راکړه ربښتیاهم موږ اوتاسې وروڼه یو زه چې دلته راغلی یم هیڅا زما څخه دا پوښتنه نه ده کړې چې ولې پردي هیواد ته بې پاسپورته او بې ویزې راغلي یئ؟

ددې پرځای چې ماته سزا راکړي عزت مې کوي د پوهنتون دوره کې مې اسلامي خلافت او اسلامي نظام ویلی و خو څنګه چې ما فکر کاوه اسلامي نظام تر هغه زیات خوند لري بې شکه چې الله جل جلاله یو کامل ذات دی او یو داسې نظام یې موږ ته جوړ کړی چې د هغه خوند په سیکولریزم او ډیموکراسی کې نشته.

زه باور لرم که زموږ او ستاسې د ملکونو باچهان د اسلامي خلافت په معنی اوخوند پوه شي نو بیا به هېڅکله دیموکراسی اوسیکولریزم ته مخه نه کړي دعاکوم چې الله جل جلاله یوه ورځ زموږ اوستاسې پر هیوادونو هم د اسلامي امارت بیرغ وریږي او هلته هم خلګ د ملا محمدعمر مجاهد له فیضه برخمن شي.

له دې خبرو وروسته عزام د مسجدوالو سره مخ د کور پر خوا روان شو.

عزام غوښتل چې کور ته ولاړ شي خو کلیوالو ورسره زور کاوه چې ځان سره یې بوځي اخر عزام مجبوره شو او د ګاونډي مهمان خانې ته د کلیوالو سره ولاړی هلته مجلس خورا تود شو ټولو کلیوالو یو بل سره داسې چلند

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اومجلس کاوه لکه د پوې کورنی غړي چې وي عزام چوپ ناست و او د کليوالو خبرو ته يې غوږ نيولی و دلته ټولو عربي ژبه ويل.

کله چې د يو کليوال فکر شو چې عزام چوپ ناست دی نو ددې لپاره چې د عزام نابلدتيا ليرې شي پر عزام يې ټوکه وکړه او وروسته يې ورته وويل چې ته ولې چوپ يې لکه چې زموږ سره دې مجلس زړه نه غواړي يو بل کليوال هم پر عزام را غبرګ کړه او د ټوکې په ډول يې ورته وويل: دده لکه چې ميرمنې ته زړه شو اوده ته بغير د ميرمنې د سهار ناشته خوند نه ورکوي په دې خبره د مجلس ټولو ګډون والو وخندل عزام هم وخندل او د ټوخې کولو وروسته يې وويل:

ملګرو زه قسم کوم نن زه داسې فکر کوم لکه زه چې جنت کې ناست يم او د الله جل جلاله نيک او جنتيان بنده ګان زما تر څنګ ناست وي او زه ورسره مجلس کوم ماته اجتماعي ژوند زيات خوند راکوي زه له انفرادي ژوند څخه سخت ستړی شوی يم هلته مو داسې انفرادي ژوند کاوه چې زما مور او پلار هم زما څخه په جلا کور کې اوسيدل په هفته کې به يوه ورځ ملاقات ته ورتلم:

ملګري مې اکثره په انفرادي ژوند عادت وه هغوی هم بغير له کوم ضروري کاره چې ماسره به يې وړ بل وخت نه راتلل نن چې ستاسي سره يو ځای ناشته کوم دا مې په ژوند کې لومړی ځل دی چې د ناشتې څخه خوند اخلم.

له ناشتې کولو وروسته عزام د مجلس کسانو ته وويل: نور به نو زه کور ته ولاړ شم چې ميرمن مې يواځې ده او موسکی شو د ټوکې په ډول يې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل: اوس به هم سخته راته غصه وي که یې جنګ راسره وکړ لامل به یې تاسې یاست.

په مجلس کې ناست یو مهاجر محمد لیبي ورته ورته وویل: کور ته ولاړ شه خو ژر به بیرته راشې ځکه بیا دې د مهاجرو هغه دفتر ته بیایم چې اسامه بن لادن جوړ کړی.

عزام هم د ځو په ډول سر وښوراوه

عزام کور ته راغی عایشې چې ناشته تیاره کړې وه د عزام په انتظار ناسته وه چې تر څو عزام راشي او یوځای یې وخوري .

خو عزام عایشې ته وویل: ته خپله ناشته وکړه اوخالد هم له خوبه ویښ کړه زه ځم چې یوځای کار لرم او بیرته له کوره راووت.

او د محمد لیبی سره د مهاجرو د دفتر پر لور روان شو د مهاجرو دفتر ته چې ورسید هلته یې په دفتر کې ناستو کسانو ته خپل پیژندنه وکړه او ورته یې وویل: زه د خپلې میرمنې او یوه ماشوم زوی سره راغلی یم په دفتر کې ناست یو کس سر داسې ښکته کړی و لکه څان سره چې فکر وهي د دفتر یو بل غړي پر را غبږ کړه چې څه فکر کوې دا بل ورته وویل: چې عزام خو په تشکیل کې نشي تللی ځکه کور یې یواځې دی او هره ورځ د خط څخه راتلی هم نشي ځکه اوس الحمدلله د مجاهدینو خط محمود راقي ته رسیدلی عزام ته باید همدلته یوه وظیفه ور پیدا کړو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دفتر مشر لاخبرې نه وې خلاصې کړې چې عزام ورغبرګه کړه محترمه زه کولای شم چې د جهاد لپاره خپل میرمن بیرته مصر ته واستوم که هغه طلاق وغواړي زه به یې د الله د رضا لپاره طلاقه هم کړم.

د دفتر مشر ورته وویل نه عزامه جهاد یواځې توپک اوجنګ ته نه وایي تـه کولای شې چې همدلته زموږ سره مرسته وکـړې چـې دا هـم جهـاد دی الله جل جلاله به یې ضرور بدله درکوي خو زه فکر کوم چې تاته دلته کوم کار به لاس درکړم.

په دې وخت کې محمد لیبي وویل: چې د عزام لپاره ما وظیفه پیداکړه

د دفتر مشر پوښتنه خینې وکړه چې څنګه وظیفه محمده! موږ ته هم ووایه

محمد لیبي وویل: چې زموږ د جماعت امام هغه بله ورځ هـم ګیله کـول چې تاسې ټول جنګونو ته ځي اومانه مو داسـې کـار راپـه غـاړه کـړی چې جنګ ته هم نشم تللی.

عزام د الازهر پوهنتون د شرعیاتو پوهنځي څخه فارغ دی او دده لپاره زموږ د جماعت امامت ډیر مناسب مسئولیت دی.

خو عزام چې کله دا خبرې واوریدلې نو.یې ورته وویل: نه زه د امامت لپاره نه یم راغلی زه غواړم چې جهاد وکړم زه جنګ ته ځم.

د دفتر مشر د.عزام خبره ونیوله او ورته یې وویل: عزامه تر دې به لوی جهاد چیرته وي چې ته زموږ امامت کوې او بچیانو ته مـو درس وایـې اوټـول بـه جهادي عقیده سمبال لوی کړې چې اینده کې به هر یو ستا له برکته مجاهد وي که رشتیاً د الله جل جلاله د رضا لپاره راغلی یې نو همدا ستا مـسئولیت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی او که غواړې چې نوم وکړې اوشهرت پیداکړې ددې لپاره جنګ ته
ځې نو مور بخښنه غواړو ستا مرسته نشو کولای

مور ستا ورونه یو یقینا تاته به هغه مشوره درکوو چې ستا د دنیا او اخرت د
نیکمرغۍ سبب وګرځي

عزام چې کله د دفتر د مشر خبرې واوریدلې نو یې د هو په ډول سر
وښوراوه او دفتر مشر ته یې وویل: سمه ده چې تاسې کومه وظیفه ماته
راسپارئ زه به یې قبلوم او ان شاءالله تر خپله توان اوطاقت پورې به یې په
ښه ډول سر ته رسوم.

په همدې ځای کې عزام ته د مسجد د امام وظیفه وسپارل شوه او عزام ته د
طالبانو د وخت شل لکه افغانۍ معاش مقرر شو خو عزام ورته وویل: چې
زما کورنۍ کوچنۍ ده پنځه لس لکه افغانۍ هم زما د میاشتې بس دي

د دفتر مشر د عزام پاکې عقیدې او اخلاص ته حیران شو.

عزام چې کله کور ته راغی پر عایشې یې د خپلې وظیفې زیری وکړ عایشه
هم زیاته خوشحاله شوه او بیا یې ورته دا خبره وکړه چې الله جل جلاله
هیڅکله د خپلو نیګو بنده ګانو کارونو نه بندوي او ورته یې وویل: عزامه!
انجونو ماشومانو ته به زه درس ورکوم چې ثواب به مې هم وي او وخت به
مې هم په تیرېږي.

د عزام هم خوښه شوه.

دریمه ورځ عزام د مسجد امام شو او د کلي ماشومانو ته یې درسونه هم
شروع کړل چې یوه ورځ د مهاجرو دفتر ته ولاړ او هلته یې عریضه وکړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زما فقط یو ازمان را پوره کړئ هغه داچې زه یو ځل د امیرالمومنین ملا محمدعمر مجاهد سره ووینم چې د دفتر له خوا ورته وویل شول چې انتظار شه بیادرته جواب درکوو یوه ورځ مازدیګر د دفتر له خوا ورته خط راغی چې سبا د ورځې نهه بجې ستا ملاقات د امیرالمومنین ملامحمدعمر مجاهد سره کیږي عزام چې کله خط ولید ناڅاپه یې لاسونه پورته خواته وغورځول او لویه چغه یې تر خولې ووته او بیا یې د شکر سجده اداکړه او لیک یې مچ کړ او بیا یې زړه پورې ونیو او قاصد یې د دوهم ځل لپاره په غیږ کې ونیو او مننه یې ځینې وکړه او قاصد ته یې وویل: ستا زیری پر ما باندې دی چې هرشی غواړې زه یې په زړه کې درکوم قاصدورته وویل: چې فقط راته دعا وکړه.

عزام قاصد رخصت کړ او کور ته راغی او عایشه یې هم خبره کړه چې دی د امیرالمومنین ملاقات ته قبول شوی دی.

عزام باندې دا ورځ بیخي زیاته اوږده شوه او هر شېبه یې ساعت ته کتل چې کله به دا ورځ تیره شي چې سبا د امیرالمومنین ملاقات ته ولاړ شي عزام د یوه تری روږه نیونکو غوندې هره شېبه شمارل او د سبا لپاره یې انتظار کاوه عزام ماښام هم د زیاتې خوشحالۍ څخه خوب ونه کړ او فکر یې کاوه چې امیرالمومنین ته به څه پیغام ورسوي هغه سره به څنګه خبرې وکړي سهار چې جماعت ته راغی دلمانځه ادا کولو وروسته یې مقتدیانو ته وویل:

تاسې کې چا امیرالمومنین ملامحمد عمر مجاهد لیدلی ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جماعت په اخر صف کې ناست. د چیچنیا یو مهاجر وویل: چې الحمدلله مالیدلی عزام بیا وویل: چې تاسې به خبر نه یاست زه نن د امیرالمومنین ملا محمدعمر مجاهد سره ملاقات کوم که تاسې کې هرڅوک امیرالمؤمنین ته کوم پیغام اویا د هغه څخه غوښتنې لرئ ماته وواياست ان شاءالله. د امانت غوندې به یې هغه ته رسوم.

ټولو مسجد والو ورته وویل: چې زموږ سلام پر هغه وایه بس نور کومه غوښتنه نه لرو.

له دې وروسته عزام دعا وکړه او کلیوال ټول ولاړل یواځې عزام اود کلي ماشومان او هغه کسان چې سبقان یې ویل مسجد کې پاته شول.

عزام نن د پخوا په څیر نه و په مخ کې یې خوشحالي له ورایه ښکاریده او هر ماشوم ته به یې جلا جلا خندل او مخکې چې به کومو ماشومانو زوړ سبق نه و زده کړی عزام به ورته غصه کیده خو نن هغه ماشومانو ته هم نه غصه کیده.

عزام نن خپلو شاگردانو ته په ډیره مینه درس ورکاوه د عزام په شاگردانو کې یحیی چې لږ غټ و د عزام څخه د گیلې په ډول پوښتنه وکړه استاده چې زما سبق زده نه وي ماته غصه کوې خو نن چې د ډیرو شاگردانو سبق زده نه و تا هیڅ هم ورته ونه ویل.

دیحیی په خبره سره ټولو ماشومانو وخندل.

عزام هم وخندل او یحیی ته یې وویل: رښتیاهم مانن یوه شاگرد ته هم هیڅ ونه ویل خو ماشومانو تاسې خبر نه یاست زه نن د امیرالمومنین سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملاقات لرم چې په دې خوشحالي کی نن ټاسې ټولو ته څه نه وایم ټر ټولو ټنبل شاګرد حماد ورته وویل استاده.الله دې هره ورځ ستا ملاقات د امیرالمومنین سره وکړي چې موږ دې له غصې خلاص یو په دې خبره بیا ټولو شاګردانو وخندل عزام ورته وویل حماده چې تا دومره ښه دعا وکړه د سبا لپاره هم ته له غصې خلاص یې او بیا یې شاګردانو ته وویل ماشومانو نور ټوکې ټکالې بس کړئ ژر خپل سبقونه زده کړئ چې نن مو وختې رخصت کوم.

د معمول سره سم به عزام خپل شاګردان پر لس بجې رخصتول خو نن یې پر پاو باندې اته بجې رخصت کړه او کور ته راغی کور کې عایشه هم ماشومانو انجونو ته په درس ورکولو مصروفه وه خو غزام عایشې ته وویل: چې درس پریږده زما جامې راته برابرې کړه چې زه نور څم اوس هم ناوخته شوی دی عایشه د عزام په جامو تیارولو بوخته وه او وړوکې زوی خالد یې شاته ولاړ و اود مور څخه یې پوښتنه وکړه

ممې بابا مې چیرته ځي؟ .

عایشه: قربان دې شم زویه بابا دې بازار ته ځي

خالد: بازار کې څه کوي؟

عایشه: د امیرالمومنین ملاقات ته ځي.

خالد: ممي دا څوک دی؟

عایشه: بچیه ذا د الله جل جلاله نیک بنده دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد: ممي اميرالمومنين مې پلار ته څه ورکوي؟

عايشه: هههه زويه اميرالمومنين دې پلار ته چاکليت ورکوي.

خالد: ممي زه هم ځم پلار سره.

عايشه: نه زويه زه اوته بيا دماما کور ته ځو په همدې خبرو کې خالد ژړا شروع کړه او چغې يې وهلې چې زه هم پلار سره ځم

عزام چې کله د خالد ژړا واوريدله نو دبهر څخه يې په راغږ کړه چې خالد ولې ژاړي؟

عايشې جواب ورکړ چې خالد وا يې زه هم ستاسره ځم.

عزام عايشې ته وويل چې جامې ورته تيارې کړه خالد هم ځان سره بيايم

خو عايشې عزام ته وويل چې عزامه څه واده ته خو نه ځي او نه کوم د يوعادي سړي پوښتنې ته ځې.

هلته به ازدحام او شور زيات وي په ساعتونو به انتظار کوې او بيابه خالد درباندې بوج شي عزام ورته وويل پروا نکوي خالد اوس کوم کوچنی ندی خو شکر لوی هلک دی متيازې نکوی پر مابه ولې بوج شي.

ښه دی خالد به هم د اميرالمومنين په ديدار مشرف شي

عزام د خپل وړوکي زوی خالد سره دمهاجرينو فتر په لور راروان شواو کله چې دفترته راورسيد دفتر مشر ته يې سلام ادا کړ او ستړي مشي يې ورسره وکړه او له ستړي مشي وروسته عزام ته د دفتر د ملازم له خوا د چاى ګيلاس

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېښودل شو چې خالد هم پلار نه وکتل د دفتر مشر پوه شو چې خالد هم چای غواړي نو ملازم ته يې وويل:

دې ګلالي ماشوم ته هم لږ چای په ګيلاس کې واچوه عزام ورته وويل: نه رييس صاحب دی چای نه خوري او د شيرينۍ لوښي ته يې لاس کړ او يو چاکليټ يې د خالد په لاس ورکړ او ويې ويل: دده لپاره همدا بس دی.

دفتر مشر ورته وويل ماشاءالله عزامه زوی دې هم غښتلی شوی دی.

عزام ورته وويل: هو الله جل جلاله دې نيک اوصالح زر ستر کړي چې زه جهاد نه فارغه شم.

دفتر مشر د ټوکې په ډول ورته وويل: عزامه ستا نو جهاد ته نيت نه و که دې نيت وای نو واده دې څه کاوه

عزام رييس صاحب والله سخت تېروتم که زه خبر وای مابه کله هم واده نه وای کړی خو بس اوس نو الله راوسلې ده په دې جنجال اخته شوی يم.

رييس: ماشاءالله زيات ښکلی ماشوم دی نوم يې څه دی؟

عزام : په صحابه کرامو کې د خالد بن وليد رضي الله عنه کارنامو زيات خوند راکوه نو د همدې خاطره مې د خالد نوم پر ايښی دی.

رييس: ښکلی نوم دی الله جل حلاله دې خالد بن وليد غوندې شخصيت ترې جوړ کړي.

عزام اللهم امين. منته.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام لا یوه پیاله چای نه وې څښلې چې تور کروزین موټر د دفتر مخې ته ودرید.

دفتر مشر چې کله موټر ولید نو عزام ته یې وویل: عزامه ځان تیار کړه چې نور حرکت کوو.

عزام هم را ولاړشو اومخ د موټر پرخوا راغی

عزام او دهغه وړوکي زوی خالد او دفتر مشر موټر ته وختل او موټر د میدان څخه د کندهار د ښار پر طرف روان شو له نیم ساعت وروسته موټر د امیرالمومنین کور ته راورسید او موټر چلونکي غبږ وکړ چې نور کوز شئ. راورسیدلو دعزام د زړه ضربان ډیر زیات شو او ستونی یې وچ وچ کیدی او د زړه اواز یې خپل په غوږونه اوریدی.

عزام د کور مخکې ودرید چې اوس به کوم ساتونکی تلاشي وکړي خو دفتر مشر ورته وویل چې عزامه درځه.

عزام حیران شو او وروسته یې وویل ته صبر چې تلاشی خو واخلي

دفتر مشر موسکی شو او عزام ته یې وویل: درځه دلته تلاشي نشته

عزام هم کور ته داخل شو.

د کور دیوالونه خامه وه خو اطاقونه یې نیم د سمیټواو نیم د ختو جوړ وه

دفتر مشر مخکې عزام د شاه له طرفه پسې روان و عزام تر زیات فشار لاندې و

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې اطاق ته داخل شول په اطاق کې یوه ساده فرش غوړیدلی و او د دیوال په طرفونو کې څو تکیه ګانې پرتې وې تقریبا پنځه لس کسان په مجلس کې ناست وه

د دوی تر منځ هیڅ فرق نه ښکاریده ټولو عادي جامې اغوستې وې اکثرو تور باج لنګوټې تړلې وې.

عزام حیران شو چې په دې کې به کوم یو امیرالمومنین وي.

عزام په همدې فکر ستړي مشي شروع کړه تر ستړي مشي وروسته عزام ته یو کس غږ کړه چې دلته زما څنګ کې کښینه عزام هم ورغی کله چې عزام ورغی نو پوه شو چې همدا امیرالمومنین دی.

عزام چې کښیناست امیرالمومنین ورته خپله تکیه شاته کیښوده خو عزام انکار وکړ خو امیرالمومنین ټینګار وکړ چې ته اوس دې تکیې ته څنګ وواهه ماته به بله تکیه راوړي عزام سخت تر تاثیر لاندې و.

هغه نه پوهیدی چې اوس د امیرالمؤمنین سره څه ووا یي.

امیرالمومنین د عزام زوی غیږ ته راکش کړه او غیږ کې ونیو او بیا یې مچ کړ او څه پیسې یې لاس کې ورکړې عزام ددې لپاره چې امیرالمومنین د خالد لامله په تکلیف نه شي نو غوښتل یې چې خالد د امیرالمومنین له غیږې څخه راواخلي او پر څمکه یې کیښنوي خو امیرالمومنین ورته وویل: چې پریږده ماته ماشومان زیات خوند راکوي.

او عزام ته یې وویل: چې کوم مشکلات خو به دلته نلرې؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام ورته وویل: چې کوم مشکل نشته اوبیا یې امیرالمومنین ته وویل:

زه له تا څخه زیاته مننه کوم چې زموږ دومره عزت کوې او موږ ته دې پناه راکړه زما عبادت ستاسې له برکته ماته نن صحیح معلوم شو

زه چې کله مصر کې وم کله چې به د جمعې ورځ راغله زه به په همدې فکر کې وم چې ایا زما د جمعې لمونځ به صحي وي کنه؟

ټول وخت به مې په مشکوک ډول سره د جمعې لمونځ کاوه.

ځکه هلته شرعي حدود نه عملي کیدل نظام اسلامي نه و.

خو دلته چې راغلی یم هغه ټول شکوک مې لیرې شوي دي.

الله جل جلاله دې تاته ددې عوض په جنت کې درکړي چې د الله جل جلاله نیک بنده گان دې سره یوځای کړي دي.

او الله جل جلاله دې موږ او تاسې په جنت الفردوس کې هم سره یوځای کړي.

کوم احسان چې تاسې پر موږ کړي هغه دومره لوی احسان دې چې د هغه بدله زما له توان څخه لوړه ده الله جل جلاله دې بدله درکړي.

امیرالمومنین ورته وویل: ما په تاسې احسان ندی کړی بلکې پرځان مې احسان کړی چې تاسې غوندې نیک کسان مې راټول کړي دي دا کار ما خاص د الله جل جلاله د رضا لپاره کړی او زه به ان شاءالله تر خپله وسه پورې ستاسې خدمت کوم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بل وخت داسې خبره مه کوه چې ما په تاسې احسان کړي بلکې داسې ووایه چې ما خپل مسولیت ادا کړی.

دا هغه مسولیت دی چې الله جل جلاله به په ورځ د قیامت زما څخه ددې پوښتنه کول نو ما پرتاسې د احسان لپاره تاسې ته ځای ندی درکړی بلکې د خپل مسولیت د پوره کولو لپاره مې ځای درکړی.

عزام د امیرالمومنین د خبرو په اوریدلو سره وویل الله جل جلاله دې ستاسې خدمت قبول وگرځوي.

او له دې وروسته یې امیرالمومنین ته د نورو مهاجرو سلام هم ووایه امیرالمومنین د نورو مهاجرو په اړه له عزامه څخه پوښتنه وکړه او عزام ته یې وویل: مهاجر خو به کوم مشکلات نه لري؟ عزام ورته وویل: هیڅ مشکل نشته او ټول مهاجر ستا څخه له اندازې زیات خوشحاله دي او تاته زیاتې دعاگانې کوي.

عزام د امیرالمومنین سره د ملاقات وروسته بیرته د دفتر مشر سره د کور په طرف راستون شو هغه چې کله کور ته راغلی مازدیگر یې خپلو مقتدیانو ته د امیرالمومنین د عاجزی خاکساری او تقوا کیسې کولې کلیوال هم د عزام د خولې څخه د هر حرف راوتلو ته خورا زیات منتظر وه او ټول خوښ وه چې د امیرالمومنین ملامحمد عمر مجاهد له اوصافو خبر شي عزام له خبرو کولو وروسته امیرالمومنین ته د اوږد عمر دعا وکړه.

د وخت په تیریدلو سره عزام له افغاني دودونو او ژبې سره سم بلد سو او روابط یې له افغانانو سره زیات شول عزام ته افغانانو څکه خوند ورکاوه چې په دې زمانه کې یواځیني افغانان وه چې اکثره یې په مکمل ډول په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرعي طريقه برابر وه او همدارنگه افغانانو عزام ته د خپل دستور له مخې سيد وايه چې سيد بيا په افغانانو کې د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم قومي ته ويل کيږي او افغانان بيا سيد ته ډير زيات احترام لري.

د عزام زوی خالد هم په افغانی ټولنه کې رالويده خالد نهه کلنی کې قرانکريم حفظ کړ خو خالد ډير د افغاني کلتور سره څکه بلد نه و چې ژوند يې د مهاجرو سره و او دې ځاې کې افغانان بيخي نه وه

عزام او دهغه ميرمنې عايشې او زوی خالد يې شپږ نيم کاله ډير ارام خوشحاله اوسوکاله ژوند افغانستان کې تير کړ يوه ورځ سهار چې عزام له مسجده څخه راغی راډيو يې راواخيستل په هر استيشن کې دا خبر شروع و چې امريکا کې پر پنټاګون او يو بلې تجارتي مانۍ حمله شوې چې په زرګونو کسان پکې وژل شوي دي.

په راډيوکی دا خبره هم ښه په درز خپريده چې دا کار اسامه بن لادن کړی خو د څه مودې له تيريدلو وروسته عزام پوهيده چې حالت مخ په خرابيدلو روان دی څکه په راتلونکو نژدی ورځو کی امريکا غوښتل چې په افغانستان يرغل وکړی

عزام چې کله دا حالت وليده نو يې عايشې ته وويل الحمدلله دادی اوس خالد يولس کلن دی د کور لپاره خوراکي توکي او نور هر څه د ضرورت سامان راوړلی شي نو زما لپاره نوره مناسبه نه ده چې دلته پاته شم زه بايد سنګر ته ولاړ شم عايشې هم پرته له دې چې انکار وکړي ورته وويل الله جل جلاله دې نصرت وکړه او الله جل جلاله دې پر دښمن لاس بری کړه عزامه تاته اجازه ده او هيڅکله په سنګرونو کې زموږ په اړه فکر ونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي الله جل جلاله زموږ حفاظت کونکی دی او الحمدلله خالد هم اوس غټ دی او ګاونډیان مو هم ټول سپیڅلي او اخلاص مند مسلمانان دي ان شاءالله د مشکلاتو په وخت کې به ضرور زموږ مرسته کوي.

عزام چې کله د عایشې خبرې واوریدلې نو زیات خوشحاله سو.

عزام عایشې ته وویل که چیری زه شهید سوم تاسي به د مهاجرینو دفتر ته مراجعه وکړئ ان شاءالله تا او خالد به په مصر ته ورسوي.

د عزام په خبره سره عایشه موسکی شوه او بیا یې عزام ته وویل ولې اسلامي نظام فقط پر تا ولاړ دی چې خدانکرده که ته شهید شوې بس نو اسلامي نظام نړیږي موږ به بیرته مصر ته ځو؟

عزام: نه عایشې زما دا مقصد نه و چې اسلامي نظام زما سره یو ځای ختمیږي مافکر کاوه چې تاسې به بیا دلته د یواځیتوب احساس وکړئ

عایشه: عزامه موږ هیڅکله د یواځیتوب احساس نه کوو ځکه الله جل جلاله به هر رنګه حالاتو کی زموږ مل دی او الله جل جلاله تر هر چا ښه ساتونکی دی.

عزام :عایشې رب دې تل همداسې په حق ثابته قدمه لره او د خالد روزنې ته خاصه پاملرنه کوه

عایشه: ان شاءالله فکر مکوه زما د خالد څخه به داسې مجاهد جوړیږي چې اقصی به فتحه کوي.

عزام چې کله مازدیګر جماعت ته ولاړی نو یې مقتدیانو ته داسې وویل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه منم چې تاسي ماته ډېر عزت راکړی او زه مو له حده زیات نازولی یم او ددې احسانونو بدله زما له وسه تیره ده الله جل جلاله دې تاسې ته ددې احسانونو بدله درکړي.

خو اوس یو احسان بل هم راباندی وکړی چې نور ما د امامت له مسولیته خلاص کړئ او بل کس یې په غاړه واخلئ زه به نور د سنگرونو په طرف ولاړ شم او که هر چا زما پر ځای د امامت مسولیت پر غاړه واخیست زه په همدې جماعت کې وعده ورسره کوم چې که زه شهید شوم زه به د هغه شفاعت کوم.

د جماعت په پای کې ناست یوه سپین ږیري وویل: چې زه ستا پر ځای دا مسولیت پر غاړه اخلم عزام زیات خوشحاله سو او د سپین ږیري څخه یې منه وکړه عزام په دې بله ورځ د کندهار څخه په تشکیل کې د ملاعبدالقیوم ذاکر په محاذ کې د کندز په طرف ولاړې عزام کوښښ وکړ چې د مزارشریف خواته د جنگ لومړی کرښې ته ولاړ شي خو د مشرانو له خوا پرې امر شوی و چې په همدې کندز کې پاته شي د عزام اخلاص هوښیارتوب او اخلاقو عزام د ملګرو په منځ کې زیات مشهوره کړی و د عزام ورین تندي او علمي خبرو د عزام خواته د مجاهدینو د جذب قوه زیاته کړې وه هر ملګري به کوښښ کاوه چې د شپې په پیره کې د عزام سره ملګري شي.

د عزام اطاق ته به د شاو خوا اطاقونو ملګري هر وخت ددې لپاره راتلل چې د عزام خوږې خبرې واوري ځکه عزام یو خورا ښکلی او جذباتي تقریر هم کاوه عزام د مصر الازهرپوهنتون څخه فارغه و او ښه اسلامي او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخي معلومات یې هم درلودل چې هر وخت به یې ملګرو سره شریک کول

خو عزام فقط دې ورځې ته انتظار و چې کله به امر وشي چې دوی د جنګ لومړی کرښې ته ولاړ شي.

عزام په کندز کې له شل شپې تیرولو څخه وروسته د جنګ لومړی کرښې ته ولاړې هلته یې دوه جنګونه د باغیانو سره وکړه چې په دواړو کې د عزام ملګرو کامیابي تر لاسه کړه خو څو ورځې وروسته د امریکا بې رحمه بمباري هم شروع سول چې عزام بیرته د کندز په طرف د خپلو ملګرو سره ولاړی او هلته میشته شو

خو عزام په خبرونو کې واوریدل چې د کندهار په هوا یې ډګر هم بې رحمانه بمبار شروع دی عزام سخت خپه و ملګرو ته د عزام د خپګان علت سم معلوم نه و خو هر ملګری پوهیدو چې عزام د پخوا په شان خوشحاله نه معلومیده هر ملګری به یود بل څخه د عزام د خپګان پوښتنه کول.

عزام د معمول خلاف په دې شپه وختي بیسترې ته ولاړی خو د فکر خرابوالی لامله خوب نه ورتلی ټول فکر یې د کندهار په هوا یې ډګر په بمبار کې و او هره لحظه یې ځان سره دا انګیرل چې عایشه او خالد به ډیر زیات د یواځیتوب احساس کوي او هغه به د بمونو درانه غړونه داروي خو خپل ځان ته به یې په دې تسلي ورکول چې څه ګاونډیان به یې مرسته کوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو شیطان به ورته وسوسه بیا هم زیاتول چې عایشه او خالد په داسې ځای کې د سختي سره مخ دی چې هیڅ یونېږدي او لیرې خپل یې ورسره نشته

په دې شپو کې یـواځې عزام نـه بلکـې ټـول مجاهـدین خپـه وه ځکـه هـر ساعت اوهره شیبه د امریکا په بې رحمـه بمبـاریو کـې مجاهـدین شـهیدان کیدل د مزارې پر مجاهدینو بې دوه پنځوس طیارې سم قیامت جوړ کـړی و او دلاندې طرفه د باغیانو د ظلم څخه ډکې حملې او تعرضـونه هـم شروع وه د باغیانو مشر برهان الدین ربانی به په خپله د امریکایانو طیارو ته هـدف ور په ګوته کاوه او هغوی ته به یې ویل چې غټ غټ بمونه پرې اچوئ هر لحظه چې په امریکا یې طیارو بم واچوه پـوره دوه سـاعته بـه د اسـمان مـخ لوګیو او دوړو نیولی و.

مجاهدین په ډیر سخت حالت کې وه یو په بل پسې یې سیمې پریښودلي او شاه تګ یې کاوه.

عزام سره د عایشې اود خالد دغم سره سره د مجاهدینو غم هم و

خو چې غم به یې زیات شو فقط به یې دا وویل ان الله مع الصابرین

ټول شپه یې خوب ونـه کـړی سـهار یـې د ملګـرو پـه کوښښ او زیـار یـو سیټلایټ تلفون پیداکړ او په کندهار کـې یـې د مهـاجرینو دفتـر تـه زنـګ وواهه او غوښتنه یې ترې وکړه چې تلفون د دوی کور ته یوسې د مهاجرینو دفتر هم ورته وویل چې نیم ساعت انتظار شه عـزام لـه نـیم سـاعت انتظـار وروسته د خپل کور سره رابطه کې شو.

لومړی تلفون کې خالد خبرې وکړې چې پلار ته یې وویل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بابا ته چیرې یې ولې نه راځي مور زیات داریږو

عزام : بچیه زه ډیر ژر درځم غم مکوه

خالد : بابا ژر راشه دلته امریکایان راغلي مور وژني هره شپه بمبار کوي زه ترې خوب نشم کولی زیات بیریږم

عزام : بچیه غم مکوه امریکایان تاسي نشي وژلی الله جل جلاله ستاسي ساتونکی دی چې بیریدلې کلمه وایه!

خالد سمه ده بابا زه اوس هم هره شپه کلمه وایم او مور مې ویل که امریکایانو مور ووژلو مور به جنت ته ولاړ شو بیا ته هم هلته راشه

عزام چې کله د خالد دا خبره واوریدل او پوه شو چې د خالد او عایشې نور د ژوند څخه امید ختلی دی تر سترګو یې اوښکې راغلې خو کوښښ یې وکړه چې ځان قابو کړی او خالد ته یې وویل چې تلفون د عایشې په لاس ورکړی

عایشه چې تر خپل ځان د عزام او خالد برخلیک ته زیاته خپه وه نو یې له سلامه وروسته په ژړه غونی غږ عزام ته وویل:

عزامه دا به د الله جل جلاله امتحان وي چې زمور مسلماني وازما یې زه سخته بیریږم چې په دې امتحان کې ناکامه نشم او بې صبري راڅخه ونشي

عزام بې شکه عایشې دا د الله جل جلاله غټ امتحان دی چې کامل مومن او منافق سره جلاکړي عایشې الله جل جلاله ته صبر کوه مور د مرګ او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند په دواړه حالاتو کې کامیابه یو که مړه شو الله جل جلاله به جنت راکوي او که ژوندي یو الله جل جلاله به د خپل دین ساتنه راباندې کوي.

عایشه: عزامه زه له مرګه نه بیریږم خو زه د خالد اینده ته خفه یم که یو ځای راسره شهید سو خو ښه دی کنه کیدای سي کفار هغه د ځان سره یوسي او راتلونکي کې به یې برین واش کړي تر هر څه زیات خالد او بیا تاته خپه یم

عزام: مه خپه کیږه زه د مهاجرینو دفتر ته وړاندیز کوم چې تاسې مصر ته ولیږي.

عایشه: عزامه دلته حالت ډیر خراب دی د امیرالمومنین کور هم بمبار شو د هغه دکورنی زیات غړي شهیدان شول زموږ مهاجرینو کورونه هم هر ورځ تر بمبار لاندې وي فقط ته دعاکوه چې الله جل جلاله زموږ ساتندویه شي

عزام: سمه ده ته هم دعا کوه پرخالد پام کوه نور مو په الله جل جلاله سفارم!

عزام د مهاجرینو دفتر ته خط ولیږه چې دده کورنی بیرته مصر ته ولیږي خو درې ورځې پس د مهاجرینو دفتر ورته داسې جواب راولیږه

محترم عزام صاحب ستاسې غوښتنه ترموږ راورسیدل خو بدبختانه چې کومه ورځ د امریکا ولسمشر جوج بوش دا اعلان وکړ چې ټول هیوادونو دې یا له اسلام سره یوځای شي اویا دې له امریکا سره نو ټوله دنیا له امریکاسره ودریدل هیڅ هیواد زموږ سره مرستې ته تیار نه دی فقط همدا یو څو سرښندونکی واقعي مسلمانان موږ اوتاسې سره پاته یو نور ټولو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیوادونو پر موږ لاری بندې کړی دي د پاکستان ایران او نورو هیوادونو سرحدونه هم بند دي موږ هیڅ لار نه لرو چې ستاسې کورنۍ مصر ته ولیږو خوبیاهم موږ کوښښ کوو چې ستاسې کورنۍ خوندي ځای ته انتقال کړو عزام چې کله دا خط ولید زیات مایوسه اوخپه شو

خو دوه ورځې پس یې وغوښتل چې بیا د ستلایټ له لارې د مهاجرینو د دفتر سره اړیکه ونیسي خو هغه شمیره بنده وه چې وروسته د مخابرې له لارې خبر شو چې د مهاجرینو دفتر په مزایل توغندي ویشتل سوی دی او دفتر مشر هم شهید سوی.

عزام پوه شو چې نور له کورنۍ سره اړیکه نشي نیولی او کورنۍ یې له لاسه ورکړه

عزام لا د کور په فکر کې و چې ملګرو یې وویل د کندز لار هم بنده شول اوموږ ټول محاصره یو

عزام کوښښ وکړي چې خپله د کندهار په طرف ولاړ شي خو مشرانو منعه کړي ځکه چې شاوخوا علاقې ټولې باغیانو نیولې وې او یوه لار هم نه وه چې عزام کندهار ته ولاړ شي.

عزام له څو ورځې محاصرې وروسته یوه ورځ سهار ملګرو خبر کړ چې موږ د باغیانو مشر جنرال دوستم ته تسلیمیږو هغه به موږ تر کندهاره ورسوي خو عزام ځکه خپه و چې عرب مجاهدین چې هر ځای وي امریکایانو نیول او ګوانتنامو ته یې بیول عزام ته یو افغاني مجاهد وویل عزامه ستا خو صحي پښتو زده ده داسې وکړه ځان پښتون معرفي کړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هلته چې تسلیم کیدلو مه ورته وایه چې زه عرب یم بلکې ورتـه ووایـه زه پښتون یم اوځان ورته د ارزګان ولایت د چهارچینو ولسوالی اوسیدونکی یاد کړه د عزام هم د افغاني مجاهد خبره خوښه شول یوه ورځ وروسته خینو افغاني طالبانو د تسلیمی څخه ددې لامله انکار وکړ چې بایـد د تسلیمی څخه وروسته عرب مجاهدین هم صحي سلامت تـر کورونـو یـوړل شي او اکثره افغاني طالبانو هوډ وکړی چې د عربو مجاهـدینو سره بـه یـو ځـای دژوندتر اخري سلګی پورې جنګیږي او یـا پـه دې شرط تـسلیمیږی چـې عرب مجاهدین به هم نه نیول کیږی

دوه ورځې وروسته افغاني طالبانوته باغیانو وویل چې د امریکایانو سره یې خبره کړې چې عرب مجاهدین به امریکایان تر خپلو کورونو ورسوي

چې ددې تړون له مخې ټولو مجاهدینو په تسلیمی شروع وکړه

خو لکه څرنګه چې باغیان له مخکې څخه پـه وعـده خـلافي مـشهور وه دا ځل یې هم وعده خلافي وکړه څکه مجاهدینو ته ویل سوي وه چې تـاسي فقط اسلحه او موټران تسلیم کړئ نور تاسې سلامت تر خپلو کورونو رسول کیږئ خو کیسه بالکل بـرعکس وه ځکـه باغیـانو تـه چـې کلـه مجاهـدینو اسـلحه تـسلیم کـړه نـو یـې د ټولـو مجاهـدینو لاسـونه وتـړل او د غلـو غونډې یې دمجاهدینو د جیبو په تلاښی شروع وکړه او باغیانو داسـې چـور شروع کړی چې د مجاهدینو د سر خولې او پګړی او بوټونـه یـې هـم تـرې واخیستل او پر مجاهدینو ډیره سخته ورځ وه هر د فساد عسکر بـه راتلـې او مجاهدین به یې تلاښي کول او وهل اوډبول به یې ورکول

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقریبا زر نفره مجاهدین یې د عزام په شمول قلعه جنګي ته یوړل چې هلته یې ټول په ترتیب سره په قطارونو ودرول او هر مجاهد یې جلاجلا تلاشي کاوه

چې د باغیانو یو عسکر د عرب مجاهد له جیبه قرانکریم را وایستي او پر ځمکه یې وغورځاوه عرب مجاهد چې کله د قرانکریم بې عزتي ولیدل سمدستي ییبل نژدې ولاړ عسکر ته ورحمله کړه او ټوپک یې په زور ترې واخیستی او دواړه عسکر یې ځای پر ځای ووژل چې په دې وخت کی یو بل افغانی مجاهد هم د دوهم وژل سوي عسکر ټوپک ته لاس کړی په دې کار سره تسلیم سویو مجاهدینو یوځل بیا جنګ شروع کړي او د قلعه جنګی ټول عسکر یې تسلیم کړه او اسلحه یې ترې واخیستل چې د دوهم ځل لپاره قلعه جنګي اونورې سیمې طالبانو ونیولی او مقاومت یې شروع کړی چې په دې وخت کې د باغیانو مشر دوستم امریکایانو ته وویل چې پر قلعه جنګي بمبار وکړي امریکایانو هم پر قلعه جنګي بې رحمه فاسفورس بمونه وغورځول او د ځمکې له خوا یې ګاز هم پر استعمال کړي او اطاقونو ته یې اوبه هم ورایله کړي چې اکثره مجاهدین شهیدان سول

عزام په تېي حالت کې پروت و چې امریکا یې عسکر د باغیانو سره یو ځای ورته راغلل او ورته یې وویل:

امریکا یې څوک یې ؟

عزام : مسلمان یم

امریکایی: دلته دې څه کول؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام: جهاد مې کاوه

امریکایی: جهاد څه شی دی؟

عزام : ستاسی او ستاسی د غلامانو سره جنګ ته وایي

امریکایي څه؟ جنګ دې کاوه؟

عزام : هو

امریکایي: چاسره دې جنګ کاوه؟

عزام: ستاسې سره مېجنګ کاوه

امریکایي: څومره جنګونو کې دې برخه اخیستی؟

عزام : بیخي زیاتو جنګونو کې حساب یې راځخه ورک دی.

امریکایي: چې اوس دې خوشي کړو بیا به څه کار وکړي؟

عزام : بیرته به ستاسي په مقابل کې جنګیږم.

امریکایي: ولې؟

عزام: ځکه چې الله جل جلاله راته امر کړی.

عزام په داسې حال کې داخبرې کولې چې خوله یې وچه وچه کیدل او زیات تږی و او وینه یې زیاته ضایعه کړې وه او کله کله به د بې هوشی حالت ته ولاړی خو بیرته به په هوش کې راغلی د عزام د اخري جواب سره د باغیانو یو عسکر د راکټ مرمی پورته کړه او عزام یې په سر وواهه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعزام سر يې نيم په نيم دوه خايه کړی او عزام د شهادت دکلمې په ويلو سره سر پر ځمکه کيښودی او هغه ارمان چې د لس کلنی څخه يې درلودی په همدې ساعت پوره کړي اود شهادت جام يې نوش کړی او د رب سره کړې وعده يې پوره کړه اودتل لپاره د الله جل جلاله په لور ولاړی دعزام له شهادت وروسته باغي عسکر د عزام جسد تر پښه ونيوی او کش يې کړی او مات سر او په وينو لژنده گور گوری څنې يې پر ځمکه کشيدې او عسکر مخکې داسې روان و لکه ظالم ليوه چې يو مظلومه هوسی په خوله کې را اخيستي وي.

هو دا هغه د مصرد لوی تجار زوی نازولی عزام و چې اوس يوه چيت پوزي سورمخي ازبک په خاورو کې کشاوه دا هغه عزام و چې په ټول عمر يې تود باد هم نه وليدلی خو نن د الله جل جلاله د رضا لپاره په خپلو وينو لمبيدلی او د الله جل جلاله د دين دښمنانو په سپيرو خاورو کې کشاوه

خو يواځې عزام نه بلکې دلته په قلعه جنگي کې هر حسين په وينو سور و او د کربلا دشهيدانو غوندې يې د اوبو نارې وهلې خو دا يزيديان د بني اميه تر يزيديانو ځکه ظالمان وه چې ټول جسدونه او ټپيان مجاهدين چې لا به ساه پکې چليدل راواخيستل او ټولو يې په اور کې وسوځول.

عزام د الله جل جلاله د دين لپاره لومړی په خپلو وينو ولمبيده او بيا په اور کې لولپه شو خو عايشه اوخالد لا خبر نه و چې نور به د عزام جسد هم نه ويني او په بې صبری سره يې دعزام انتظار کاوه چې عزام به راشي او له دې دوزخه به دوی وباسي...

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشه زیات وارخطا او مایوسه وه ځکه دلته د محاصرې کړی ورخ په ورخ پرې راتنګیدل د طالبانو تر لاس لاندې فقط کندهار او هلمند پاته شو

دوه ورځې وروسته د عایشې ګاونډیان د عایشې کور تـه راغلـل او عایـشې ته یی وویل موږ قاچاقبران پیـداکړي دي کیـدای شي دوی مـوږ او تـاسي بوځای د افغانستان او پاکستان تر منځ سرحد قبایلي علاقې ته یوسي

خو عایشې په ژړه غوني غږ ګاونډیانو ته وویل چې زه ستاسي سره نه ځم

دعزام انتظار کوم کیـدای شي هغـه راشي او بیـا مـوږ یـو خونـدي ځـای تـه ورسوي عزام ماسره وعده کړې وه چې زه به راځم او د مـرګ ترساعته بـه ستاسره یم ما د عزام سره پنځه لس کاله ژوند کړی یـوه ورځ هـم مـا د عـزام بې وفايي او وعده خلافي نده لیدلې ضرور به زما عزام راځي خو خبرې یې ژړا ونیولې اونور یې خبرې نشوې کولی او پړونی یې سترګو ته کش کړه او اوښکې یې پاکې کړې ځکه عایشه ډیره وارخطا وه چې اوس څـه وکـړي د عزام د ژوند او مرګ معلومات ورته نه و پر عایشې هغـه وخـت سـم قیامـت سو چې ګاونډیان یی خپـل ماشـومان وایـستل او ولاړل د مهـاجرو پـه ټـول کلي کې یواځې عایشه د یولس کلن خالد سره پاتې شوه په ټـول کـلي کـې خاموشي سول فقط پاس د طیارو اواز و او یو یو بم یې ځمکې ته غورځاوه مازدیګر ته د خالد تبه هم شول او تبه یې زیاتیدل او سر یې له حـده زیـات تود شو عایشه حیرانه وه او شاوخوا کور کې ګرځیدل چې اوس څـه وکـړي ځګه ټـول کـلي کـې هیڅـوک هـم نـه و چـې د میـدان ځخـه ښـار تـه تللي وای لارې هم دبمبار له ډاره تړل شوې وې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشې فکر کاوه چې همدا قیامت دی عایشه اطاق ته راغلل او څادر یې لوند کړی او د خالد په تندی یې کیښود تر څو یی تبه لږ ارامه شي او عایشې خالد ته وویل بچیه مه خپه کیږه ان شاءالله جوړ به شې.

خالد سترګی د مور طرف ته واړولې او ورته یی وویل:

خالد: ممي پلار مې چیرته دی؟

عایشه: بچیه پلار دې نن سبا کې راځي.

خالد: ممي بابا ولې دومره ناوخته کړی ته تلفون ورته وکړه چې راشي اوما ډاکتر ته بوځي.

عایشه : سمه ده راځي ته فکر مکوه

خالد : ممي هغه نه راځي ته وګوره ټول ولاړل بابا مې نه راغی چې موږ یې هم بیولي وای.

عایشه: نه بچیه مه ناهیلی کیږه بابا دي راځي.

خالد: ممي جنت چیرته دی ؟

عایشه: ولې جنت څه کوې؟

خالد: بابامی هلته تللی دی ماورته تلفون کې وویل چې موږ به په جنت کې سره یوځای شو هغه هم راته وویل سمه ده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشه: نه بچیه پلار دې راځي نور عایشه سلګو ونیول او خبره یې ونشوی کولای او ددې لپاره چې خالد یې ژړا ونه ویني ژر له اطاقه بهر ووتل او د باندې یې ښه وژړل او زړه یې تش کړ.

بیرته اطاق ته راغلل چې ګوري د خالد تبه نوره هم زیاته شوې ده او دې وخت کې د ماښام لمونځ وخت و او ولاړه لمونځ یې وکړی او کله چې یې خالد د لمانځه پس وکاته لږ یې تبه سپکه شوې وه اوخالد ته یې وویل ولاړ شه بچیه لمونځ وکړه اوس شکر ښه یې!

خالد هم ولاړ شو اودس یې وکړی او غوښتل یې چې جماعت ته ولاړشي خو کله چې د کور دروازې ته ورسیدی نو عایشې پرې غږ کړه

چیرته ځې بچیه؟

خالد: جماعت ته ځم جمعه کوم او ملاصاحب ته وایم چې دعا وکړي چې زما پلار بیرته راشي.

عایشې: په ژړه غوني غږ ورته وویل:

بچیه جماعت ېې څوک نشته ملاصاحب او ټول کلیوال ولاړل مسجد او کلی ټول خالي دی.

بچیه هغه وخت نور ولاړی چې پلار به دې د کلي جماعت کې اذان کوه عایشې ته تیر وخت ورياد شو چې عزام د جماعت امام و او کلي کې به شور و او د ماښام تر لمانځه پورې به عایشه د ماشومانو انجونو په درسونو اخته وه زړه یې ډیر درد وکړی او بې اختیاره له سترګو اوښکې روانې وې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خالد هم ولیدلی خالد چې کله د مور اوښکې ولیدلې نو ورنږدې شو او ورته یې وویل ممې مه ژاړه بابا به مې راشي.

عایشې چې کله خان او خالد ته پام شو نو یې سمدستي خپلې اوښکې پاکې کړې او خالد یې غیږ کې ونیوی او مچ یې کړی شپې خپل وزر پر ځمکه وغوړول او خاموشي زیاته شول میاشت د روژې وه خو نه عایشې روژه مات کړې و اونه خالد څه خوړلي وه د دواړو خوراک فقط اوښکې وې ځکه په ټول کلي کې یواځې دوی دوه پاتې وه په کلي کې داسې خاموشي وه چې سړي به فکر کاوه هدیره ده

عایشه سخته ډاریدله خو د خالد مخکې یې کوښښ کاوه چې ځان خوشحاله اوبې غمه ثابت کړي ماسختن اته بجې شوې خالد ورته وویل ممي ماته ډوډی راکړه زه وږی یم وروسته د عایشې روژه ماتی او ډوډی ته پام شو او ډوډی یې راواخیستل د خالد لپاره دې هم څو ګولې وخوړل خو ډوډی ورته بیخې ترخه او زهر غوندې ښکاریدل خو خالد ښه په خوند وخوړل ځکه هغه لاتر دې وخته د ماشومتوب عادت نه و هیر کړی او اوس هم ورته خپل مور غر غوندې ښکاریدل هغه مور؟ چې له باد سره به یې لا د زړه درزا زیاتیدل خالد ته خپل ساتونکي او هر څه ښکاریدل خالد پوهیده چې دلته امریکایان بمبار کوي خو هغه فکر کاوه چې مور یې له هر څه خلاصولی شي خو د مور له زړه ناخبره و چې هغې نور حوصله غیرت هر څه له لاسه ورکړي دي او دخپلې سایې څخه هم بیریږي خالد ډوډی وخوړل او ماخستن لمونځ یې وکړی او ویده شو ځکه تبه یې مکمل نه وه ښه سوې عایشې تراویح وکړې او وروسته ولاړل له بکس څخه یې د عزام توپنچه راوکښل او لاس کې یې ونیول اود خالد سر ته کښیناستل

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو ورو ورو یې ځان سره ژړل چې کله به ژړا زور په وکړی نو لړ به د خالد له سره لیرې شول او سلګو به ونیول خو خالد په خوارږه خوب بیده و چې د شپې یوې بجی ته د خالد تبه نوره هم زیاته شول او له خوبه ویښ شو چې کله یې مور ته وکتل نو یې ورته وویل ممي سر مې زیات درد کوي ایات کرسي مې وویل خو ښه نشو

مور یې ورته وویل بچیه الحمدلله ووایه ښه کیږي خالد د سر په ښورولو د هو جواب ورکړی اوبیا یې د مور څخه پوښتنه وکړه چې ولې تر اوسه ویښه ده عایشې جواب ورکړی چې پیشنمې کوم خالد وویل چې زه هم پیشنمی کوم خو عایشې ورته وویل چې ته به روژه نه نیسي ځکه مریض یې خالد داخل سترګې پټې کړې عایشې فکر وکړې چې خالد بیده شو نو یې بیرته ژړا شروع کړه دا ځل د خالد هم ورپام شو چې کله یې د سترګو تر کونجو ورته وکتل اود مور اوښکې یې ولیدلې نو د خالد تر سترګو هم اوښکې راغلې عایشې چې کله د خالد اوښکې ولیدلې سمدستي یې خپلې اوښکې پاکې کړلې او خالد ته یې داسې وویل:

بچیه ولې ژاړې سر خودې زیات درد نه کوي؟

خالد: ممي نه ژاړم

عایشه: نه بچیه ووایه ولې ژاړې د سر درد دې زیات شو؟

خالد: نه

عایشه: نوبیاولې ژاړې ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد : په زوره چغه وکړه اود مور غیږې ته یې سر واچوه او پـه ژړا کې یې ووېل ممي چې ته ژاړې ماته هم ژړا راځي ته مه ژاړه بیا زه هم نه ژاړم

عایشه: نه ژاړم بچیه

خالد : ممی مه ژاړه زه جوړ یم بابا به مې هم راشي.

عایشې خالد په غیږ کې ټینګ کړی او بیا یې ترخه موسکا وکړه او خالد ته یې ووېل ته وګوره زه خاندم

خالد چې کلـه د مـور ظـاهري خنـدا ولیـدل زړه یـې ارام شـو او بیا خوب ورغلی خو

عایشې ته خوب قسم کړی و که راشي

د شپې درې بجې شولې پیشنمی هم خوند نه ورکاوه تر ټولو سـخته لـه دې ډاریدل چې هسې نه خالد امریکایانو ته ژوندی په لاس ورشي ځکه داسې اوازې وې چې امریکایان دعربو ماشومان ځان سره بیایي او بیا یې له اسلام څخه اړوي حیرانه پاتې وه چې څه وکړي له ډیر فکر وروسته یې ځان سره داسې پلان جوړ کړی چې خالد به کندهار ښـار تـه رسـوي اوهلته به یې یوافغان ته سپاري تر څو هغه یې حفاظت وکړي د عایشې په فکر دایې تر ټولو ښه پلان و خو نور یې قصد وکړ چې همدا پـلان بـه عملي کوي خو عایشې تـه د خالد بیلتون هم سخت و ځکـه عایـشه د عـزام لـه شـهادته هم ناخبره وه او یواځینی د ژوند هیله یې همدا خالد و او تـر ټولـو سـخته ورته داوه چې ایا ددې نازولي ماشوم زوی خالد به څنګـه بغیـر لـه مـور اوپـلاره ژوند وکړي ځکه خالد عادت همدا و چې ماښام تر هغه نه بیده کیـده چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو يې عايشې په ويښتانو کې ګوتې نه واى وهلې هره شپه به عايشه تر هغه د خالد ويښتانو کې ګوتې وهلې چې تر څو خالد بيده سوى واى څو عايشې بله لار نه درلودل ځکه که خالد د امريکايانو لاس ته ورغلى واى له دې هم سختې پرې تيريدلې

عايشې ټوله شپه د خالده د مخه سترګې نه اړولې ځکه خالد يې سهار له خانه جلا کاوه عايشې ته ژوندى خالد داسې معلوميده لکه مړى چې سهار بې جنازه پورته کيږي څو تر مرګ يې هم ځکه سخته وه چې د خالد نامعلوم برخليک ته حيرانه وه چې د خالد سره به په راتلونکي کې څه وشي څو خالد د هرڅه ناخبر و پر عايشې په همدې غم او ژړا کې سهار شو څو عايشې ته سهار ځکه سخت و چې د خالد د وصال وخت يې لنډيده عايشې خالد په ډير ناز سره له خوبه ولاړ کړى او د لمانځه يې ورته وويل: عايشې ځان سره قسم وکړى چې دا څو شيبې به د خالد مخ ته نه ژاړي او دا څو ساعته چې خالد ورسره دى هغه به خوشحاله ساتي خالد چې کله لمونځ وکړى مور يې پوښتنه ترې وکړه

بچيه اوس څنګه يې؟

خالد : اوس ښه يم

عايشه : شکر خدايه چې زمابچې ښه شو.

خالد: ممي د پلار معلومات مې ونشو.

عايشه : وشو بچيه سهار ته بيده وې چې يوسړى راغلى او وې ويل چې ستا پلار سبا راځي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد شکر ممي ما ماښام زیاتې دعا وې وکړې چې پلار مې راشي الله جل جلاله زما خواست قبول کړ ممي زه به لس رکعته نفل کوم چې الله جل جلاله مې بابا راوستی.

عایشه : هو بچیه الله جل جلاله مهربانه دی ته نن څه شی خورې؟

خالد : اوس څه نه خورم موړ یم.

عایشه : ښه بچیه اوس ورشه ولامبه خیرن سوی یې!

خالد : ممي زه پرون ولمبیدل نن نه لامبم.

عایشه : نه بچیه ورشه ولامبه چې مریضې دې ښه شي او بیا به ښار ته ولاړ شو پلار دې ښار ته راځي

خالد: اوهو ممي سمه ده پاکې جامې هم راکړه.

عایشه : سمه ده بچیه ته ورشه تشناب ته زه جامې برابروم.

کله چې خالد تشناب ته ولاړی عایشې خان سره ژړا شروع کړه او دومره یې وژړل چې اوښکې یې خلاصې شولې عایشې لا زړه سم نه و تش کړی چې خالد له تشنابه پرې راغی کړه ممي جامې راوړه عایشې ژر اوښکې پاکې کړې او خالد ته یې جامې ور وړې اوخالد یې پاک ومینځه او وروسته یې ورته د خالد د خوښې خواړه هگی تیارې کړې خالد هم په ډېره خوښۍ سره وخوړلي خالد زیات خوشحاله و څکه خالد فکر کاوه چې پلار یې ښار ته راغلی او د ډوډۍ خوړلو په وخت کې یې مور ته وویل:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ممي پلار به ماته څه شی راوړي وي؟

عايشه بچيه تاته به يې ښکلي کتابونه راوړي وي.

خالد : ممي زه مې پلار ته وايم چې مور نور دې کور کې نه اوسيږو دلته طيارې بمبار کوي زه زيات بيريږم.

عايشه: سمه ده بچيه نور به ان شاءالله دلته ژوند نه کوو

خالد : ممي ته هم زياته خوشحاله ښکارې چې پلار مې راځي

عايشې چې کله د خالد دا خبره واوريدل نور يې طاقت ونشو او ژر بهر ووتل او هلته يې ژړا شروع کړه خالد ډوډی ته ناست و

عايشه ولاړه د خالد هغه نوې نوې جامې يې راټولې کړې او يو کوچني بستې ته يې واچولې او خالد هم ډوډی وخوړل او مور ته يې وويل مور ژر کوه لمر راختلی چې ولاړ شو خالد فکر کاوه چې رشتيا يې پلار راځي ځکه د ښار تګ ته زياته بې صبره و عايشه زياته غمجنه وه له زياته غمه به يې کله کله پر سترګو توره شپه سول عايشه له غم سره زياته ضعيفه هم وه ځکه نن يې دوهمه وه چې بې پيشنمی يې روژه نيولې وه اوخوب يې هم نه وکړی

عايشې د خالد په لاس دجامو بکس ورکړی خالد ترې پوښتنه وکړه چې مورې دې بکس کې څه دی ؟عايشې جواب ورکړه دادې د پلار جامې دي:

عايشه اوخالد له کوره رابهر شول

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو عایشې باید تر کندهار بولدک لویې لارې پورې پیاده مزل کړی وای اوهلته یې د ښار موټر پیداکړی وای

مگر عایشې ته پیاده تگ څکه سخت و چې دوه ورځې یې ډوډی نه وه خوړلې او چې لس قدمونه به یې واخیستل نو بیابه یې دمه کول ایله لس بجو ته د موټر پیداکیدلو ځای ته ورسیدل چې د نیم ساعت وروسته یې موټر پیداکړی او دکندهار ښار ته روان شول خو عایشې د نورو ورځو خلاف خالد تر لاس ټینگ نیولی و او ټوله لار یې خالد ته کتل او ناامیدی یې اخرې حد ته رسیدلې وه خو هیڅ یې فکر کار نه کاوه چې څنگه خالد ته ووایې چې تابه له ځانه جلاکوم هر څه چې به یې فکر وکړی زړه یې نشو کولی او د خالد ژړا او خپگان یې نشو لیدلی په همدې فکر کې ښار ته ورسیدل خو ښار کې حیرانې پاتې وه چې خالد چاته وسپارې څکه عایشې تر اوسه ښار نه ولیدلی او پښتو ژبه یې هم ښه زده نه وه اخر فیصله یې دا وکړه چې خالد به د الله پر توکل ښار کې خوشې کوې او دا به ترې ځې څکه چې په دې شپو کې حالت په ښار کې هم بیخې زیات خراب وه امریکایان لکه د وږې لیوه په شان په عربو مجاهدینو پسې گرځیدل هیچا نشو کولای چې عرب مجاهدین وساتې څکه امریکایانو اعلان کړی و چې که د هرچاکور کې عرب پیدا شې هغه ټول کورنې به یا وژنې اویابه یېگواتنامو ته بیایې عایشې هم دا فکر کاوه که خالد دستورې هر چاته ورکړې هغه یې نه غواړې عایشې ښار کې ددې لپاره چې د خالد څخه ځان ورک کړې نو یې ورته وویل بچیه دا پیسې واخله او هغه دکان څخه ځان ته د خوراک شیان راواخله زه به دلته درته انتظار شم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد : نه ممي زه تر هغه وخته څه نه خورم چې پلار مې نـه وي راغلـی هـر وخت چې بابا راشي ماته به شيان واخلي.

عايشه : ورشه بچيه هغه به هم شيان درته واخلي اوس يو څه واخله

خالد: نه نه ممي زه يې نه اخلم

عايشه : ښه شيان مه اخلـه ورشـه هغـه د کانـدار څخه پوښـتنه وکـړه چـې د شهيدانو چوک موټر چيرته دريږي

خالد : ممی پلار مې هلته راځي؟

عايشه : هو

خالد : خو زما پښتو نه زده څنگه ترې پوښتنه وکړم؟

عايشه : ورشه د هغه عربي زده ده.

خالد : سمه ده دادي ورځم

خالد چې کله د دکان په طرف روان شو عايشه ترې تيزه روانه شول او په بله کوڅه کې ترې پناه شول

خالد چې هغه دکاندار ته ورغلی

پوښتنه يې ترې وکړه دکاندار چې کله د ماشوم عربي وليدل حيران شو چـې دا څومره عجبه ماشوم دی دکاندار په عربي نـه پوهيـده خـو ماشـوم تـه يـې چاکليټ په لاس ورکړی خالد يې څه مصروفه کړی خـو خالـد چـې کلـه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاته ته وکتل نو يې مور ونه ليدل ژر يې رامنډه کړه هغه خاى ته راغلې چې عايشه ولاړه وه شاوخوا يې وکتل مور يې نه وه

وارخطا شو حيران حيران يې شاوخوا کتل د زړه درزا يې زياته شـول اوښکې يې شروع کړه يوې خوا اوبلې خوا ته يې منډه کړه ژړا يې په زور شول خو ښار و د چاورته نه فکر کيده هر سړي پـه خپـل کـار اختـه و خالـد پـه يـوه کوڅه ورتاو شي چې يوه ښځه يې وليـدل چـې دده مـور پـه شـان يـې تـور حجاب اغوستی و خالد ورمنډه کړه او د ښځې پښو تـه يـې لاس واچـوه او ورته يې وويل مورې ته چيرته ولاړې زه سخت وبيريدلم خو ښـځې خالد له خانه ليرې کړی ورروسته خالد پوه شو چې مور يې نه ده خالد بيرتـه منډه کـړه پـه يـوه بلـه کوڅـه لنـډ ورتـاو شي چـې ناڅاپـه يـې مـور وليـدل چې لږليرې تيزه روانه وه

ورمنډه يې کړه او مور ته يې ځان ورساوه او مور يـې تـر څـادر گيـر کـړه او ورته يې وويل مورې ته ماپسې گرځې زه دا يم عايشې چې وکتل خالد دی نو حيرانه شول چې څنگه يې بيرته دا پيداکړه چې کلـه يـې خالـد تـه وکتـل چې ژړلې يې دي نو ژړا يې شروع کړه او خالد يې غيـږ کـې ټينـگ ونيـوی دواړو ژړل خالد مور ته وويل مورې زه زيات وبيريـدلم عايـشې مـچ کـړی اوتر لاس يې ونيوی او ورته يې وويل چې ته دلته کښينه زه بيرتـه راځـم کـه ماسره ولاړ شې بيا ورک کيږی خالد هم ورسره ومنل اود يو دکان څنگ نه کښيانستی عايشې بکس پـه لاس ورکـړی او تـرې روانـه شـول او لږ ليرې ودريدل او خالد ته يې د وروستی ديدن لپاره کتل او ژړل يې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

به ویر یې ورته وکړل او ترې روانه شول او خالد یې په هم هغه ځای پریښوده او داد بولدک موټر ته وختل او د میدان هوایي په طرف روانه شول او مازدیګر کور ته راورسیدل

په کور کلي کې هیڅوک هم نه وو اخل عایشې سره یواځینی ملګری او دریم ټوپه خالد هم نه و

په مات زړه کور ته داخل شول زیاته ستړې وه سر یې هم درد کاوه ضعیفه وه اوتندې هم ترې لاړه ورکه کړې وه

د کور او کلي خاموشی ورته داسې معلومه شول لکه قبر ته چې داخل شول ژر یې اودس وکړی اود مازدیګر لمونځ یې وکړی او غوښتل یې چې د روژه ماتې لپاره ځان ته څه تیار کړي خو چې بهر راووتل ناڅاپه یې په کور کې یو هغه چرګه سترګې ولګیدلې چې عزام ددې لپاره رانیولې وه چې خالد یې هرسهار هګۍ وخوري کله چې یې چرګه ولیدل لویه چغه یې وکړه اوبې هوښه شول یو وخت چې کله په هوش راغلل لمر لویدلی و ژر ولاړه شول او اودس یې شروع کړی دې لا اودس نه و خلاص کړی چې د ماښام اذان له لیرې ځایه په ورو غږ شروع سو ژر یې اودس خلاص کړی او بیا یې لاس پورته کړی او داسې یې وویل:

یا الله ! ته زما خالد سره مل شې یاالله! زما خالد ته صبر ورنصیب کړې یاالله! لکه څنګه چې دې ابراهیم علیه السلام په اور کې وساته او یوسف علیه السلام دې په څاه کې وساته همداسې زماخالد وساته وروسته یې په سلګو کې اخرې دعا داسې وکړه یا الله! زما خالد ماشوم دی هغه زیات نازولی و یاالله! ته ورته د زړه صبر او داد ورکړې یاالله ! ته یې هغه ته ورته بنه کړې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته یې د اوداسه اوبه چې لږ د لونې په پای کې پاتې وې په سر بورته کړې او یو څه یې وڅیښلې خو خوله یې وچه وه اوبه ورته زیاتې ترخې ښکاره شوې حلق یې تریخ و وروسته ولاړه لمونځ یې وکړی او بیا یې اوبه وڅیښلې او د تیرې ورځې ډوډی یې راواخیستل اشپزخانې ته ولاړل چې یو څه خان ته تیار کړی خو په اشپزخانې کې یې هغه د سهار پاتې شونې هگی چې خالد ته یې تیارې کړې وې ولیدلې زړه یې درد وکړی او ژړا یې شروع کړه د هر څه څخه یې زړه موړ شو ولاړل اطاق ته بېرته پریوتل اوبه زوره زوره یې ژړل خکه اوس خالد نه و چې دې خبله ژړا ترې پټه کړی وای په همدې ژړا کې بیا بې هوشه سوې وه یو وخت چې په هوش راغلل گورې چې توره تیاره ده خکه شپه راغلې وه ولاړه شوه خراغ یې ولگاوه او اودس یې وکړی غوښتل یې چې تراویح وکړې خو د کمزورۍ لامله یې نشوی کولای بیا اشپزخانې ته ولاړه لږ رومیان یې خان ته په غوړیو کې پاخه کړه خو کله چې یې راواخیستل داسې ورته ښکاریدل لکه زهر په ډیر تکلیف یې څو مړی وخوړلې هر مړی به یې په خوله کې زیاته شول له ستونې به یې نه تیریدل ستونی به یې وچ وچ کیده د هرې مړی سره یې یو گیلاس اوبه څیښلې.

له ډوډی خوړلو وروسته یې لمونځ وکړی او د عزام راډیو یې راواخیستل په دې تمه چې گوندې لږ د خوشحالی خبره واورې خو راډیو کې هم همدا خبرې شروع وې چې دطالبانو حکومت سکوت ته نژدې دی یواځې یې کندهار اوهلمند ولایتونه په لاس کې پاتې دي ژر یې راډیو بنده کړه اوخان سره یې وویل: ولې نور غم مې لږ دی چې راډیو ته هم اوس غم راکوې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتل يې چې ځوب وکړي ځوله ډار او غم ځکه ځوب نه ورتلی د زياتې سترړيا لامله يې سترګې پټې شوې وې نيمه ځوب نه تللی وه چې فکر کې يې خالد راوګرځيده چې پر هم هغه ځای چې دی پريښودی ناست وؤ او ژاړي په زوره چغه يې وکړه بچيه مه ژاړه زه درځم نور نو د عايشې سره ځوب ځدای په امانی وکړه تر ډيره يې وژړل او د خالد وروستی ژړا او خبرې يې فکر کې راګرځيدلې چې ويل يې موري زه سخت وبيريدلم او ځان سره به يې فکر کاوه چې ايا خالد به ځه ځوړلي وي اوکه به وږی وي.

بيابه يې په زوره چغه وکړه بچيه بيده شه زه درسره يم دا يم ويښتانو کې دې ګوتې وهم.

ټوله شپه لکه ليونی د ځان سره اخته وه او خبرې يې کولې نور يې عقل د لاسه ورکړی و زيات ارمان يې کاوه چې کاش د ګاونډيانو سره تللی وای خالد خوبه يې د لاسه نه وه ورکړی اخر يې ځان سره فيصله وکړه چې سهار به ځي اوخالد به بيرته راولي دا يې ځلورمه شپه وه چې ځوب يې ونه کړی سهار اذانونه شروع سول وروسته يې پيشنمي نه فکر سو ځان سره يې وويل: چې خالد وږی ګرځي نو زه ځوک يمه چې نه ګرځم لمونځ يې وکړو او قرانکريم يې راواخيستی او تلاوت يې شروع کړو دوه پارې قرانکريم يې ختم کړو لمر هم راوختی چې بيا يې د اشراق لمونځ وکړو او له لمانځه وروسته يې داسې وويل:

ياالله ج نور زما ځخه امتحان مه اخله بيريږم هسې نه چې پکې ناکامه شم ياالله ج ته ماته صبر نصيب کړې ما او ايمان مه سره جلاکوه ياالله ج پر هر حالت زه ستا ځخه راضي ته راځخه ناراضه نشې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې له دعا وروسته يې د لمانځه مسله ټوله کړه او راډيو يې د دې لپاره راواخيستل چې گوندې يو ښه خبر واوري خو چې کله يې چالان کړه سمدلاسه يې داخبر واوريدې چې د طالبانو حکومت تيره شپه سقوط وکړی اود کندهار ښار ته د گل اغا شيرزی او ملاتقيب نفر ورسيدل عايشې تکان وخوړو او حيرانه شول د اطاقه څخه بهر راووتل چې گوري امريکايي طيارې بيخي ښکتهويني چې لږ شيبه وروسته په ميدان کې کښيناستی عايشې هم ژر د عزام توپنچه راواخيستل او فکر يې وکړی چې چيرته سنگر ونيسي له لږ فکر وروسته يې د اشپزخانې انگړ ورته تر ټولو ښه ځای معلوم شو هلته پناه کښيناستل او دې ته يې انتظار کاوه چې کله به امريکايان کور ته ورداخل شي له دوه ساعته انتظار وروسته د سرای دروازه په زوره ووهل شول چې د دوهم درز سره غږ شو او امريکايان او ورسره داخلي باغيان د کور منځ ته په منډه راغلل دوه امريکايان د سرای منځ کې زنگون کيچ شول او نور په اطاق ننوتل عايشې د اشپزخانې له انگړه په رامنډه کړه او د تکبير په ملکوتي نارې سره يې له نژدې د سرای منځ کې ناست امريکايي باندې توپنچه ونيول او خاص يې پر سر وويشتی او ورپسې يې په دوهم امريکايي ډزې شروع کړې چې هغه يې هم وويشتی چې بالاخره داطاق څخه يو امريکايي عايشه په راکټ وويشتل چې ټوټه ټوټه يې کړه او د درو ورځو څخه وږی روژاتي سترې اوغمجنه عايشه د ارمانونو ډک زړه سره دخپل رب په لور ولاړه اوشهيده شول او گران خالد يې تنها پريښودی.

خالد چې عايشې په کوم ځای کښينولې وه پر هم هغه ځای يې په بې صبرۍ اوخوشحالۍ د دې انتظار کاوه چې مور به يې اوس راشي او دی به خپل پلار ته بوځي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو خالد نه پوهيده چې دده سختې ورځې د همدې خوږ انتظار څخه شروع كيږي خالد تر مازديګره په هم هغه ځای ناست و او مور ته يې انتظار كاوه چې مازديګر خواته خالد د جامو په بسته سر كيښوده چې په همدې حالت كې بيده سوی و يو وخت چې ويښ سو يو سړی يې سر ته ولاړ دی او په غصه اوقهر ورته په پښتو وايي چې ولاړ شه د كوم ځای چې د غرمې څخه زما د دوكان مخكې ناست يې خو دادی د ماښام اذان وشو ځه ولاړ شه خپل كور ته.

خالد چې راپورته شو سترګې يې وموښلې اوشاوخوايې وكتل حيران شو چې دا چيرته دی خو لږ شيبه وروسته ورياد شوه چې دی له مور سره ښار ته راغلی و خوكله يې چې وكتل لمر لويدلی وؤ نو وارخطاشو د ممي نارې يې شروع كړې او د دوكاندار په خبرو هم نه پوهيده خو د هغه د قهريدلو سترګو او غصه ناک تندي څخه وبيريده او پوه شو چې ده ته غصه دی خالد چې كله په عربي ورته وويل: چې زه مور سره ښار ته راغلی وم هغې ته انتظار يم نو دوكاندار حيران شو چې خالد څه وايي ځكه دوكاندار په عربي نه پوهيدی خو پوه شو چې ماشوم خارجي عرب دی له لاس يې ونيوی غوښتل يې چې بل ځای ته يې بوځي د خالد بدن هم لړزه شروع كړه وارخطا و اوسترګې يې له اوښكو ډكې وې خو له ډيرې بيرې يې ژړلی هم نه شول ځكه دوكاندار له شكل څخه خورا غصه ناک ښكاريده خالد يې له راسته لاس څخه نيولی وؤ او دوكان پر دوكان يې ګرځاوه د خالد د زړه ضربان له سل څخه هم زيات شوی و حيران حيران يې شاوخوا كتل هر دوكان ته چې به ورغلی فكر به يې كاوه چې اوس به يې مور يا پلار مملته وي ځكه اول ځل چې د خالد مور د خالد څخه وركه شول په ډيرې اسانی سره يې پيداكړه خالد تمه درلودله چې خپل موربه اوس په يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکان کی پیداکړی اکثره دوکانداران تللي وه خو د پاته دوکاندارانو يوه هم عربي نه وه زده چې د خالد په مقصد خان پوه کړي چې وروسته هغه لومړنی دوکاندار خالد يو نانوای ته بوتلی چې نوموړی نانوای د غزني و او زيات وخت يې سعودي کې تير کړی وؤ کله چې نانوايي ته ورسيده نانوای روژه ماتی کاوه چې دکاندار له سلامه وروسته له نانوای سره روژه ماتی شروع کړی خالد لږ ليرې حيران ولاړ وؤ زړه يې غوښتل چې وزاړي خو بيابه يې دا فکر وکړی که وزاړم هسې نه چې دا خلک مې ووهي له روژه مات څخه وروسته دوکاندار نانوای ته کيسه وکړه چې همدا هلک له غرمې څخه زما د دوکان مخې ته ناست وؤ اوس چې پوښتنه تري کوم بله ژبه وايي نه پوهيږم چې دچا څخه پاتې شوی دی اوکور يې هم رامعلوم ندی ته پوښتنه ترې وکړه چې دی څه وايي د کوم خای دی.

نانوای چې کله د خالد څخه په عربي د نامه پوښتنه وکړه خالد ژړا شروع کړه او ور مناه يې کړه د نانوای غيږ کې خان واچاوه او ورته يې وويل:

ماما زما پښتو نه زده زه مې مور سره بازار ته راغلی وم او مور مې دلته کښينولم چې بيا نده راغلې او په سلګيو کې ورته وويل: چې ما کور ته يوسه زما مور به تاته زياتې پيسې درکړي.

نانوای ورته وويل: مه خپه کيږه بچيه زه دې کور ته بيايم مه ژاړه هرڅه به خدای سم کړي وروسته نانوای د لاس په اشاره د خالد څخه د هغه د بستې پوښتنه وکړه چې دا څه دي خالد ورته وويل: چې دا مې د پلار جامې دي نانوای چې کله بسته خلاص کړه ټول د خالد خپل جامې وې خالد هم حيران شو نانوای ورته وويل: چې تاخو ويل دامې دپلار جامې دي دا خو ټولې ستا دي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد موسکی شو او ورته یې وویل: ماما مور مې غلطه شوې د پلار پر ځای یې زما جامې له خان سره راوړې دي.

خو ناتوای چې کله بوه جوړه کالي راپورته کړه لاندې ترې بیخي زیات عربي پیسې اود طلا بنګړي او یو لیک پروت و خالد چې کله وکتل نو یې ناتوای ته وویل: چې ماما دا مې د مور بنګړي اوپیسې دي.

خو ناتوای فقط ترې لیک راواخیستی چې کله یې لیک خلاص کړی نو لیک کې داسې لیکلي وه.

د لوی او مهربان خدای په نامه!

ګرانه مسلمانه وروره شاید ته خبر یې چې د اسلام په لومړیو کې د مدینې خلګو رسول الله صلی الله علیه وسلم او د هغه صحابه د سر په بیه وساتل زموږ او ستاسې په اسلام کې چې یو انسان له مرګه وژغورې لکه ټول دنیا چې دې ژغورلې وي.

الله ج شاهد دی چې پر موږ زیاتې سختۍ دلته راغلي وې چې یادونه یې ربا بولم نو ځکه ترې تیریږم خو دا ماشوم زما زوی خالد دی موږ د مصر یوو، زما خاوند یو ښه دیني عالم و او خسر مې یوغښ تجار اوپلار مې د پوهنتون استاد و خو دالله ج د رضا لپاره مو هرڅه پریښودل او دلته افغانستان ته راغلو خو د الله ج امتحان وه چې اسلامي نظام بې ړنګ کړی زما خاوند هم د جهاد لپاره کندز ته ولاړی چې د مرګ او ژوند معلومات بې تر اوسه نشته زموږ کور په میدان هوایي کې دننه دی خو نن سبا اوازه ده چې امریکایان عرب وژني او ماشومان یې خان سره بیايي او هلته یې د اسلام ځخه عیسویت ته اړوي نو ما د دې پر ځای چې خالد عیسوي شي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا بهتره وبلله چې د ځان ځخه يې جلا کړم نو ښار کې مې د الله پر توکل ايله کړی ځکه زه پوهيدمه چې په دې سختو شپو او ورځو کې به زما ځخه هيڅوک هم خالد ونه غواړي نو ای ليک لوستونکيه د الله ج کلام درياده کړه چې وايي ټول مسلمانان سره ورونه دي نو زما زوی ستا ورور او ياهم د ورور زوی دی د الله ج د رضا په خاطر يې راته وساته او کومې روپۍ اوطلا چې مادرته بسته کې ايښي دا درې کاله د خالد بس کيږي درې کاله پس خالد پنځه لس کلن کيږي بيا کولای شي چې خپل ځان وساتي درې کاله زما په خالد کار مکوه ځکه هغه زيات نازولی دی او په ښه اسلامی عقيده يې سمبال وروزه او ان شاءالله په ورځ د قيامت به زه اود خالد پلار ستا شفاعت کوو او رسول الله صلی الله عليه وسلم به هم ستا شفاعت کوي ځکه موږ د رسول الله صلی الله عليه وسلم له قبيلې ځخه يوؤ.

خالد مي يواځينی نازولی زوی و خو بس دا به الله ج ته منظوره وه چې خالد زما ځخه جلا کړي خالد عجبه ښه خويونه لري خالد د قرانکريم حافظ دی خالد به کله هم تا غصې ته مجبوره نه کړي هغه به فقط ستا د خبرو ځخه پوهيږي چې کوم کار ستا خوښ دی او کوم کار ستا نه خوښيږي.

گرانه وروره ته پوهيږې هيڅوک خپل يو زوی يواځې نه خوشې کوي، کنه ته يې په خپل ځان قياس کړه.

اياته به خپل گران او هوښيار يو زوی پريږدې او ترې تير به شې؟

نه هيڅکله نه خودا چې زه ترې تيره شوم نو پوه شه چې موږ د سختی اوتکليفونو په انتهاء کې واقع يوو لکه څنگه چې اميرالمومنين

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملامحمدعمر مجاهد خپل ټوله باچاهي تر یوه ملیمه قربان کړه نو ته به هم د هغه وطنداره یې باور لرم ان شاءالله زما زوی به یواځې خوشې نه کړې

والسلام ستاسې خور عایشه مصري.

نانوای خط په داسې حال پای ته ورساوه چې ډیره یې په اوښکو لنده وه اود خالد په ټوله کیسه پوه شو خو خالد یې پوه نه کړی اولیک یې بند کړی خالد ته یې په موسکا کې وویل: تا ډوډی خوړلې؟

خالد په ناهیلې چهره د نه په ډول سر وښوراوه اوپه ژړه غوني غږ یې وویل ماما تبه مې ده او نور یې سترګو ته لاسونه ونیول او ژړا یې شروع کړه دده له ژړا سره نانوای هم وژړل خو خالد ته یې تسلي ورکړه او ورته یې وویل چې بچیه مه ژاړه دوا درته راوړم خو خالد ورته وویل نه ماما دوا نه غواړم ما خپل مور ته ورسوه د نانوای سترګې د اوښکو ډکې شولې او خالد ته یې د هو په ډول سر وښوراوه او له یوه دقیقه خاموشي وروسته نانوای ورته وویل بچیه ته ډوډی وخوره بیا زه دوا درته راوړم اوسهار به دې ان شاءالله ستا مور ته ورسوم خالد وویل نه نه زه دلته شپه نشم کولی ماته خپله مور یادیږي ما همدا اوس خپل کور ته ورسوه.

نانوای حیران شو چې خالد یوه شپه بې موره نشي تیرولی نوټول عمر به یې څه حال وي.

نانوای یو شیبه سر کوز کړی وه چې بیرته یې خالد ته وویل بچیه ته اوس اول ډوډی وخوره بیابه هر څه الله ج سم کړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته یـی خالـد تـه ډوډی کیـښوده دی اودوکانـدار دواړه د ماښام په لمانځه ودریدل له لمانځه وروسته نانوای او دوکاندار د خالد څخه لرې لیرې شول بیا نانوای دوکاندار ته ټوله کیسه وکړه چې خالد ورک نه بلکې قصدا پرېښودل شوی دی.

دوکاندار نانوای ته وویل:

چې خالد به ما په هر حال ساتلی وای خو افسوس زه اوخالد په ژبه نه سره پوهیږو ته داسې وکړه فقط خالد تر هغه وخته پورې وساته چې لږ پښتو زده کړي چې خالد پښتو زده کړل بیا یې زه درڅخه بیایم اوتـر هغه چې خالد پښتو زده کوي د دې ټول وخت مصرف یې زه درکوم

نانوای: هههههه لکه چې پرما دې د پښتون گمان نه کیـږي مننـه زه خپله خالد ساتم د یو ماشوم مصرف به څه وي.

دکاندار: نه وروره داسې نه وایم چې ته به پښتون نه یې ما ویل ته به غریب یې زه شکر یوڅه شتمني لرم.

نانوایة: نه وروره شکر دومره شته بل خبره دا چې د خالد مور د خالد لپاره د دریو کلنو خرچه په بسته کې ایښې ده خالـد زمااوسـتا روپیـو اومـصرف تـه ضرورت نه لري.

دوکانـدار: سـمه ده ورور الله ج بـه یـې ضرور اجـر درکـړي زه بـه دې هـم احسان مند یم.

نانوای: مننه وروره ان شاءالله تر خپل توان به یې ساتنه کـوم څکـه چې دا موږ د پیغمبر صلی الله علیه وسلم له قبیلې څخه دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکاندار: څهٔ ستا هدف خالد قریش دی؟

نانوای: هو

دوکاندار بیا خو بختور یې چې الله ج د دومره نیکمرغه کس ساتنه ستا په وسیله کوي.

نانوای: هو خو بایډ له دې راز څخه بل څوک خبر نه شي.

دوکاندار: بې غمه شه وروره دا راز به زماسره امانت وي.

دوکاندار: ولاړی اونانوای چې کله راغلی خالد ډوډی خوړلې وه او نانوای ته یې وویل: چې ماما اوس ما ډوډی وخوړله زه غواړم نور خپل کور ته ولاړشم.

نانوای ورته وویل: بچیه سبا به ولاړشو خالد ورته وویل نه اوس مې بوڅه نانوای ورته وویل چې اوس لار کې غله دي او دواړه به ووژني سهار که خیر و زه به دې ستاسې کور ته ورسوم.

او د جیب څخه یې پیناډول گولی راوکښلې اوخالد ته یې وویل بچیه دا نیمه گولی وخوره چې تبه دې ښه شي خالد هم گولی وخوړله اوبیا یې ورته ځای برابر کړی چې اوس بیده شه خالد هم په بیستر کې پریوتی نانوای ورته وویل: ته بیده شه زه تراویح کوم.

خالد ژر راپورته شو او په موسکی لهجه یی وویل ماما زما هم لمونځ هیر شو زه هم لمونځ کوم خو زه اوډس کوم نانوای ورته وویل: چې هغه لوته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخله اودس پرېږ وکړه خالد هم ولاړی اودس یې وکړی اوبیا یې لمونځ وکړی او وروسته بیسترې ته راغی او پر بیسترې پریوتی.

نانوای هم چې په دې وخت د ښار حالات خراب وه جماعت ته لاړ نسو او همدلته یې دوکان کې تراویح شروع کړې نانوای لا لس رکعته تراویح نه وه پوره کړي چې د خالد خرقی شروع سو او بیده سو خو یو څو شیبې وروسته خالد له خوبه چغې شروع کړې مورې زه دایم دلته یم مورې ته چیرته تللې وې نانوای چې د لمانځه وروسته سلام وگرځاوه نو خالد یې وښوراوه او ویښ یې کړو خالد چې وکتل په هم هغه نانوایي کې پروت دی نو نانوای ته یې وویل: ماما زما مور څه شوله ما ولیده چې راغله.

د نانوای سترگې له اوښکو ډکې شولې او په ژړه غوني غږ یې ورته وویل: چې بیده شه بچیه مور دې نشته سبا دې زه ورولم خالد چې کله د نانوای خبرې واوریدلې نو ژړا شروع یې کړه اونانوای ته یې وویل: ماما زما خپل مور یادیږي نانوای ورته وویل: بیده شه بچیه سهار به وختي مور ته ولاړ شې خالد بیا ارام شو خو خوب یې ورک سو مور یې یادیدله او په ځای پروت وو رڼې اوښکې یې په بالښت تویدلې نانوای هم پاته لمونځ خلاص کړی او بیسترې ته ولاړی او بیستره کې یې دا فکر کاوه چې څنگه خالد پوه کړي چې نور یې مور نشته د نانوای هم خوب ورک شو حیران و چې څه وکړي.

خالد بیاخوب یوړی چې بیرته یې همدا چغې شروع کړې ټوله شپه خالد په خوب کې د مور چیغې وهلې نانوای چې کله چرگ بانگې ته پاڅیده نو گوري چې د طالبانو ډک ډک موټر له ښاره وځي پوه شو چې طالبانو ښار پریښودی زیات وارخطا شو او دې فکر کې وو چې امریکایان خبر نشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې عرب ماشوم دده سره شته ځکه د سولې په نامه د امریکایانو راډیو به پرله پسې اعلانونه کول چې طالبانو اوعربانو ته په کور کې ځای مه ورکوئ که د هرچا په کور کې طالب یاعرب پیداشو نو د هغه ټوله کورنی به ګوانتنامو زندان ته ورل کیږي نانوای چرګ بانګی وکړی او لږ شیبه وروسته د سهار اذان وشو نانوای د سهار لمونځ وکړی او قرانکریم یې راواخیستی اوتلاوت یې شروع کړی.

د لږ تلاوت وروسته یې پر خالد غږ وکړی چې پاڅه لمونځ وکړه خالد د خوب له حالته ورته وویل: موري وختي دی شیبه پس لمونځ کوم خالد فکر کاوه چې کور کې دی نانوای چې کله د خالد خبره واوریدل سوړ اسویلی یې وکړی اوبیا یې ورته وویل: ناوخته دی بچیه کښینه لمونځ وکړه وروسته خالد پوه شو چې کور کې نه دی خو چې کله یې ولیدل چې سهار دی زیات خوشحاله سو چې اوس به یې نانوای کور ته بوځي او ژر ولاړی اودس یې وکړی او لمونځ یی وکړی چې لمونځ یې خلاص کړی نو نانوای ته یې وویل ماما کله ځو؟

نانوای ورته وویل: بچیه اوس وختي دی بیده شه زه هم خوب کوم چې کله مې خوب پوره شو بیابه ولاړ شو نانوای له تلاوت وروسته بیرته بیسترې ته ولاړی اوبیده شو خو خالد ته د خوشحالی څخه نور خوب نه ورتلی.

او فقط دې ته انتظار و چې کله به نانوای ویښ شي اودی به خپل کور ته ورسوي کله کله به په دې خبره موسکی شو په فکر کې به یې داخبره راوګرځیدل چې کله کور ته ولاړشم پلار به مې هم راغلی وي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د ناناوای خوب خالد ته د یوګال ځوندي شو پر لس بجې ناناوای راویښ شو خالد ځان پر خوب واچاوه او پټ پټ یې د سترګو تر کونجانو ناناوای ته کتل ناناوای تشناب ته ولاړی خو چې کله د تشناب څخه راغلی په دې وخت کې د ناناوای شاګرد هم له کوره راغی چې ناناوای ته یې خبر ورکړو چې د طالبانو حکومت سقوط شو اود شر اوفساد ډلې په ښار کې ګرځي وروسته د ناناوای شاګرد له ناناوای څخه پوښتنه وکړه چې دا ماشوم څوک دی ناناوای شاګرد ته ټوله کیسه وکړه او شاګرد ته یې وویل: چې پام کوه هیڅ ته دا خبره ونه کړې خوخالد د ناناوای اوشاګرد په خبرو نه پوهیده ناناوای اوشاګرد لاخبرې نه وې خلاصې کړې چې خالد هم له بسترې راولاړ شو اوسترګې یې موښلې او په خندا کې یې ناناوای ته وویل: ماما څه چې ولاړ شو ناناوای ورته وویل: چې ته لوږی چای وخوره خو خالد انکار وکړی او ورته یې وویل: چې زه موړ یم خو د ناناوای په ډیر ټینګار خالد چای خوړلو ته اماده شو خو ډیر ژر یې چایی وخوړلې او بیا ناناوای ته نیغ ودریده چې نور څو.

ناناوای ورته وویل: چې بچیه انتظار شه ښار کې جنګ دی موټر نشته چې کله د ښار جنګ خلاص شو بیابه څو اوخالد یې پوه کړو چې د خلګو مخکې ده سره خبرې ونه کړي څکه بیاخلګ پوهیږي چې خالد عرب دی او امریکایان خبریږي خالد هم د ناناوای خبره ومنله خو زړه یې زیات سوځیده اومور یې یادیدله.

خالد یوه هفته ناناوای په همدې انتظار کړی وو چې نن اوسبا دې مور ته بیایم د خالد ژوند زیات سخت وو اود خلګو مخکې یې خبرې نشوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولی اونانوای هم خلگو ته ویل چې دایې د خور زوی دی خو گونگی دی خبرې نشي کولای .

په دې منځ کې لس ورځې تیرې شوې خالد به هره شپه په دې انتظار کې خوب نه کاوه چې کله به سبا شي چې نانوای یې کور ته بوځي.

خو نانوای په همدې نن اوسبا خالد ته تسلي ورکوله چې په دې شپو کې اختر راغی نانوای یوه ورځ خالد ته نوې جامې راوړلې او ورته یې وویل چې خیاط ته ورشه خو گوره د هغه مخکې خبرې ونه کړې خیاط به جامې درته جوړې کړي.

خالد ورته وویل: نه ماما زه جامې کور ته ځان سره وړم زما مور به یې راته جوړې کړي د نانوای فکر نه و او ناڅاپه یې وویل مور به دې اوس ژوندی وي او که مړه وي.

زر ورشه خیاط ته چې بیا نوبت درځخه نور خلگ نیسي.

خالد چې کله د نانوای خبره واوریدله نو ژړا یې شروع کړه او ژړا کې یې دا چغې وهلې نه نه زما مور نشي مړه 'کیدلی هغه ژوندۍ ده تا زه غلا کړی یم نه ولې ' خپل مور ته نه بیایې نانوای ولاړ شو او خالد یې غیږ کې ونیوی او ورته یې وویل: هو مه ژاړه بچیه ستا مور ژوندۍ ده خو اختر کې به زه اونه ورشو.

خالد: نه نه زه اختر د خپلې مور سره تیروم.

نانوای: هو بچیه د اختر په ورځ به ولاړ شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد: نه نن خو .

نانوای: نن خو لاره امریکایانو بنده کړې.

خالد: بیابه د اختر شپې ته ولاړ شو.

نانوای: سمه ده خو ته ورشه جامې خیاط ته یوسه.

خالد هم خیاط ته ورغلی خو چې خیاط ورته د جـامو انـدازه اخیستل دده هغه زاړه وختونه یادیدل چې مور به یې جامې ورته ګنډلې خالد ته به چې کله مور د جامو اندازه اخیستله نو د خالد دنازونو لامله به یـوه ورغ د خالد د جامو اندازه کولو چې خالد به مـور تـه ویـل لستوني لنـډ کـړه او کمیس اوږد کړه خو د عایشې به کله کله دده پر فرمایشونو جنجال ورسره کاوه.

خو نن خالد خیاط ته داسې ولاړ وو چې د یـوې خـبرې اجازه یـې هـم نه درلوده.

خیـاط د جـامو انـدازه اخیـستله خوخالـد پـه زړو خیـالاتو کـې تللـی وو او سترګې یې ډکې ډکې کیدلې چې پام یې نه وو یو ځل یې خیاط ته وویل:

ممی دوه جیبونه ورجوړ کړه.

وروسته یې فکر شو چې مـوره سره نـه بلکـې خیـاط سره دی ژر یـې خبره قطعه کړه.

خیاط حیران شو چې دا څه وایي د خالد څخه یـې پوښـتنه وکـړه چې څه وایې خو د خالد دسترګو څخه اوښکې روانې وې اوخاموش ولاړ وو خیاط بیا دوهم ځل پوښتنه ترې وکړه چې هلکه ولې ژاړې چې په دې وخت کې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خیاط شاګرد خیاط ته وویل: چې دا هلک ګونګی او لیونی دی خیاط هم د خپل شاګرد په خبره باور وکړی.

خالد چې کله د خیاطی څخه بیرته نانوایي ته راغی زیات خپه و او ناهیلي بې د سترګو څخه له ورایه معلومیدله نانوای چې کله ولیدل چې خالد ژړلي نو د خالد څخه یې پوښتنه وکړه چې ولې دې ژړلي.

خالد جواب ورکړی چې مور مې یادیدله نانوای دا ځل خالد ته د غصې په ډول وویل: لوی سړی یې لا مور یادوې تاغونـدې هلکان پـه مدرسه کې سبقان وایي په کال یې هم مور نه وي لیدلې.

خالد په جواب کې ورته وویل: ماما زما څکه مور یادیږي چې هغه بـه اوس چیرته وي هغه مې پلار پسې زیاته·خپه وه هره شپه یې ژړل او زیاته بیریدله زموږ کلي کې یواځی زه او زما مور پاتې وو.

کله چې نانوای د خالد خبرې واوریدلې سترګې یې ډکې شولې او چـپ پاتې شو.

بر خالد په همدې انتظار کې اختر راغی اختر ته یوه ورځ پاته وه چې خالد زیات خوشحاله و څکه نانوای ورسره وعده کړې وه چې د اختر شپې ته بې کور ته بیایي خو خالد د سهاره څخه خپل اماده ګي نیول شروع کړه هغه فکر کاوه چې نانوای به یې نن ضرور کور ته رسوي خو په همدې تمه بې غرمه راغلله او مازدیګر شو تر لمر لویده پورې یې لا امید و خو کله چې د ماښام اذانونه شروع شول خالد سوړ اسویلی وکړی او تر سترګو یې بې اختیاره اوښکې راغلې نانوای ورته وویل: چې راشه روژه ماتی وکړه خو خالد د سترګو تر کونجونو بد بد ورته وکتل او نانوای ورته داسې ښکاره شو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د مور اوپلار خخه چې ده جلا کړی وی او پـه ژړه غـوني اواز یې نانوای ته وویل ماما ته درواغجن یې مور مې ویل چې درواغ ویـل گناه ده، خو ته ماته هره ورخ درواغ وایې زه پوه شوم چې تا غلا کړی یم خکه مې مور ته نه بیایی، د دې خبرو کولو وروسته خالد سترگو ته لاسونه پورته کړه او ژړا یې شروع کړه نانوای بیا خالد ته تسلي ورکړه چې د اختره وروسته به یې ضرور کور ته بیایی اونن یی خکه نه بوتلو چې لار کـې امریکایـان ولاړ وه خو خالد نور پر نانوای بې باوره شوی وؤ اود هغه د هرې ورخې درواغو اوتشو وعدو خخه ستړی شوی وؤ خالد ته د اختر شـپه زیاتـه دردونکـې وه مور اوپلار یې زیات یادیدل د اختر د شپې نکریزې اوهغه خوشحالي چې ده به د اختر په شپه کوله د هـرې یـوې انخـور یـې جلاجـلا پـه خیـال کـې راتله کله به یې ژړا شروع کړه او کله به یې تیر وختونو یاد شـول اوخنـدا بـه یې شروع کړه کله کله به یې خیال کـې د مور اواز تر غوږ شو نو ژړه غـونی غږ به یې خان سره پټ وویل: مورې ته مـې یـادیږې بیابـه یـې ایةالکرسـی وویل او لاس به یې پورته کړی یاالله ج ما خپل مور ته ورسـوه د اخـتر شـپه ورته زیاته اوږده شول نانوای سهار وختي وریجې پخې کړې اوبیا یې خالد ته وویل: چې نوې جامې واغونده، خو خالد چې توله شپه یـې پـه ژړا تیره کړی وه سترگې یې پړسیدلې اوسرې ښکاریدلې په ناهیلي سره یې نانوای ته وویل: ماما زه اختر نه کوم زما مور نشته زه به چاته د اختر مبارکي ورکړم.

د خالد په خبره نانوای ته هم ژړا ورغلله او لږ شیبه چپ وؤ بیا یې سـېږمې کش کړې او خالد ته یې وویل: ولې بچیه ماتـه مـبارکي راکـړه خالـد ترخـه غوندې موسکا وکړه او بیا یې نانوای ته وویل ولې تاته مبارکي درکړم ته خو زما مور نه یې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نانوای: ولې بچیه زه دې دپلار په شان یم.

خالد: خو ماته مور زیاته گرانه ده.

نانوای: ولی پلار دې نه وه درته گران؟

خالد: نه هغه زه اوزما مور یواځې پرېښودلو او دی ولاړی.

نانوای: خو مور هم یواځې پرېښودلې اودرنه ولاړله.

خالد: نه ماما مور پرېښې نه یم زه ترې ورک شوی یم زه په خپل مور زیات گران یم هغه به په ماپسې اوس هم ژاړي هغې به هر سهار ماته هگۍ پخولې که ته مې مور ته یوسې هغه به تاته زیاتې پیسې درکړي اوتاته به دعاگانې وکړي زما مور ډېره ښه ښځه ده د هغې دعاگانې قبلیږي.

دخالد نورې خبرې ژړا ونیولې او نور په خبرو کې مخکې نه شو تللی.

نانوای ته هم نور خوراک خوند ور نه کړی او د اختر وریجې هرڅه ترې پاته شول او ولاړ شو.

خو خالد پوه شو چې دده خبرو نانوای غمجن کړی بیا یې نانوای ته وویل ماما ستاسې کور ته به ولاړ شو ستا مور ته به د اختر مبارکي ورکړو .

نانوای: زما مور مړه شوې ده.

خالد: وای ستا مور مړه شوی؟

نانوای: هو!

خالد: شکر زما مور خو ژوندی ده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نانوای: هو ستا مور ژوندی ده څو ورځو کې به تا خپلې مور ته وسپارم

خالد: ولې تاخو ویل چې نن څو.

نانوای: لاره بنده ده ته مانه وینې چې زه خپل کور ته هم نه زم.

خالد: نوستا مور خو مړه ده ته نو کور څه کوې.

خالد دوه میاشتې نورې هم په همدې نانوایی کې په اانتظار تیرې کړې له دوه میاشتو وروسته په پښتو ژبه هم یو څه پوهیده او لږ لږ پښتو غږیدلی هم شو چې یوه ورځ غرمه یوه بجه د ملي امنیت یو عسکر چې د نانوای شناخته وؤ په منډه نانوای ته راغی او ورته یې وویل:

کاکا ملي امنیت ته خبر راغلی چې ستاسره عرب ماشوم شته امریکایان او ملي امنیت غواړي چې پر تا چاپه ووهي خو ماورته وویل: چې زه به یې معلومات وکړم که رشتیا درسره وي نو له ځان یې وشړه که درسره پیداشو گوانتنامو ته دې بیایي نانوای چې کله د عسکر خبرې واوریدلې وارخطا شو ژر یې خالد له لاسه ونیوی او د هغه جامې یې راواخیستلې او د گرشگ اډې ته راغلی او خالد یې یو موټر کې کښیناوه او موټروان ته یې کرایه ورکړه چې دا ماشوم تر لښکرگاه ورسوه خالد له نانوای څخه پوښتنه وکړه چې ماما دا موټروان ما چیرته بیایي نانوای ورته وویل چې کور ته دې بیایي پلار دې احوال رالیږلی وه خوپام چې پر لارې چاسره خبرې ونه کړې خالد هم زیات خوشحاله سو نانوای د الله ج پر توکل خالد د هلمند موټر کې واچاوه او د هلمند په لور یې رخصت کړی خالد هم غرمې یوې بجې ته د هلمند مرکز لښکرگاه ته ورسیده خو لار کې هم پوه شو چې بل ځای ته روان دې خو بیا یې فکر وکړی چې مور اوپلار به یې د میدان څخه دې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای ته راغلي وي او دی به یې دلته غوښتی وي کله چې لښګرګاه ته ورسیده ډریور د خالد څخه پوښتنه وکړه چې ته چیرته ځې خالد ورته وویل زه خپل مور پلار ته ځم.

ډریور چې کله د خالد خبرې واوریدلې نو پوه شو چې خالد عرب دی ډریور هم وارخطاشو ځکه دلته هم دیموکراټان او امریکایان په عربو پسې لکه د وږي لیوه په شان ګرځیدل دریور خالد ته وویل: چې ستا مور پلار چیرته دي خالد ورته وویل: چې زه خبر نه یم خو ماما مې ویل چې ستا پلار مور ته دې داسړی بیایي ډریور پوښتنه ترې وکړه چې ستا کور چیرته دی؟ خالد ورته وویل چې میدان هوایي کې دی ډریور نور هم وارخطا شو هغه فکر کاوه چې یو چا ورته دسیسه جوړه کړې نور چپ شو او موټر یې د مارجې په طرف روان کړی او مازدیګر لمانځه ته د مارجې سیستاني سیمې ته ورسیدی ډریور یو کلي ته نژدې موټر ودراوه او خالد ته یې وویل چې هغه نژدې مسجد ته ورشه پلار دې هم هلته دی خالد په ډیرې چالاکی سره له موټره کوز شو او په منډه د مسجد په طرف روان شو د خوشحالی یې د زړه ضربان سل ته رسیدلی وه ساه یې لنډه لنډه کیده او شاوخوا یې حیران حیران کتل لږ لار ورته ډیره اوږده سول او همدا فکر یې کاوه چې اوس به خپل پلار ووینې خالد چې کله جماعت ته ورسیده په مسجد کې خلګ پر جماعت ولاړ وه او دخلګو شاه طرف د خالد خوا ته رخالد فکر کاوه چې کوم امام جماعت ورکوي همدا یې پلار دی ځکه دده پلار په میدان هوایي کې هم دمسجد ملا امام وؤ خالد هم پرلمانځه ورسره ودریده او د لمانځه منځ کې یې کوښښ کاوه چې د سترګو تر کونجونو ملا امام ته وګوري خو د امام شاه وه پر خالد د مازدیګر جماعت دیر کال غوندې اوږد شو او فکر کې ویل چې د خپلو سختیو ټولې کیسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

به مور پلار ته کوي او د هغوي ځخه په زړه کې زيات ګيله مند و کله به يې ويل چې د مور پلار سره به سترې مشي نه کوي اوځان به ترې خپه کوي او کله به يې ويل چې مور به پر مخ مچ کوي او بيابه ځان سره موسکی سو چې مور به يې دده په ليدلو ځومره خوشحاله شي اودا يې هم فکر کې وه چې سهار به يې مور ورته هګۍ پخوي اوخيال کې يې دا هم راوګرځيدل چې هغه دده چرګه به يې مور پلار له ځان سره راوړې وي اوکنه.

په همدې فکرونو کې امام سلام وګرځاوه د خالد ځخه يو رکعات لمونځ تير و خو له ډيرې خوشحالی ځخه يې هغه يو رکعات لمونځ هير شو اوده هم د امام سره سلام وګرځاوه خو کله چې يې امام ته وکتل پردی سړی وه خو بيا هم ډير خپه نشو فکر يې کاوه چې پلار به يې په کور کې وي او جماعت ته به نه وي راغلی خو د کلي خلک ورته غمجن او قهريدلي ښکاره شول ځکه تيره شپه همدې کلی کې امريکايانو د طالبانو د حکومت د يو ولسوال پر کور چاپه وهلې وه او د کور ټول غړي ښځې او ماشومان يې ورته شهيدان کړي وه او ولسوال يې ځان سره وړی وؤ.

اود چاپې پر مهال يې په مسجد کې لس د ديني زده کړو شاګردان هم شهيدان کړي وه چې په همدې مسجد کې يې سبقان ويل.

په کلي کې ويره او د غم فضا خواره وه کليوال ټول غمجن وه خو هر يو له بيرې يو بل ته غم شريکی هم نشول کولای ځکه د امريکايانو جاسوسان کلي کې ګرځيدل او هر چا چې به فقط د طالب نوم واخيستی سمدستي به يې خبر امريکايانو او د هغوي مزدورانو ته رساوه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د خالد راتګ کلي ته يو تصادف وه څکه ډريور هم نه پوهيده چې په دې کلي کې امريکايانو خپل اصليت ښودلی او له حده زيات ظلم يې کړی دی.

خالد د جماعت شاه صف کې ولاړ وو دلمانځه وروسته يې به تلواري شاوخوا کتل او زړه کې يې دا هيله وه چې ګوندې خپل پلار به ووينې خو خبر نه وه چې پلار يې درې مياشتې مخکې په قلعه جنګي کې شهيد شوی دی او هډوکي يې لا سوځول شوي دي.

له جماعته پس د کلي خلګ يو يو له جماعته وتل خالد يې ننداره کوله خو د نانواي خبره ورته ياده وه چې چاسره به خبرې نه کوي کليوالو هم ډيره توجه څکه ورته ونه کړه چې هغوي فکر کاوه چې د يو کليوال خپلوان دی او د شهيدانو فاتحې ته به د خپل مور پلار سره راغلی وي.

خو خالد د مازديګره څخه تر ماښام لمانځه پورې انتظار وکړی چې کله د ماښام د اذان وخت شو د خالد زړه له خوشحالي بيا په ټوپو شو او فکر يې کاوه چې اوس به يې پلار راشي د جماعت څخه د باندې چې به د چا د قدمونو او بوټانو اواز راغی خالد به فکر کاوه چې دا به يې پلار وي هر سړی چې به جماعت ته داخليده د خالد په فکر کې به يوځل د خپل پلار تصوير ګرځيده په دې انتظار کې به يې کله کله عقل مغلوب شو او پردی سړی به ورته پلار ښکاره شو، خو چې کله به يې زړه وغوښتل چې ورمنډه کړي نو بيابه پوه شو چې پلار يې نه دی اذان وشو امام اقامت وکړی او جماعت ودريده خو خالد نيت نه و تړلو او خلګو ته يې کتل د اول رکعات ترپايه خالد نيت ونه کړی او په صف کې ولاړ وو دروازې ته يې کتل چې کله امام رکوع ته ولاړی خالد هم نيت وتړی او رکوع ته پسې کوز شو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مابنام لمونځ هم وشو کلیوال یو یو له مسجده وتل مسجد کې تاریکه شول خالد هم د مسجد بهر کښیناستی د هیچا هم خالد ته فکر نشو جماعت خالي شو کلیوال ټول ولاړل خو خالد لا ناهیلې نه وؤ او فکر یې کاوه چې دماسختن لمانځه ته به یې پلار راشي خو په زړه کې پلار ته زیات غصه وه چې ولې پر وخت دده بیولو ته نه راځي شپې هم خپل وزرې وغوړولې یخ اوتیز باد هم لګیده او نرۍ نرۍ باران هم شروع سو خالد د دې لپاره چې لوند نه شي د مسجد دیوال ته ځان پناه کړی که څه هم یخني زیاته وه خو خالد د خوشحالی لامله بیخي یخني ته فکر نه وه هغه فکر کاوه چې پلار به یې اوس راشي اودی به تر لاس ونیسي او کور ته به یې بوځي په خالد په همدې یخنی کې ماسختن شو او امام اذان وکړی خالد بیا خوشحاله شو امام دمسجد څراغ بل کړی خالد هم په منډه ولاړی او جماعت کې کښیناستی اوبیا یې سترګې د مسجد دروازې ته ونیولې بیا ټول خلګ راغلل د خالد پلار نه وؤ خالد باندې لږ لږ بیره راتلل او زړه یې غم نیوی څکه نوره شپه راروانه وه کلیوال یو یو له مسجده وتل او جماعت ټول خالي شو اخر کې یوسپین ږیری اویو خالد سره پاته شول چې سپین ږیري له نفلو وروسته خالد ته وویل هلکه څه ولاړ شه کور ته ناوخته دی زه نور د مسجد څراغ مړ کوم او مسجد بندوم خالد هم له مسجده راووتی اوسپین ږیری د جماعت دروازه بنده کړه خالد حیران شو چې اوس څه وکړي زړه یې ډار ونیوی په سترګو یې توره شپه سول مخې ته یې هر شی پیری او بلا ښکاره شول یو خواته یې منډه کړه مخې ته یې ولاړ توت پیری ښکاره شو ژر یې مخ راوړه بلې خوا ته یې منډه کړه خو د جماعت دیوال ورته د غر غوندې ښکاره شو هر طرف ورته خطرناک ښکاره کیده له ډیرې ناتوانی یې خپل سترګې پټې کړې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوشیبه یې سترګې پټې کړې وې او وروسته یې په ورو ډول خپلې سترګې خلاصې کړې چې ګوري باران هم تیز شو خالد د جماعت مخکې د پول طرف ته منډه کړه او تر هغه پول لاندې شو زړه یې زیات درزیده نږدې وه چې له ډاره د زړه حمله پرې راشي په ټول عمر دومره بیره پرې نه وه راغلې له زیاتې بیرې یې ژړلی هم نشول هغه فکر کاوه که وژاړي پیران او بلاګانې به په خبرې شي له ډار او یخ څخه یې بدن لړزیده د پول لاندې پر یوه اړخ پروت و بدن یې وچ شو خو له بیرې نه بنوریده دسترګو څخه یې د اوښکو دارې رواني وې د مسجد څنګ ته د کلي سپي هم راغلل او غپا یې شروع کړه چې د خالد بیره یې نوره هم زیاته کړه د خالد بدن د یخ لامله قرار سره را ټولیده خالد اخر څنګونه نس ته ورکړه او راټول غوندې شو خو له زیاتی بیرې یې یخ ته بیخي فکر نه و شپه ورو ورو نوره هم یخیدل خالد له دې بیرې چې یابه یې سپي وخوري اویا به یې بلا ووهي د پول څخه نشو راوتلای خالد د شپې نیمایي کې خپل حواس له لاسه ورکړل او لاسونو او پښو یې هم د یخ لامله کار پریښودی چې د سهار اذان سره یو ځل بیا په هوش کې راغی چې د مسجد له خوا د امام د پښو اواز راتلی خالد چغه وکړه او د ماما نارې یې شروع کړې امام وارخطاشو خو چې کله یې د پله لاندې لاسي برق ونیوی نو وې لیدل چې خالد غلی او راټول غوندې پروت دی امام غږ پرې وکړی.

څوک یې؟ څوک یې؟

خالد: ماما زه یم یخ مې کیږي.

امام: ته څوک یې؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد: خالدیم ماما بدن مې درد کوي.

امام هم ور کوز شو او خالد یې غېږ کې راواخیستی او د جماعت پر ځای یې کور ته راوړی او بخاري یې ورته ولګوله او بیستره کې یې پټ کړی د امام میرمنې د امام څخه پوښتنه وکړه چې دا دې څوک راوستی امام ورته وویل: چې زه یې هم نه پیژنم ډیر ښکلی ماشوم دی او خبرې یې هم نه زده نه دي یخ نیولی ده ته یې تود کړه زه جماعت ته ځم له جماعته پس به یې معلومات وکړو.

د امام میرمنې پرې بله بیستره هم واچول او لمانځه ته ولاړه.

خالد بیستره کې ځان سره ژړا شروع کړه او غوښتل یې چې د تېرې شپې زړه هم اوس تش کړي ځکه ماښام یې له پیرې او داره ژړا هم نشول کولای او د شپې دردونکي تصویرونه یې ذهن کې راتلل او زیات زوریده مور یې هم سترګو ته کیدله یو ځل یې زړه وغوښتل چې د امام د میرمنې غېږ ته ځان واچوي خالد ډیر ناهیلې شوی وږ دار او بیرې د ههه په مغزو کې ځای نیولی وږ مینې شفقت او ترحم ته یې زیات ضرورت درلودی.

خالد چې کله لږ تود شو وروسته یې ډوډی ته هم اشتها راغله ځکه خالد تیره شپه ډوډی نه وه خوړلې یواځې یې تیره ورځ سهار یې ډوډی خوړلې وه خو خالد شرمیده د امام میرمنې ته یې د ډوډی د خوړلو نه شول ویلی امام د جماعت کولو وروسته مقتدیانو ته وویل چې یو نابلده ماشوم یې پیداکړی که د هر چا وي نو د دوئ کور کې دی خو کلیوالو کې چا ونه ویل چې د دوئ له کوره ماشوم ورک شوی دی، په دې ورځو کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسجد د ماشومانو سبقونه هم رخصت وه امام له جماعته کولو سمدستي وروسته کور ته راغی، امام چې وکتل چې خالد اوس تود شوی نو خالد ته یې وویل ته د چا زوی یې؟ دلته کلي کې د چا کور ته راغلی یې؟

خالد ورته جواب کی وویل: چې زه د عزام زوی یم او خپل پلار پسې دلته راغلی یم امام وروسته پوه شو چې ماشوم عرب دی او په عربی ژبه ښه خبرې کولای شي نو دخالد سره یې عربي خبرې شروع کړې لږ شیبه وروسته امام د خالد بکس ته پام شو او د خالد څخه یې پوښتنه وکړه چې په دې بکس کې څه دي خالد ورته جواب کې وویل: چې دا مې جامې دي.

امام په خندا کې خالد ته وویل ته راکړه زه یې وګورم بمونه خوبه دې نه وي راوړي خالد هم بکس ورکړی امام چې کله بکس خلاص کړی نو هغه د عایشې لیک په لاس ورغی چې د لیک د ویلو وروسته د خالد په تولـه کیسه پوه شو د لیک لاندې یې زیاتې روپۍ او طلاهم ولیدل څکه نانوای د خالد یوه روپۍ هم نه وه ضایع کړې، وروسته خالد امام ته د نانوای سره د تیر سوې ژوند کیسه هم وکړه او خالد امام تـه وویـل: چې زه د قرانکریم حافظ هم یم امام او خالد لا مجلس نه وه ختم کړی چې د امام میرمنې د سهار چای تیاری کړی او د سهار چای سره یې هګۍ هم تیارې کړې وې خالد چې کله هګۍ ولیدلې نو خپله مور یې یاد شوله چې هر سهار به یې ده ته هګۍ پخولې سترګې یې ډکې شولې اواز یې ژړه غونی شو امام چې کله وغوښتل د خالد څخه پوښتنه وکړي خو پوه شو چې خالد تـه ژړا راغې نو خالد یې یوه شیبه پریښودی او خپلې میرمنې تـه مخاطب شـو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ته يې د خالد تووله کيسه وکړه د امام ميرمنې هم د خالد دردونکې کيسې ته زيات وژړل.

خو امام تر هر څه زيات د خالد ساتنې ته وارخطا وؤ ځکه يوه شپه مخکې هم دلته امريکايانو چاپه وهلې وه خو له لږ خنډ وروسته يې فيصله وکړه چې خالد به له دې کلي څخه لرې ليرې د خپل خسر احمدشاه اکا کورته وړي.

خالد چې کله ناشته وکړه نوامام پر خپل موټرسايکل شاته کېښناوه او د خپل خسر کور ته يې يوړو.

د امام خسر احمدشاه اکا چې اوس نو سپين ږيرى وه پنځه زامن يې درلودل چې دوه مشران زامن يې ايران کې مزدوري کوله او دريم زوى يې د هيواد څخه بهر پاکستان کې سبقان ويل اوڅلورم زوى د خالد د پلار غونډې د طالبانو په تشکيل کې تللى وه چې په کندز کې محاصره شوى وه اود مرگ او ژوند درک يې نه وؤ او پنځم او تر ټولو کشر زوى يې مصطفى پر کور و او جماعت کې يې سبقان ويل او مکتب يې هم وايه مصطفى څوارلس کلن وه خو د هغه عجيبه صفاتو هغه په ټول کلي کې مشهوره کړى وه مصطفى په هر څه کې په خپلو همزولو لاس بری وه د کلي د ماشومانو مير و او په کلي کې يې د ماشومانو ځان ته دلگۍ درلودله هغه ته خپل ماشومان ملگري زيات گران وه که به په کلي يا مکتب دده ملگري چاسره جنجال وکړی نو مصطفى به نيغ د خپل ملگري په دفاع کې ولاړ و په مکتب کې چې به هر څوک د مصطفى په دلگۍ کې داخل وؤ نو هغه به سرې سترگې گرځيدى او نورو ماشومانو به پورته ورته کتلى نښول مصطفى د شوخى سره ډير لايق او با استعداده هلک هم وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی یو بل عادت دا وه چې خپل او دملګري انتقام یې چانه نه پرېښودی که څه هم ماشوم وه خو پیغور او دمړو سترګو ژوند څخه یې زیانه کرکه درلودله یوه ورځ ورته د ټولګي امام پیغور ورکړی چې څنګه محمود تر تا په درجه مخکې دی مصطفی درې میاشتې مسلسل هره شپه تر دولسو بجو درسونه وویل او په امتحان کې یې خان تر محمود مخکې کړي.

خالد غرمه مهال د مصطفی کور کې حیران ناست وه او دغرونو غوندې غمونه یې پر دماغ پراته وه د خالد د سترګو اوښکې خلاصې شوې وې او له زیاتو مشکلاتو لامله په روحي تکلیف اخته سوی وه.

خالد نور پوه شوی وه چې مور اوپلار یې د همیشه لپاره بایلل خو د مصطفی کور ورته څه د زړه سکون بخښونکی ښکاره شو، ځکه د مصطفی مور ډېر زیاته مهربانه وه او خالد ته یې زیاته تسلي ورکړه اوهغه ته یې وویل چې زه هم ستا مور یم خالد ته یې پاکې جامې ورکړې او هغه ته یې د خان مینځلو لپاره اوبه تودې کړې خالد چې کله خان ومینځی د تشناب څخه راووتی د مصطفی مور ورته وویل: چې دلته لمر ته کښېنه چې تود شې خالد لا هم هغه لمر ته ناست وه چې مصطفی له مکتبه راغی چې کله یې پر خالد سترګې ولګیدلې نو ورته یې ومسل خالد هم د خندا په دول خوله خلاصه کړه مصطفی اطاق ته ولاړی او د ښوونځي بسته یې کېښودله او مور څخه یې پوښتنه وکړه چې دا هلک څوک دی مور یې جواب ورکړی چې عرب مسافر دی او مور پلار ترې ورک شوي دي او ټوله کیسه یې مصطفی ته وکړه مصطفی هم راغی د خالد سره یې ستړي مشي وکړه او د غرمې ډوډۍ دواړو یو ځای وخوړله خو په دې ځای کې هم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد سم په امن کې نه وه ځکه امکان یې درلودی چې دلته هم امریکایان چاپه پرې ووهي خالد دلته هم د هرچاسره خبرې نه کولې او احمد شاه کاکا له ډاره خالد ته د شپې له کور څخه لیرې په بیتهک (میلمستون) کې بیستره واچوله او مصطفی ته یې وویل چې تا اوخالد به ماښام هلته بیده شئ.

خالد چې کله دا خبره واوریدله بیا وارخطاشو ځکه خالد د شپې داریده ماښام چې کله ډوډی وخوړل شول مصطفی اوخالد دواړه د بیتهک په طرف ولاړل او احمدشاه کاکا دواړه پوه کړه که چیرې چاپه راغلل نو دواړه به د میلمستون څخه تیښته کوئ کله چې دواړه میلمستون ته ورسیدل نو خالد مصطفی ته وویل چې زه دلته داریږم خو مصطفی ورته وویل چې مه داریږه زه درسره یم مصطفی بیخي ډار نه پیژنده هغه به د شپې په هدیره کې د ملګرو سره د مرغانو ښکار کاوه خو خالد نن شپه زیات نه داریده ځکه مصطفی ورته ډاډ ورکاوه دواړه په خپلو بیسترو کې پریوتل او بیا ورته خالد د خپلو خواریو او تلکلیفونو داستان شروع کړی.

مصطفی هم ورته غوږ نیولی وه د شپې تر یوې بجې پورې خالد مصطفی ته خپله کیسه کوله ځکه چې د خالد پښتو ژبه لا سمه نه وه زده او په ډیر مشکل یې مصطفی پوه کړی او مصطفی ته یې دا هم وویل چې دی پر خپل مور اوپلار زیات ګران وو.

د مصطفی او خالد ځای هم هغه بیتهک شو له څه مودې تیریدلو وروسته مصطفی اوخالد یو بل سره عادت ونیوی او یو بل ته زیات ګران شول خالد که مور پلار د لاسه ورکړه خو مصطفی یې پیداکړی چې د مصطفی مینې د خالد څخه د مور پلار غم سپک کړی وو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد او مصطفی لکه ندیم اوندم مرغان بیخي د یوبل څخه نه جلا کیدل که مصطفی غیرتي وؤ نو خالد هم تر مصطفی په غیرت کې کم نه وؤ.

خالد له مصطفی څخه په لږه موده کې ډیر ژر پښتو ژبه په مکمل ډول زده کړل مصطفی اوخالد دواړو د کلي پر ملاصاحب سبقان شروع کړه مصطفی تر خالد زیات کتابونه ویلي وؤ خو خالد بیا د قرانکریم حافظ و

یوه شپه چې هوا هم طوفاني وه تیز باد لګیده او په اسمان کې تالنده او بریښنا هم وه مصطفی اوخالد په خپل اطاق کې په خواږه خوب ویده وه

چې دطیارو غږ شو خالد دطیارو غږ له خوبه ویښ کړی خوبیرته یې زړه خوب یو وړی مګر دطیارو غږ شیبه په شیبه په لوړیده خالد بیا له خوبه بیدار شو داخل د طیارو اواز ډیر زیات لوړ و خالد وارخطا شو ژر یې پرمصطفی غږ وکړی مصطفی چې کله را پاڅیدی نو پوه شو چې د امریکایانو چاپه ده په وارخطا غږ یې خالد ته وویل:

زه چې وایم دکافرانو چاپه ده

خالد: څه څه چاپه؟

مصطفی: هو

خالد: اوس به څه کوو؟

مصطفی: نه پوهیږم.

خالد: درڅه چې کور ته ولاړ شو زه بیریږم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی: نه نه کور ته نه خو بابا ویل که د امریکایانو طیارې راغلې تاسې به کور ته نه راځئ بهر به منډه وهئ ونوکې به پټیږئ مصطفی اوخالد په همدې خبرو مشغول وه چې دطیاروغږ دومره لوړ شو چې د دوئ دوو خبرې پکې ورکې شوې اخر مصطفی خالد له لاسه ونیوی او دواړو له اطاقه منډه کړه له لږ منډې وروسته مصطفی یوې دنگې ونې ته ودریدی خالد یې د لاس په اشاره پوه کړه چې ونې ته در وخیژه خوخالد ورته وویل چې زه ونې ته نشمه ختلای مصطفی په تیزی سره د ونې بیخ ته په گونډو شو او وروسته یې خالد ته وویل چې زما اوږو ته پورته شه د خالد چې د وارخطایي څخه لاسونه ریږدیدل په ډیرې تیزی سره د مصطفی اوږو ته وختی مصطفی ورو ورو ولاړیدی چې وروسته خالد د ونې ښاخ ونیوی او ونې ته وختی سمدستي مصطفی هم ورپسې ونې ته وختی دواړه په ونه کې ولاړ وه ډیر زیات وارخطا وه خود خالد په مصطفی لږ زړه ډاډه و مصطفی چې مخکې له داسې حالت سره نه و مخ شوی زیات حیران ولاړ وه لږ شیبه وروسته په اسمان کې دطیارو څخه د گروپ په شان شیان وغورځول شول چې شاوخوا یې د ورځې غوندې رڼا جوړه کړه خالد چې کله رڼا ولیدله نو مصطفی ته یې وویل اوس ترې نشو پټیدلای مصطفی دخالد په خوله لاس ونیوی او ورته یې وویل: چوپ شه غږ مه لره نه مو ویني خالد اومصطفی له پاسه ننداره کول چې دوه هلیکوپتر طیارې راغلې او د مصطفی د کورځنگ کې په پټې کې کښیناستلې چې دکښیناستلو سره سم خړ رنگه دریشي په تن عسکر ترې په منډه راکوز شول اوټولو دمصطفی دکور په طرف منډې وهلې د کور دروازې ته نژدې ټول عسکر پړمخې پریوتل یو عسکر یو تور غوندې شی د دروازې په طرف ور وغورځاوه چې له غورځولو سره سم درز شو او تور دودونه پورته شول خالد له ډاره په ونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې خان د مصطفی غیږ ته غوځار کړی مصطفی په یوه لاس د ونې ښاخ
نیولی وه په بل لاس یې دخالد سر د خپل ځیګر سره نژدې ونیوی اوپه
سترګو یې د خپل کور وطرف ته کتل عسکر چې کله کور ته ننوتل
سمدستي وزې شروع شوې خالد له ډاره په خپلو غوږونو لاسونه ونیول له
وزو څخه څو ثانیې وروسته د ژړا اوازونه اوچغې شروع سولې مصطفی
اوخالد په حیران ډول په ونه کې ولاړ وه نه پوهیدل چې د دوئ په کور کې
څه روان دي له دوه ساعته وروسته لومړی یوکس چې ساده توري جامې
یې په تن وې اومخ یې په څادر پټ کړی وه له کوره راووتی اومخ د
مصطفی اوخالد د خوب داطاق په طرف یې منده کړه د شاه له طرفه یې
امریکایانوهم منډې وهلې ژر اطاق ته داخل شول خوشیبه پس له اطاقه
راووتل درې امریکایي عسکر اویو مخ پټی سړی راغلل اودهمدې ونې
لاندې ودریدل چې مصطفی اوخالد پکې پټ وه مخ پټي سړي له لږ ځنډ
وروسته خبرې شروع کړې او یوبل کس ته یې وویل ترجمان صاحب ته
دوئ ته ووایه چې مادقیق څارل د ماښام تر اذانه دواړه دلې وه نه پوهیږم
چې په دې نیمه شپه کې چیرته پټ شول که صحي تلاښي وکړو باور لرم
چې پیدا به یې کړو مصطفی چې کله اواز واوریدی نو پوه شو چې داکس
د دوئ دکلي هغه د سدو پلار چې خلګو ورته مامور خلقي وایه هغه دی له
لږ ځنډه وروسته هلیکوپتر طیارې بیرته راغلې او پر هم هغه ځای کښیناستلې
عسکرو ټولو منډه کړه اوبیرته طیارې ته پورته شول او وروسته طیارې بیرته
هوا ته پورته شولې او ولاړلې مصطفی اوخالد هم له ونې راکوز شول اومخ
پر کور یې ورمنډه کړه چې کله کورته داخل شول لومړی یې خپل پلار په
وینو کې لژنده ولیدی ورمنډه یې کړه او پر پلار یې نارې کړی بابا بابا پورته
نه خوبابا یې غږ نه کاوه دمصطفی په نارو سره د اطاقه څخه د مصطفی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور چې زياته وارخطا وه هم رامنده کړه اوچغې يې شروع کړې د دوی لاهمدا چغې وهلې چې کليوال هم راغلل د کلي امام چې کله مصطفی اوخالد وليدل نودواړه يې تر لاس ونيول اوپه زوره يې کش کړه مصطفی په ژړا کې زور کړه او لاس يې د ملاامام له لاسه خوشې کړی اوبيرته دخپل پلار په مړه جسد يې غېږ تاو کړه امام دوهم وار مصطفی له لاسه ونيوی او کش يې کړی او د کوره يې وايستل او خپل کور ته يې بوتلل اوهلته يې کښينول اوبيايې مصطفی ته وويل چې چاپه په تاسو پسې راغلې وه اوتاسې دوه يې بنديان کولاست خوداچې تاسې تري پټ سواست خدای وژغورلاست که تاسې اوس کور کې خلک ووينې نوکيدای شي بياجاسوسي ورته وکړې اوبيرته امريکايان راشي نوتاسې زموږ کور کې تر هغه و اوسيږئ چې زه خوندي ځای درته پيداکوم خالد اومصطفی د ورځې تر لسو بجو د ملاامام په کور کې وه چې پر لس بجې يو کس راغی او دواړه يې د موټرسيکل تر شاه سپاره کړه او د دوه ساعته مزل وروسته يې يو بازار کې ښکته کړل چې هلته يو موټر چلونکې ناړې وهلې چې هلی ګردی ځنګل دوه نفره کم دي چې حرکت کوو.

وروسته موټرسيکل چلونکي وموټر چلونکي ته وويل چې دادوه ماشومان به دګردې جنګل بازار ته ورسوې او په بازار کې به يې دمرکزي جامع جومات امام ته تسليم کړې او د مصطفی به لاس يې يو خط هم ورکړی او ورته يې وويل چې کله مو هلته ملاامام پيداکړی داخط به په لاس ورکړې او موټرچلونکي ته يې کرايه ورکړه اونور موټرسايکل ته وختی اوترې روان شو مصطفی اوخالد دواړه موټرکې حيران ناست وه دواړه زيات خپه وه خوخالد چې مخکې له سختيوسره عادت شوی وه زيات خپه نه وه د موټر له حرکت وروسته خالد مصطفی ته وويل چې مور به مې ويل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرتکلیفونو باندې صبر زیات ثواب لري هرڅوک چې پرتکلیف صبر وکړي الله ج به جنتونه ورکړي خالد همداسې په خبرو لگیاوه چې مصطفی ته تسلي ورکړي خومصطفی چوپ وه اوهیڅ یې نه ویل کله کله به یې د خالد خبرو ته د هوپه ډول سر وښوراوه له یوساعت مزل وروسته دواړه چوپ شول له اوږدې خاموشۍ وروسته مصطفی خالد ته وویل زما پلار هم مړ شو په دې خبره سره د مصفطی له سترگو اوښکې روانې شولې اوپه اوښلنو سترکو یې خالد ته وویل نور به زه پلار نه لرم بابا مړ شو خالد یې خبره ور ونیول او ورته یې وویل مړ مه وایه شهید ووایه الله ج به هغه جنت ته بوځي او بیابه موږ هم ورشو خالد بیا ورته وویل ته خوشکر مور لرې خو زمانه مور اونه پلار شته چې په دې خبره سره د خالد هم له سترگو اوښکې راغلې خو مصطفی پوزه کش کړه اوښکې یې پاکې کړې اوبیا یې وویل خالده دعا کوه چې زما اوستا ږیرې مراشي اوځوانان شو بیابه یې له امریکایانو سم انتقام اخلو خالد وویل اه کاش چې ځوان وای بیا زه د دې امریکایانو په چل ښه پوهیدم دوئ په همدا مجلس اخته وه چې مازدیگر مهال یو واړه بازار ته موټر ورسیدی اویو مسجد ته موټر چلونکي موټر ودراوه خالد اومصطفی ته یې وویل چې د همدې مسجد امام پیداکړې دواړه له موټره کوز شول او جماعت ته ورداخل شول کله چې یې ملاامام ولیدی مصطفی ورته هغه د خپل مسجد د امام خط په لاس ورکړی امام چې کله خط ووایه نو دواړه یې د مسجد حجرې ته راوستل او ورته یې وویل چې نور به تاسې دواړه همدلته سبقان وایاست.

مصطفی اوخالد دواړه همدلته پاته شول د مصطفی د پلار د مرگ یوه میاشت وروسته د مصطفی دواړه ورونه هم له ایران څخه راغلل دابل کال کوچنې اختر ته یې طالب ورور هم له پاکستانه څخه په رخصتی راغی کله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د پلار له مرګه خبر شو نو زيات خپه شو او وروسته يې په وارخطايي د
وړوکي ورور مصطفی پوښتنه وکړه مور يې جواب ورکړی چې هغه هم
دهغې ورځې څخه د عرب ماشوم سره تللی بيانه دی راغلی د کلي
ملاصاحب استولی دی نور يې مور هم معلومات نه لرو خوملاصاحب وايي
چې جوړ روغ دی ما دې مشر ورور ته وويل چې اختر ته يې راوله خوهغه
وايي نه چې هلته خوندي دی بايد هم هلته اوسي که راشي هسې نه چې
امريکايان چاپه پر ووهي د عرب سره دی هم اوس د امريکايانو په تور
ليست کې دی د مصطفی طالب ورور د اختر تيرولو وروسته د کلي د
ملاصاحب څخه د مصطفی اوخالد ادرس واخيستی او دی هم پسې راغلی
اود مصطفی اوخالد سره يې يوځای درسونه شروع کړل مصطفی اوخالد
پوره دوه کاله هم هلته پاته شول اوسبقان يې ويل يوه شپه د دوئ حجرې
ته يوملیمه طالب راغلی وؤ او د لږ مجلس وروسته يې مصطفی ته وويل
چې هلمند ته د جهاد لپاره ځم اوهلته د امريکايانو سره جهاد کوم مصطفی
چې کله داخبره واوريدل نو يې هغه طالب ته وويل چې ماهم درسره بوځه
هغه طالب ورته وويل چې زه به مو خپل مشر ته بوځم مصطفی تري
پوښتنه وکړه چې ستاسي مشر چيرته دی ملیمه طالب جواب ورکړی چې
هغه هم دلته نژدې په بل مسجد کې ملیمه دی مصطفی ورته وويل: چې
سهار به حتمي ما خپل مشر ته بيايې ملیمه طالب هم ورته وويل چې سمه
ده سهار دواړه ملیمه طالب او مصطفی د طالبانو مشر ته ورغلل طالب
مشر ورته د جهاد اجازه ورکړه خودا يې ورته وويل چې بايد په خپله سيمه
کې جهاد شروع کړې اوهلته خپل ځان ته ملګری هم پيداکړې اومصطفی
يې د خپل سيمې مسئول وټاکه د دې تر څنګ يې ورته وويل چې د
طالبانو د زاړه تحريک يوڅه اسلحه ما هلمند کې پټه کړې ده چې د دې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلحه یوه تو پنچه او کلاشنکوف نانه درکوم خونوره اسلحه اومهمات به خپله پیداکوي مصطفی هم ورسره خوښه کړل او د طالب مشره ښخه یې رخصت راواخیستی او په منده خپلې حجرې ته راغلی اوپر خالد یې زیری وکړی اوخالد چې کله د دې کیسي ښخه خبرشو له سترګو ښخه د زیاتي خوشحالی اوښکې راغلې بیادواړه سرغیږ په غیږ شول خالد مصطفی ته وویل چې کلاشنکوف به ماته راکوي مصطفی د توکو په ډول ورته وویل چې نه یاره ستا شکل کلاشنکوف ته نه دی شوی خالد ورحمله کړه اود مصطفی لاس یې تاو کړی او ورته یې وویل چې نه کلاشنکوف زما دی مصطفی ورته وخندل او ورته یې وویل چې لاس مې کړه ایله درکوم یې کله چې یې خالد لاس ایله کړی مصطفی ورته وویل چې هلکه اوس مې لږ احترام کوه امیر او قومندان دی یم بیا دواړو سره وخندل دواړه ډیر زیات خوشحاله وه خو مصطفی خپل مشرطالب ورور ته و خبر کړی خو ورځې وروسته دواړه هلمند ته راغلل دواړو ورځ له کلي لیرې په دښته کې له کوچیانوسره تیره کړه اود شپې کلي ته د مسجد د امام کور ته راغلل.

اودغه دروازه یې وټکول امام چې کله بهر راغی مصطفی اوخالد یې نه پیژندل ښکه پوره دوه کاله یې نه وه لیدلی مصطفی پر ملاصاحب غږ وکړی او ورته یې وویل ملاصاحب خیر خیر مه راته ګوره خپل خلګ یو ملاصاحب چې کله د مصطفی اواز واوریدی نو پر مصطفی یې غیږ راتاو کړه او وررته یې وویل:

امام: اوهو تاسې دې الله راولي ماشاءالله داخوخوانان سوی یاست

مصطفی: هو ملاصاحب خوته هم سپین ږیری شوی یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام: چوپ شه هلکه زه خولا څوان یم هسې زړه راته مه اچوه.

مصطفی: هههه ملاصاحب سپین ږیری شوی یې هسې ځان ته تسلي ورکوې.

امام: ښه تاسې دا راته ووایاست کله راغلي یاست.

خالد: همدا اوس راغلو اول ستاسې کور ته راغلو.

مصطفی: ههههه ملاصاحب تا له کلي بیولو و تاویل بیابه رانشې څنګه بیرته راغلو.

امام: ښه تاسې ودریږئ زه یو ځل د مصطفی پر کورنی زیری کوم دمصطفی مور به سم زیری راکړي ځکه په دې لیوني پسې زیاته خپه ده

خالد: هههه ملاصاحب دا بد شکله یې هم یاداوه.

مصطفی: نه ملاصاحب زموږ کور مه خبروه موږ په پټه راغلي یو

امام: په پټه ؟

مصطفی: هو

امام: ولي؟

مصطفی: هههه ملاصاحب کور ته موبیایې که ټول مجلس همدلته راسره ختموې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام: افففف ماچې تاسې ولیدلاست له خوشحالی هر څه راځخه هیر شول ته صبر زه کورکې تاسې ته کوټه سمه کړم هههه تاسې خو القاعده اوترهګر یاست د خلګو څخه په پټه ګرځئ.

امام: کور ته ولاړی او لبره شیبه وروسته بیرته راغلی او دواړه یې کورته بوتلل.

مصطفی اوخالد د امام سره خپل ټول راز شریک کړی او ورته یې وویل چې نور به دوئ د همدې کلي څخه جهاد شروع کوي د کلي امام هم ورسره خوښه کړه او ورته یې وویل چې اول ملګری مو زه یم او یوه توپنچه زه هم لرم دا هم تاسې ته درکوم له دې خبرو وروسته مصطفی د خپلو ماشومتوب د ملګرو په اړه ترې پوښتنه وکړه امام ورته دټول کلي ځوانانو باره کې معلومات ورکړه او ورته یې داهم وویل چې ځینې د ماشومتوب ملګري یې عقیدوي خراب شوي دي د حکومت عسکرجوړ شوي دي باید له هغوئ سره ونه وینې مصطفی اوخالد او د کلي امام په دریو سره لومړنی جهادي پلان داسې جوړ کړی چې باید د شپې له خوا کلي کې شب نامې وویشي او کلیوال خبر کړي.

څو شپې وروسته مصطفی اوخالد دامام پر موټرسیکل په ټوله ولسوالی کې دشپې له خوا خطونه وویشل او خلګو ته یې خبرداری ورکړی وه چې نور د حکومت له کارونو لاس واخلئ او د اشغالګرو سره کار ونه کړئ کنه د اسلامي امارت له خوا به ووژل شئ اوځوانانو ته یې د امریکایانو په مقابل کې د جهاد شروع کولو بلنه ورکړې وه سهار چې د کلي خلګ مسجد ته راغلل او خط یې ولیدی ټول حیران شول په ټوله ولسوالی کې غوغا او شور و چې طالبان بیا پیداشوي دي د ټولو خلګو د بحث موضوع همدا وه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کليو اوجماعتونو کې بس همدا خبره شروع وه حکومتي کسان اوجاسوسان زيات وارخطا وه زيات خلگ خوشحاله وه خو له ډاره بې خپله خوشحالي ښکاره کولای نشول ماښام په تاريکه کې مصطفی اوخالد د امام کور ته راغلل او د امام څخه يې پوښتنه وکړه چې د شب ناموبه اړه د خلگو غبرگون څه وه؟ امام جواب ورکړی چې ټول خلگ خوشحاله وه له ډاره چوپ وه مگر يو مامور خلقي له خولې لاس اخيستی وؤ اميرالمومنين ملامحمدعمرمجاهد او طالبانوته يې ښکنځل کول او ويل يې چې يو څل د خلقيانو داسې ښه حکومت راغی هم داځينو د جهاد په نوم خراب کړی اوس بيا دا حکومت خرابوي مصطفی چې کله د مامورخلقي نوم واوريدی يو ډول تکان يې وخوړی او د مخ رنگ يې واوښتی امام ته يې وويل:

مصطفی: څه څه مامورخلقي لاهمدلته کلي کې ژوند کوي؟

امام: هو.

مصطفی: اوس څه کار کوي؟.

امام: د کلي په مکتب کې سرمعلم دی ښه پيسې اودنيا يې هم اوس پيداکړې ده خلگ پسې درواغ هم وايي چې د امريکايانو جاسوس دی هغه مشر چرسي اوغل زوی يې کابل ته استولی دی خلگ وايي امريکايان ملي اردو جوړوي په هغه کې يې داخل کړی.

مصطفی: ملاصاحب خلگ درواغ نه وايي مامور خلقي جاسوس دی.

امام: هههه ته هم عجبه ساده سړی يې د هرچا په خبرو پسې گرځې دا درواغ دي هغه اوس معلم دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی: نه ملاصاحب په کومه شپه چې زموږ پر کور چاپه وه اوزما پلار یې شهید کړی په هم هغه شپه دی ورسره وه ماپه خپلو غوږونو دده اواز واوریدی ځکه موږ پاس په ونه کې پټ وؤ اولاندې دی له ترجمان سره په خبرو و که زما نه منې د خالد ځخه پوښتنه وکړه.

امام: استغفرالله دا څومره غټ منافق دی ماخو پرې د ډیر ښه سړي گمان کوه رشتیا هم په هم هغه سهار دی جماعت ته نه وؤ راغلی اوستا دپلار جنازې ته هم نه راغی کله چې یې ما د زوی ځخه پوښتنه وکړه ویل تیره ورځ لښکرگاه ته تللی وه نن نه دی راغلی اوس مې یقین راغی چې داسړی جاسوس دی.

مصطفی خالد ته وکتل او ورته یې وویل لومړی ښکار خو پیداشو غزا به له همدې مامور خلقي ځخه شروع کوو خوملاصاحب باید دوه ورځې دی وځاري اوبیا موږ ته معلومات راکړی امام دوه ورځې مامور خلقي تر ځار لاندې ونیوی او کله چې دریمه شپه خالد اومصطفی د امام کورته راغلل نو ټول حال یې ورته بیان کړی اخري پلان یې داشو چې باید د مازدیگر له خوا مامور خلقي د فوټبال په میدان کې ووژني چې هم خلگ عبرت ترې واخلي اوهم هغه لار ایله اوپه اسانۍ سره له میدانه تللی شول د امام ورسره ټول پلان خوښ شو فقط یې ورته وویل چې باید د دې ځای لپاره بل موټرسیکل پیداکړئ ځکه د امام موټرسیکل ټول کلی پیژني مصطفی حیران شو چې اوس به بل موټرسیکل له کومه کوي په همدې فکر کې و چې خالد ورته وویل موټرسیکل باید ستا له هغه مولوي اخښي ځخه واخلو چې اول ځل یې زه ستاسې کور ته راوستلم ځکه هغه د دې کلي ندی اوموټر سیکل یې هم څوک نه پیژني مصطفی چې کله دخالد خبره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

واوریدل نو موسکی شو اوبیا یې امام ته وویل چې ملاصاحب دومره هوښیار معاون لرم سهار خالد اومصطفی دواړه د مصطفی د مولوي اخښي کورته ولاړل تر ماپښین پورې هلته وه ماپښین یې اخښي ته وویل چې نور دوئ کور ته ځي خواخښي ورسره ټینګار شروع کړی چې باید شپه راسره وکړئ مصطفی ورته وویل چې ته دومره ټینګار کوې چې باید شپه درسره وکړو نوشپه درسره کوو مګر ستا موټرسیکل راکړه موږ یوځای کار لرو هلته ځو اوماښام بیرته راځو اخښي هم ورسره ومنله او موټرسیکل یې ورکړی مصطفی اوخالد راروان شول کلي ته نارسیده یې خپله خښنه کړې توپنچه له خاورو را وایستله او د کلي په طرف راروان شول پر لارې مصطفی خالد ته وویل چې مامور خلقي ولې اوکه موټرسیکل چلوې خالد ورته وویل چې زما موترسیکل نه زده زه مامور خلقي ولم مصطفی توپنچه د خالد په لاس ور کړه او د کلي د فوټبال د میدان په طرف راروان شول.

مازدیګر ټول خلګ د فوټبال په میدان کې راټول وه ځینو لوبه کول اوزیات نور بیا د سیل لپاره راغلي وه چې په سیلاتیانو کې مامور خلقي هم ناست وؤ د فوټبال لوبه ښه ګرمه روانه وه چې مصطفی اوخالد ناڅاپه پر موټرسیکل د سړک له طرفه راغلل مصطفی موټرسیکل ودروی اوخالد ترې راکوز شو او لږ مخکې ورغی او پرمامور خلقي یې میګاروف توپنچه ونیول اوپوره څلور ډزې یې پر سر وویشتی له ډزو سره مصطفی د موټرسیکل ریز کش کړی اود موټر سیکل اواز زیات لوړ شو خلګو یوې خوا اوبلې خواته منډه کړه خوخالد پرې چیغه کړه او ورته یې وویل یو هم د تیښتې هڅه ونه کړئ هر سړی په خپلو ځایونو ودریږئ چې زه درته یو څو خبرې کوم اوزما خبرې د زړه په غوږونو واورئ چې ماښام کورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړاست بيا پرې فكر وكړئ او وروسته الله ج حاضر وګڼئ اوبيا د ايمان په محكمه كې پرې فيصله وكړئ چې زه ښه وايم كه بد.

خالد خپلې خبرې په قهرجنه لهجه داسې شروع كړې اى ځوانانو تاسې په رشتيا د احمدشاه ابدالي بچيان ياست ؟

ايا تاسې په رشتيا د غازي محمداكبرخان زامن ياست؟

ايا تاسې رشتيا د هغه كسانو زامن ياست چې چنګيز ګورګين روس اوانګريز ته يې په ځوځله ماتې وركړه؟

زه خو فكر كوم چې تاسې هغه نه ياست اويا موځان نه دى پيژندلى تاسې خپل تاريخ مطالعه كړې چې ستاسو پلارونو له اشغال اوغلامي سره څومره تضاد درلودى اى كه تاريخ نشئ مطالعه كولى لږ خودې پورې هديرې ته وګورئ چې ولې پر ځينو قبرونو رنګه بيرغونه رپيږي؟

ناسې خو موله مشرانو پوښتنه وكړئ چې ولې اكثره يتيمان ياست ؟

اياخبر ياست چې ستاسو داكثرو پلارونه د ازادى لپاره شهيدان شوي خونن بيا سور كفر پر وطن راغلى تاسې بې غمه ناست ياست خپل فوټبال كوئ د پروني روس اوننـي امريكـا هـيڅ فـرق نـشته دواړه كـافران دي دواړو پـر مسلمانانو يرغل كړى پرون روس دټانګ په زور راغلى وؤ نن امريكايـان د بې دوه پنځوس په زور راغلى ده هيڅوک په تاسې کې نشي كولاى چې د روس او امريكايي داشغال ترمنځ فرق وكړي نو چې وطن اشغال دى جهاد داسې فرض عين دى لكه لمونځ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله جل جلاله پـه قرانکـریم کـې سـورة بقـره دوه سـوه شپاړسـم ایـت کـې فرمايي:

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تَكْرَهُواْ شَيْئاً وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تُحِبُّواْ شَيْئاً وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لاَ تَعْلَمُونَ

ترجمه: تاسې ته د جنګ امر شوی دی اوهغه تاسـې تـه ناکـاره دی کیـدای شي چې یوشی تاسې ته ناکاره وي اوهم هغـه ستاسـې لپـاره ډیـر غـوره وي اوکیدای شي چې تاسې یوشی خوښوی مګر هغه ستاسـې لپـاره بـد وي الله جل جلاله پوهیږي تاسې نه پوهیږئ.

نو ای ناخبره ځوانانو جهاد درباندې فرض عین دی پاڅیږئ خپـل غـاړې د الله جل جلاله په وړاندې خلاصې کړئ له مرګه مـه ډاریـږئ تاسـې مومنان یاست که په دې لاره کې ووژل شئ شهیدان یاست چې د الله ج په وړاندې تر ټولو غوره مرګ همدا دی ایا تاسې به ورځ ترقیامته ژوندی یاست؟ نـه زه درته قسم په الله جل جلاله کوم چې یوه ورځ به ټول مړه کیږئ نـو چـې پـه دی باوري یاست چې یوه ورځ مرو نوبیا غوره نه ده چې په هغـه مـرګ مـړه شو چې پیغمبرانو یې تمنا او امید کـړی پیغمبرانـو پـه هـم هغـه مـرګ پسـې ارمان کړی وي؟

الله جل جلالـه پـه قرانکـریم سـورة بقـره یوسـل اوځلورپنځوسـم ایـت کـې فرمایي:

وَلاَ تَقُولُواْ لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبيلِ اللّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاء وَلَكِن لاَّ تَشْعُرُونَ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترجمه: اوهغوخلگو ته چې د الله په لار کې ووژل شي مړه مه وایاست داسې خلګ خوپه حقیقت کښې ژوندي دي خوتاسې شعور نه لرئ چې د هغوئ په ژوند خبر شئ.

نو ایاتاسې له هغه مرګه تیښته کوئ چې الله ج ورته ژوند ویلی دی؟

ایاتاسې به ورځ د قیامت د الله ج دې پوښتنې ته جواب ورکړې چې درته وواییي چې په تامې جهاد فرض کړی وؤ تا ولې نه کاوه سره له دې چې ځوان روغ اوسالم هم وې؟

ای ځوانانو تاسې دافکر مه کوئ چې موږ اسلحه نه لرو ضعیف اولږ یو زموږ ستاسو هغه نازولو خلګو د بدر په غزا کې پنځه اسان درلودل په داسې حال کې چې کفارو ترسل زیات اسان درلودل او دصحابه شمیرله کفارو درې چنده کم و مګر الله یې برې اوفتحه په نصیب کړه پرون مو پلارونو د روسانو له ټانګونو سره د اور په بوتلو جنګونه کول اوهغوئ ته یې شکست ورکړی که نن هم موږ د الله په لاره کې جهاد شروع کړو الله به زموږ مرسته کوي اوالله به همداکفار زموږ په ضعیفو لاسونو ماتوي نو د غفلت له خوبه رابیدار شئ کفارو مو وطن اشغال کړی او زموږ مسلماني خورګانې یې په ګوانتنامو کې بندیانې کړې په پای کې بایډ ووایم چې دامامور خلقي موځکه وواژه چې د صلبانو جاسوس و اوهغوئ ته یې جاسوسي کوله اوکفار یې په دوستي نیولي وه او دهغوئ په صف کې د هغوئ ملګری وؤ چې الله ج د داسې کسانو مرګ رواکړی او هغوی د همدې کفارو له ډلې بللي دي.

الله په قرانکریم سورة المایدة یوپنځوسم ایام کې فرمایي:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّخِذُوا۟ ٱلْيَهُودَ وَٱلنَّصَٰرَىٰٓ أَوْلِيَآءَ ۘ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُۥ مِنْهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ

ترجمه: ای مؤمنانو یهودیان اوعیسویان خپل ملګري مه نیسئ دوئ په خپلو منځو کښې سره ملګري دي اوکه ستاسې څخه څوک هغوئ خپل ملګري نیسي نوبیا هغه هم په هم هغو کښې شمیرل کیږي په دې کښې شک نشته چې الله ظالمان له خپلې لارښونې څخه بې برخې کړي دي.

الله موږ له کفارو د ملګرتیا او غلامۍ څخه منعه کړي یوؤ لکه څنګه چې زموږ پلارونو خلقیان اوپرچمیان په همدې خاطر وژل چې د کفارو غلامي یې کوله نوموږ هم هغه کسان وژنو چې د امریکایانو غلامي کوي اودهغوی په لاس جوړ شوي حکومت کې کار کوي تاسې خپل ټول دوستان اوملګري د حکومت له کاره راوګرځوئ کنه د هر یوبه همدا انجام وي.

له دې خبرو وروسته خالد مصطفی ته په لاس اشاره وکړه هغه هم بیرته د موټرسیکل مخ راوګرځوی او خالد موټرسیکل ته وختی او روان شول دماښام لمانځه ته د مصطفی د اخښي کور ته ورسیدل هلته یې دشپې د مصطفی اخښی هم له جریانه خبر کړی او ورته یې وویل چې دوئ دواړه وطن ته د جهاد لپاره راغلي دي هغه هم ورسره د مرستې اوهمکاری پوره وعده وکړه مامور خلقي د کلي خلګو کور ته راوړی او دابله شپه په بي بي سي راډیو کې په خبرونو کې وویل شول چې طالبانو په هلمند کې یو کس په دې خاطر ووازه چې د مکتب ښوونکی وؤ د مامورخلقي له وژلو وروسته په سیمه کې د حکومت کسان زیات په ډار کې ګرځیدل او د حکومت عسکرو هم د خلګو زوروول زیات کړل اوهره ورځ یې هغه کسان د طالب په نامه نیول چې ډیره به یې درلودل مصطفی اوخالد پرته له کومه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داره خپل فعالیت په تیزی سره روان کړی ول یوه میاشت وروسته مصطفی اوخالد اته کسان ملګری پیداکړه هر ملګری یو کلاشنکوف د کوره څخه راوړی یوه شپه اته سره ملګرو د کلي پر پوسته حمله وکړه اوپه پوسته کې ناست دولس پولیس چې ټول معتادین وه ووژل او اسلحې یې له ځان سره یوړې په دې پوسته کې مصطفی اوخالد ته دوه پیکا دوه راکټونه او اته میله کلاشنکوف څلور مخابرې درې موټرسیکله یو سراچه موټر او زیاتې مرمی په لاس ورغلې.

لس ورځې پس ورته راپور راغی چې د ولسوال معاون کور ته راغلی اوسهار وختي په خپل موټر کې ولسوالی ته ځي مصطفی اوخالد هم ورته کمین ونیوی او هغه یې وواژه د هغه سراچه موټر او یوه میګاروف ټوپنچه یې هم غنیمت کړه د مصطفی اوملګرو شمیر یې ورځ تر بلې زیاتیدی او خلګو ورسره د پیسو مرستې هم زیاتې کولې یوه شپه مصطفی اوملګرو یې د کلي تر ټولو لوی مسجد ته د ماخستن دلمانځه پر مهال ورغلل او په جماعت کې ناستو کسانو ته یې وویل چې ټول پر خپلو ځایونو کښینئ موږ مجاهدین یو فقط درته یو څو خبرې کوو په دې وخت کې مصطفی خالد ته اشاره وکړه خالد هم منبر ته راغی اوپه خپل زړه وروونکي غږ یې څو ایتونه تلاوت کړه اوبیا یې خبرې داسې شروع کړې.

قال الله تعالی فی القرانکریم

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُم بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ۚ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۖ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ وَالْقُرْآنِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ ۚ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُم بِهِ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله ج په قرانکريم کې سورة توبة يو سل يولسم ايت شريف کې فرمايي:

حقيقت دادی چې الله تعالی لـه مؤمنانوڅخـه د هغـوئ نفسونه او دهغوئ مالونه دجنت په بدله کښې اخيستي دي هغوئ د الله په لار کښې جنګيږي نو دوئ کافران وژني او وژل کيږي له هغوي سره په تـورات انجيـل او قران کښې د جنت وعده د الله پر ذمه يو کلکه اوپخه وعده ده څوک دی چې د الله څخه زيات د خپلې ژمنې پوره کونکی وي نـو خـوبن اوسـئ پـه خپلې دغې سودا سره چې له الله سره موکړې ده همدا تر ټولو ستر برياليتوب دی.

مسلمان ولسه! تاسې به خبر ياست چې دلته کفار راغلي دي او جهاد فرض عين دی نو موږ هم فقـط د الله تعـالی لپـاره راوتـلي يـوؤ او د پـورتني ايت مطابق له الله سره مو دخپل سر سودا کړې له الله تعالی څخه د خپل سر په بدل جنت رانيسو قسم په رب کوم چې داسـې ورځـې هـر وخت پر موږ راځي چې موږ دوه ورځې وږي. ګرځو لوږه ستړيا او بې خـوابی زمـوږ سره هره ورځ ملګرې وي خو ای پر کور ناستو اود جهاد څخه غافلو خلګو کوم خوند چې په دې ستړيا لوږو او شب ګيرو کې دی والله بالله که د دنيا په يوه خوشحالی کې هم وي دومره د زړه سکون او ارامتيـا چـې زمـوږ سره ده په الله قسم که يې تاسې په دنياکې په يوه کار کې هم پيداکړئ د جهاد ذکر الله ج په قران کريم کې په څلورسوه څلور اتيا ايتونـو کـې کـړی دی الله تعالی جهاد تر ټولو غوره اوبهتره عمل ګڼلی دی، الله په شلو سورتونو کې د جهاد يادونه کړې ده، مجاهدين د الله غوره بنده ګان دي، الله تعـالی پـه قرانکريم سورة صف لسم او يولسم ايت کې فرمايي: **أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَٰرَةٍ تُنجِيكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ**

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ

ترجمه: ای مؤمنانو ایا تاسې ته زه هغه تجارت وښيم چې له دردناک عذاب څخه مو ژغوري؟

هغه عمل پر الله اود هغه پر پغمبر باندې ایمان راوړی اود الله په لاره کې په خپلو مالونو اوخپلو ځانونو سره جهاد وکړئ همدغه ستاسې لپاره بهتره ده که تاسې پوهيږئ.

همدارنګه په ډيرو حديثونو کې د جهاد فضليت بيان شوی دی چې دهغوئ ټولو يادول دلته زما له وس څخه لوړ دي.

په يو حديث شريف کې چې مقدام بن معدی کرب رانقل کړی دی رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: د الله تعالی په نزد د مجاهدينولپاره لس خصلتونه دي اول داچې دلومړي ځاځکي وينې په تويدلو سره ورته ټول ګناهونه بخښل کيږي د مرګ څخه مخکې خپل مقام په جنت کې ويني د قبر له عذابه ژغورل کيږي د قيامت له ويرې څخه په امان وي د قيامت په ورځ يې پر سر يې يو تاج ايښودل کيږي چې يو ياقوت يې له دنيا اومافيها څخه بهتره دی دوه اويا حورې ورکول کيږي د دوه اويا کسانوشفاعت کولای شي، نو ای مؤمنانو! نور دغفلت له خوبه بيدار شئ او جهاد شروع کړئ د کفارو په تبليغاتو ځانونه مه خطاکوئ د دې پر ځای چې د کفارو راډيو ته غوږ ونيسئ او د هغوئ په تبليغاتو اکتفاء وکړئ نو قران کريم او احاديث مطالعه کړئ له حقيقي عالمانو څخه پوښتنه وکړئ لومړی خو خپله ټوپک واخلئ جهاد شروع کړئ که موهغه له وسه پوره نه وي د مجاهدينو حمايت وکړئ هغوئ ته پيسې دوډۍ اوکورکې ځای ورکړئ که

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم نشي کولای نو په زړه کې له کفارو څخه نفرت کوئ خبردار به مجاهدینو پسې بد رد ونه وایاست چې حشر به مو له همدې امریکایانو سره شي هر څوک چې له امریکایانو سره یوځای په مجاهدینو پسې بد وايي او یا د مجاهدینو په مقابل کې سنګر نیسي نو د هغوئ د ایمان د تللو ویره ده.

ګرانو کلیوالو! نور مو وخت نه نیسم په الله تعالی موسپارم که په تاسې کې څوک زموږ له ملګروڅخه غوښتنه لري نو مهرباني وکړئ ولاړ دې شي له دې خبرې وروسته یو کلیوال په لومړي صف کې ولاړ شو او ورته یې وویل چې ستاسې مشر کوم یو دی مصطفی چې د جماعت په دروازه کې ولاړ وو کلیوال ته وویل چې مشر یې زه یم کلیوال مخ شاته د مصطفی خواته را واړوی اوبیا یې په خندا کې ورته وویل چې تاخومخ په څادر ټینګ تړلی نو زه به څنګه تاوپیژنم مصطفی هم ورته وخندل او ورته یې وویل چې خیر ته که مې ونه پیژني زه خو دې پیژنم او خدمت دې راته ووایه کلیوال ورته وویل چې ډیره موده کیږي چې دایوه پښه مې د زنګون څخه پاس درد کوي که ته راته یو دم پرې وکړې الله تعالی ته امید لرم چې ښه به شي څکه تاسې د الله تعالی غوره بنده ګان یاست مصطفی هم مخکې ورغلی او دکلیوال پر پښه یې دم وکړی اوبیا یې په موسکا کې ورته وویل بابا که د مجاهـدینو سره کومک وکړئ الله تعالی به شفاء درکړي کلیوال هم سر ورته د هوپه ډول وښوراوه نور مصطفی او ملګري یې له جماعته بهر راووتلل او ترې روان شول د خالد خبرو د کلي د ډیرو خوانانو ویده ضمیرونه راویښ کړل او ډیرو څوانانو به هره ورځ په خپلو منځونو کې د جهاد کیسې کولې دکلي اکثروځوانانو غوښتل چې جهاد وکړي مګر یواځینی مشکل دا وو چې دوئ ته د مجاهدینو خاص ادرس معلوم نه وو اوهغه څوانان چې د مصطفی سره یوځای شوي وه هغوئ هم دا مشکل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلودی چې اسلحه ورسره نه وه په پنځو کسانو به يې يو کلاشنکوف او درې شاه جوره مرمی درلودلې د مجاهدينو شمير په دې وخت کې تر سلو زيات وؤ خو هر مجاهد په خپل کور کې اوسيده او دشپې به بيا ټول پر ټاکلي ځای سره يوځای کيدل يوه شپه مصطفی خپل شل ملګري سره راټول کړه او ورته يې وويل چې نن شپه پر ولسوالی او اړونده پوستو حمله کوو ټول خوشحاله شول يو بل ته يې د خوشحالی ښخه غاړې ورکولې مخکې له دې چې مخ د ولسوالی پر طرف حرکت وکړي مصطفی خالد ته وويل چې يوڅو خبرې د نصحت په ډول مجاهدينو ته وکړه او هم د بريالیتوب لپاره دعا وکړه خالد هم مخکې خواته راغلی او د اعوذبالله اوبسم الله ويلو وروسته يې وويل:

ای د اسلام په خاطر سرښندونکو ځوانانو زما مور اوپلار او زماځان دې تر تاسې قربان شي قسم په الله تعالی خورم چې تاسې د دنيا ترټولوغوره بنده ګان ياست تاسې هغه کسان ياست چې د الله تعالی پرته موبل چاته سر نه دی ټيټ کړی تاسې تر ټولو غټ جابر امريکا سره ډغره فقط د الله تعالی لپاره وهی تاسې د هغه چاسره نن په تش لاس جنګيږئ چې د ټولې نړی انسانانو په خدايي نيولی ده اود همدې امريکايانو غلامي کوي زړه به راتيرو ملګرو داچې وخت لنډ دی زياتې خبرې نشم کولای نو فقط درته د جهاد اړوند يوڅه معلومات درکوم جهاد په لغت کې کوښښ اوزيار ته وايي او دشريعت په اصطلاح کې د الله تعالی په لار کې د کفارو اود هغوئ د ملګرو سره خاص دالله لپاره جنګ ته وايي د جهاد اهداف په قرانکريم کې ذکر شوي دي:

اول چې د اسلام دعوت غالب اومحفوظ شي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهم: د مستضعفينو مسلمانانو سره مرسته اوکومک وشي.

دريم: د هغه قوت ماتول چې د مسلمانانو پرخلاف يي سرکښي کړې وي

جهاد هغه وخت ښايست مومي چې د دعوت خلاف مانع پيداشي اويا پر مسلمانانو کفار تيری وکړي چې په اول صورت کې فرض کفايي اوپه دوهم صورت کې فرض عين دی داچې نن پر افغانستان کفارو يرغل کړی نو جهاد پر هر نارينه اوښځينه فرض عين دی اوپه دې وخت کې زوی ته د مور پلار اوښځې ته د ميره د اجازې ضرورت نشته دوئ کولای شي چې بغير له اجازې جهاد ته ولاړ شي د جهاد شرايط دادي: چې شخص به مسلمان ازاد نارينه عاقل بالغ به وي پرمعذور جهاد فرض نه دی.

الله تعالى په قرانکريم سورة توبة پنځم ايت شريف کې فرمايي: **فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ**

ترجمه: مشرکان ووژنئ هرچيرته چې يي وموميئ اوهغوئ ونيسئ اوحصار يې کړئ اوپه څارنځای کې د هغوئ د وژلو لپاره کښينئ.

الله تعالى په قرانکريم کې په بل ايت شريف کښې داسې فرمايي: **وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لاَ تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلّهِ فَإِنِ انتَهَواْ فَلاَ عُدْوَانَ إِلاَّ عَلَى الظَّالِمِينَ ١٩٣**

ترجمه: ای مؤمنانو تاسوله دې کفارو سره تر هغه وجنگيږئ چې تر څو يوه فتنه هم پاتې نشي او ټول دين د الله تعالى لپاره وگرځيږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

گرانو ملګرو د جهاد غوره اوبهتره نیت د الله تعالی رضا او شهادت دی پوهیږم چې موږ اوتاسې ټول فقط د الله تعالی د رضا لپاره راوتلي یوؤ څکه هیڅوک موږ اوتاسې ته نه پیسې اونه بل کوم دنیاوي امتیاز راکوي اوپه پای کې الله تعالی ته دعا کوم چې یاالله که به موږ ستا د رضا لپاره راوتلي یوؤ موږ ته فتحه اوبریا نصیب کړه یا الله ج زموږ نصرت وکړه خالد په داسې حال کې دعا خلاصه کړه چې ټولو ملګرو یې ژړل او خالد همدومره ژړلي وه چې مخ یې په اوښکو لوند و وروسته مصطفی خپلو ملګرو ته وویل موږ اوتاسې شل کسان پر ولسوالی حمله کوو پوهیږم چې هلته به تر سلو زیات کسان وي خو بری په زیاتوالي کې نه بلکې په اخلاص او د الله تعالی په نصرت کې دی دجنګ لپاره مې تاسې پردرې ګروپه ویشلي یاست چې د لومړي کروپ کسانو سره به یوه پیکا اویو راکیټ وي او د شمال له طرفه به د ولسوالی پر دفاعي پوستو لومړی د راکټ ډز کوي اوبیابه د پیکا ډزې پر شروع کوي په منډه به پوسته فتحه کوي چې د دې کسانو شمیر به پنځه کسان وي او دوهم ګروپ کسان به د شرق له طرفه د ولسوالی پر ودانۍ حمله کوي او د دوئ سره به یو راکیټ یوه پیکا او درې کلاشنکوفه وي دریم ګروپ کسان به د ولایت مرکزخواته زموږ څخه لیرې په کمین کې ناست وي او درې کلاشینکوفه او یوه توپنچه به ورسره وي که چیرې الله ج فتحه رانصیب کړه نو تښتیدلی دښمن به دوئ په لاره کې تر حملې لاندې نیسي اودابه هم پنځه کسان وي د اول ګروپ مشر خالد د دوهم ګروپ مشر زه خپله او د دریم ګروپ مشر میوند دی اول به حمله لومړی ګروپ شروع کوي خوتر هغه به انتظار کوي چې تر څو په مخابره کې ماورته ویلي نه وي خوهر ملګری له مرمیو سره پام کوي یو یو ډز کوئ مرمۍ بیخي زیاتې کمې دي همدا لس

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاجوره دوه شریده او دځلو د راکېټ مرمۍ مو هم د تعرض او هم د دفاع دي.

وروسته له دې خبرو ټول کسان د خپل هدف په لور روان شول خالد خان دپوستې پنځوس میترې ته ورساوه او د مصطفی امر ته انتظار شو خو د مصطفی تر امر مخکې خالد نور هم پوستې ته په داسې حال کې ورنژدې شو چې په لاس کې یې راکټ وو خو پوسته کې خاموشي وه خالد نورهم پوستې ته ورنژدې شو خو داخل یې ولیدل چې دپوستې په دروازه کې یو کس ناست دی او تاریاک څکوي او لاسي برق یې خان ته لګولی دی خالد د شاه له طرنه ورغی او پر ناست کس یې ورمنډه کړه او څنګ کې پروت کلاشنوف ته یې ورحمله کړه او ترې راپورته یې کړی ناست کس چې مکمل نشه وو داسې فکر یې وکړی چې خپل ملګری یې دی نو یې په ګنګوړه اوازیې ورته وویل ماشین مه ښوروه راځه نشې ته نن مې عجبه مزیدار تاریاک پیداکړي خالد هم پوه شو چې سړی نشه دی نو ژر شاته شو او ملګرو ته یې وویل راځئ مخکې پیره دار نشه دی دادی ټوپک یې لا ما راوړی ملګرې یې هم ورپسې شول او کله چې د پوستې دروازې ته ورسیدل نو یو کس پر ناست کس دده کلاشنکوف ونیوی او ورته یې وویل چې ارام کښېنه اولاسونه دې شاته واړوه اوسمدستې یې د پیره دار لاسونه وتړل اوټول په منډه پوستې ته داخل شول او درو کسانو پر بیده کسانو یو کلاشنکوف یو راکټ یو پیکا ونیول او خالد په لوړ غږ پرې چغه کړه چې یو هم له خپله ځایه ونه ښورئ وروسته هغه نورو دوه کسانو یو یو له بیستره راپورته کاوه اولاسونه یې ورته تړل دپوستې ټول کسان چې شمېر یې دیارلس کسان و ژوندي ونیول کله چې مصطفی د ولسوالۍ ودانۍ ته نژدې ورسیدی نو پر خالد یې غږ وکړی چې پر پوسته جنګ شروع کړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوخالد ورته وویل چې ما مخکې لا خپله پوسته فتحه کړه او دولس کسان مې ژوندي ونیول مصطفی ورته وویل چې ته د پوستې له منځه یوځو ډزې وکړه؟

تر څو عسکر د ولسوالۍ له مرکز څخه د پوستې طرف ته درشي موږ به دلته پر ولسوالۍ حمله وکړو او هغه کسان چې هلته درغلل تاسې جنګ ورسره وکړئ خالد لوړی ټول نیول شوی عسکر د دوئ په خپلو ټوپکانو ووژل کله چې د ولسوالۍ عسکرو د فاعي پوستې منځ کې ډزې واوریدلې نو د پوستې په طرف یې منډه کړه ډیر کم عسکر په ولسوالۍ کې پاته شول چې په دې وخت کې د مصطفی ګروف د ولسوالۍ پر ودانۍ حمله شروع کړه او په ډیر لږ وخت کې یې ولسوالۍ هم فتحه کړه ولسوال او نور مشران موټر ته وختل چې تر څو د ولایت مرکز ته ځان ورسوي خوپه لاره کې دمیوند دګروپ په کمین کې وختل چې ټول ووژل شول اود میوند یوملګری هم شهید شو اوپاتې عسکرو هر یو په خپله مخه منډې وهلې جنګ دوه ساعته دوام وکړی او زیات عسکر ووژل شول وروسته مصطفی اوخالد ګروپونه سره یوځای شول او ټوله وسله یې راټوله کړه د ولسوالۍ او پوستې ودانیو ته یې اور واچوی او د میوند ګروپ کسانو هم له وژل شویو کسانو څخه اسلحه راټوله کړه او موټران یې وسوځول اوخپل شهید ملګری یې راواخیستی او راروان شول د شپې درې بجې ټول بیرته سره یوځای شول ټول ملګري زیات ستړي وه خومصطفی خالد ته وویل چې تاسې په تلوار د شهید جسد هغه پورې هدیرې ته یوسئ زه اونور څلور ملګري به نیول شوې اسلحه په ځمکه کې ښخه کړو خالد هم ورسره ومنل خالد او دیارلس نورو ملګرو د خپل شهید ملګري جسد هدیرې ته راوړی او قبر یې ورته وکیندی اول یې د جنازې لمونځ یې ورکړی اوبیا یې ښخ کړی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته خالد د خپل ملګري د قبر سر ته ودریدی او ملګرو ته یې وویل ایا تاسې خبر یاست چې شهادت څومره لوړ مقام دی ؟

الله تعالی په قرانکریم سورة ال عمران یو سل اونهه شپیتم ایت کې فرمایي: وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

ترجمه: هغه کسان چې دالله په لار کې ووژل شي پر هغوئ د مړو ګمان مه کوئ بلکې هغوئ ژوندي دي اوالله په نزد رزق ورکول کیږي.

نو زموږ اوستاسې ملګری مړنه بلکې ابدي ژوندون ته یې لار ومونده الله تعالی شهادت ته زیات فضیلت ورکړی.

نو زه لوملړی خان اوبیا تاسې ته د دې ملګري د شهادت مبارکې وایم

له دې خبرو وروسته خالد اوملګري دهدیرې څخه راروان شول او له لږمزل وروسته خالد ملګرو ته وویل چې نور هر یو خپل کور ته ولاړ شئ او دا راز له خان سره امانت وساتئ خالد او مصطفی هم سره یوځای شول او پر موټرسیکل سپاره شول او دبنت ته وختل سهار په توله ولسوالی کې خلګ حیران وه او پر اته بجې د امریکایانو هلکوپټر ته طیارې هم راغلې او مړی یې ولایت ته انتقال کړه مابنام د تولو رسنیو همدا د سر خبر و چې د هلمند پر مارجه ولسوالی دوه نیمه سوه طالبانو حمله کړې وه او د ولسوال په ګډون یې اته پنځوس حکومتي عسکر وژلي او څه باندې دیرش کسان یې ټپیان کړي دي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او رسنيو داهم ويل چې د طالبانو ځخه هم ديرش کسه وژل شوي چې اکثره يې پنجابيان اود پاکستاني فوجيان دي له دې حملې دوه ورځې وروسته سيمې ته نور عسکر راغلل اويو هفته وروسته امريکايانو هم يوه غټه قرارگاه د ولسوالۍ ترڅنگ جوړه کړه اوهمدلته خپله ميشته شول له دې وروسته په سيمه کې حالات بدل شول زياتو حکومتي کسانو خپل کورونه د ولايت مرکز لښکرگاه ته انتقال کړه او امريکايانو هم نور هره ورځ په سيمه کې گزمې شروع کړې چې خالد هم له ماينو ځخه په کار اخيستنه شروع وکړه اونور ملگري يې هم په ماين جوړولو اوخښولو کې وروزل نور نو داسې ورځ وه نه وه چې امريکايانو دې خپل يو ټانگ د لاسه نه ورکولای اوهره ورځ به مصطفی او خالد ملگرو ته د ژيړې بوشکې ځخه ماينونه جوړول او هغوئ به ورته خښول مصطفی او خالد په درې مياشتې کې د امريکايانو نهه څلويښت ټانگان په ماينونو والوځول نور به هره ورځ امريکايان له ماين او کمين سره مخ وه يواځې هلمند کې نه بلکې په هر ولايت کې د مصطفی اوخالد غوندې د کور ځخه شړل شوي په دين مين ځوانانو د طالبانو په نوم د امريکا د ظلم او دهشت په مقابل کې دسر په بيه سنگرونو ته رادانگلي وه د طالبانو شمير ورځ تر بلې زياتيدی او هغه طالبان بيا راڅرگند شوی وه چې يو وخت يې خلگو بيا تصور لا بې عقلي بلل او هغه امريکا يې ننگول چې نړيوالو ورسره دغره ليونتوب باله.

مصطفی اوخالد ټول کلی له امريکايانو ازاد کړه او امريکايان يواځې په خپلو قرارگاو کې محاصره شول په کلي کې طالبان ازاد گرځيدل يوه ورځ مازديگر خالد د مصطفی ته وويل:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد مصطفی له ډېرې مودې وروسته مې بیګاه خپل مور په خوب لیدل او داسې ښکارېده لکه زما واده چې وي او زیاته خوشحاله وه

مصطفی: هههههه پوه شوم چې واده غواړې اشنا.

خالد: نه قسم توکې نه کوم رشتیا مې په خوب لیدل.

مصطفی: ښه الله تعالی دې وبخښي خیر زه به واده درته وکړم خکه مور دې په قبر کې خوشحالېږي.

خالد: هلکه چوپ شه ته څه خبر یې چې زما مور به وفات شوې وي کیدای شي هغه هم ماغوندې الله تعالی ساتلې وي.

مصطفی: څه خیر الله تعالی دې همداسې کړي حو اوس که ژوندۍ وي نو ته به یې څنګه وپیژنې اوهغه به تا څنګه وپیژني.

خالد: آه کم عقله مور نو هم له چا ورکیږي؟

مصطفی: رښتیاهم بخښنه غواړم ماتوکې کولې خوته غمجن شولې الله تعالی دې له خپل مور سره یوځای کړه.

خالد: الهم امین.

مصطفی: خو کوزده درته رښتیا کوم.

خالد: هههههه یاره زه دوه اویا کوزدې او ودونه کوم هغه هم په جنت کې

مصطفی: هغه به هم وکړې دابه هم وکړې؟

خالد: ههههه هلکه ستا لکه چې خپله کوزدن ته زړه کیږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی: نه نه ماویل که تا کول.

خالد: ههههه بس پوه شوم دادی ولاړم او که مې ئن ستا مشر وروړ ولیدی نو ورته وایم چې مصطفی ته کوزده وکړه.

مصطفی: وا هلکه چیرته ځې ؟

خالد: زه ځم موټر بیایم هلته مې د یوچا سره مرمې وعده کړې هغه رائیسم

مصطفی: ورځه الله تعالی دې مل شه.

خالد: له دې وروسته موټر ته وختی او روان شو خو د مصطفی تر کلې لا نه و وتلی چې جیټ طیاره ښکته راغلل او په زوره غروز شو او د ځمکې څخه دودونه اسمان ته پورته شول مصطفی پوه شو چې بمبار وشو ژر یې موټرسیکل له کوره ر ریستی او پر سپور شو د دود خواته په تیزی ور روان شو کله چې د دود ځای ته ورسیدی کلیوال یې ولیدل چې په کروندو کې ګرځي او یو موټر چې له پیژندلو وتلی دی هلته په پټي کې له سرکه لیری چپه پروت دی او دودونه ترې پروته کیږي خو له یو کلیوال یې پوښتنه وکړه چې موټر د چا و هغه جواب کې ورته وویل چې ستا ملګری ملاخالد پکې سپور و مصطفی په لوړ اواز چغه وکړه او ورمنډه یې کړه او بل کس یې له ګریوان ونیوی چې خالد څه شو هغه ورته وویل چې خالد نور ورک دی هغه یو څه لږ غوښې یې په څادر کې پیداشوې ستړی عرب مجاهد خالد هم د خپل رب لپاره ځان ټوټه ټوټه کړی او د خپل مور پلار په قدم بې قدم کیښودی او د تل لپاره د هغوی سره یوځای شو د خالد د ماشومتوب هغه ارمان پوره شو چې شپه او ورځ به لالهانده پسې ګرځیدی او بسې ژړل به یې خالد خپل مور پلار په دې ورځ پیداکړه خو مصطفی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې يواځې غمونو ته پرېښودې او مصطفی ډېر زيات ځکه تاواني شو چې خالد د مصطفی لپاره هر څه و اوهغه يې له لاسه ورکړی اوهر څه يې ولاړل مصطفی په دې وخت کې تر دوه سوه هم زيات ملګري درلودل خو دده ژوند بيا په خالد ښايسته وؤ خو مصطفی پر هغه ځای ولاړ او د خالد لږ غوښې يې په لاس کې نيولې وې اود خالد د څو دقيقو مخکې خبرې يې په ذهن کې ګرځيدلې ناڅاپه يې چيغه کړه او په لوړ غږ يې وويل اه خالده تاخو رښتيا دوه اويا ودونوپه جنت کې وکړه ته خو رښتيا له خپلې مور سره يوځای شوې ستاخوب رښتيا و رښتياهم ستانن واده دی او ستامور زياته خوشحاله ده خو هی ناځوانه زه دې يواځې پرېښودم پر هره سخته کې به زه اوته ملګري وؤ خونن ته يواځې ولاړې.

کله چې خلګو دده خبرې واورېدلې نو فکر يې وکړی چې مصطفی اعصاب دلاسه ورکړه خو خلګ د مصطفی ژړا ته حيران وه ځکه مصطفی په غيرت او بهادری کې نوم درلودی مصطفی لاهمدا فرياد کاوه چې ملګري يې هم د پيښې ځای ته راورسيدل ميوند ورمخکې شو او ورته يې وويل چې فرياد نور بس کړه چې ټول ملګري بيا حوصله بايلي مصطفی چې کله د ميوند خبره واوريدل نو ځان يې کنټرول کړی او د خالد غوښې يې د ميوند په لاس ورکړې او خپله موټرسيکل ته وختی او روان شو او کور ته راغی او پر خپل مور يې د خالد د شهادت زيری وکړی اوپه کور کې يې له سترګو اوښکې بهيدلې او اطاق ته ننوتی خو مور يې پسې ورغلل اورته يې داسې وويل:

ګرانه زويه باور وکړه چې پر ما باندی ستا اوخالد فرق نه وو خالد زما زوی غوندې و خو که ته هم شهيد شې زه به ونه ژاړم ځکه تابه ويل چې شهيد

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړ نه دی ژوندی دی نو زه ولې پر ژوندی وژاړم ایا په دې لار کې حضرت حمزه رضی الله عنه نه دی شهید شوی، نو چې د سرور کاینات تره شهید شوی نوته او خالد څوک یاست چې قرباني نه ورکوئ.

مصطفی د مور خبرو ډیر حیران کړی او ژړا یې بس کړه او په ډاډه زړه بهر راووتی لږ شیبه وروسته میوند موټر راوستی اود خالد غوښې یې په کفن کې پیچلې وې او د مصطفی د کور مخ ته یې ودروی او دکلي ملاصاحب ته یې وویل چې جماعت کې اعلان وکړی چې خالد شهید شوی او د مازدیگر لمانځه وروسته یې جنازه ده هرمسلمان ځان حاضر کړئ د مازدیگر لمانځه وروسته په سلگونو کسان د خالد جنازې ته حاضر شول چې د جنازې لمانځه وروسته مصطفی ولاړ شو او د څو ایتونو تلاوت وروسته یې داسې وویل:

یقینا الله ج ټول غوره اعمال خلگوته بیان کړي دي په دغواعمالوکې یې جهاداودالله (په لار کې جنگ تر ټولو بهتر عمل گرزولی دی او په جهاد کې یې شهادت ته ډیره اوچته مرتبه ورکړې ده او د جهاد تر نورو ټولو عملونو یې بهتر گرزولی او هم یې غټ ثواب پورې خاص کړی؛ له براء بن عازب (رض) څخه روایت ده: یوکس چې پوره سلاح ور سره وه پیغمبر (ص) ته راغی او وې ویل: ای د الله (ج) پیغمبر (ص) جنگ وکړم، او که مسلمان شم؟ پیغمبر (ص) ورته وفرمایل:» أسلم ثم قاتل« اول مسلمان شه او بیا جنگ وکړه ، نو مسلمان شو، او بیایي جنگ وکړ، او شهید شو ، پیغمبر (ص) وفرمایل:» عمل قلیلا وأجر کثیرا« (۱)لږ عمل یې وکړ، او ډیر اجر ورکړی سو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او پيغمبر (ص) د شهيد په حق کې فرمايلي دي:» إن للشهيد عند الله سبعة خصال يغفر له في أول دفعة من دمه و يرى مقعده من الجنة ويأمن الفزع الأكبر و يجار من عذاب القبر ويوضع على رأسه تاج الوقار، الياقوتة منه خير من الدنيا وما فيها ويزوج بإثنين وسبعين من الحور العين ويشفع لسبعين من أقربائه« (٢) يقينا د شهيد لپاره د الله (ج) په دربار کې وو٧ امتيازه دي [١] له اول څاڅکي د وينو سره گناهونه ورېښل کيږي [٢] اوپه جنت کې د اوسيدلو ځای يې ورليدل کيږي [٣] او د قيامت په ورځ به له هغه لويې ويرې بې غمه وي [٤] او د قبر له عذاب څخه به خلاص وي [٥] اوپه سر به يې د عزت تاج ورښودل کيږي چې يوياقوت به يې تر ټولې دنيا او څه چې په دنيا کې دي بهتروي [٦] اودوه اويا [٧٢] د جنت حورې به ورپه نکاح کيږي [٧] او د خپلو اويا [٧٠] خپلوانو لپاره به يې شفاعت قبليږي.

وګورئ هغه څوک چې جنت غواړئ! هغوامتيازونو ته چې الله (ج) د شهيدانو لپاره تيار کړي دي کوم چې لیږ مخکې ياد شول.

په يو حديث شريف کې چې له انس (رض) څخه روايت ده راغلي دي: چې پيغمبر (ص) وفرمايل : » ما أحد يدخل الجنة يحب أن يرجع إلى الدنيا وله ما على الأرض من شئ إلا الشهيد يتمنى أن يرجع إلى الدنيا فيقتل عشر مرات لما يرى من الكرامة «(١) هيڅ جنتي به دا نه خوښوي چې بيرته دنيا ته راوګرزي او څه شی چې په مخ د زمکې دي دا ټول د ده وي پرته له شهيده چې هغه به دا غواړي چې بيرته دنيا ته راوګرزي، او لس ځله د الله (ج) په لارکې ووژل شي؛ د هغه کرامت له جهته چې الله (ج) شهيد ته ورکړی اويوبل روايت کې د "من الکرامة" په ځای ، لما يرى من

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

فضل الشهادة « راغلي دي معنی د شهادت د هغه فضیلت له جهته چې وینې یې.

بلکه څوک چې د شهادت په غوښتلو کې کوشش او جهاد کوي الله (ج) دهغه لپاره درجې تیاري کړې دي؛ څکه له ابي هریره (رض) څخه روایت ده: چې پیغمبر (ص) وفرمایل: »إن في الجنة مائة درجة أعدها الله للمجاهدين في سبيل الله ما بين الدرجتين كما بين السماء والأرض «(۱)یقینا په جنت کې سل درجې دي الله (ج) د مجاهدینو لپاره تیاري کړې دي، د هرو دوو درجو په منځ کې لکه له زمکي تر آسمانه دومره مسافه ده.

مسلمانانو ورونو! چې د مجاهد همدا درجې دي نو ستاسې د شهیدانو په در جو څه گمان ده؟ چې هغوئ به له صدیقانو، او انبیاؤ علیهم السلام سره وي بې شکه د هغوئ درجې ډیرې اوچتې دي . له مسروق رحمة الله تعالی علیه څخه نقل شوی ده: چې موږ له عبدالله بن مسعود (رض) څخه د لاندې آية په هکله وپوښتل { **وَلاَ تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ أَمْوَاتاً بَلْ أَحْيَاء عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ** } [آل عمران ۱۶۹]

ترجمه: هیڅ گمان مکوه په هغو کسانو چې په لار د الله (ج) کې وژل شوي چې هغوئ به مړه وي بلکه هغوئ ژوندي دي، د هغوئ د پروردگار (ج) په نزد دوئ ته روزي ورکول کیږي.

عبدالله بن مسعود (رض) وویل: چې موږ د دې آیت په هکله له پیغمبر (ص) وپوښتل پیغمبر (ص) وفرمایل: »**أرواحهم في جوف طير خضر لها قناديل معلقة بالعرش تسرح من الجنة حيث شاءت ثم تأوي إلى تلك**

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

القناديل فأطلع إليهم ربهم إطلاعة فقال: هل تشتهون شيئا؟ قالوا: أي شئ نشتهي ونحن نسرح من الجنة حيث شئنا ففعل بهم ثلاث مرات فلما رأوا أنهم لن يتركوا من أن يسألوا قالوا: يا رب نريد أن ترد أرواحنا في أجسادنا حتى نقتل في سبيلك مرة أخرى فلما رأى أن ليس لهم حاجة تركوا» (١)

د هغوئ اراوح گاني به د زرغونو مرغانو په جوجورو کې وي ، د دوئ د اوسيدلو لپاره به په عرش پورې خوړندې (خالي) د څراغونو په شکل کې وي د جنت په هرجای کې چې يې زړه غواړي ګرځيږي به (منظره به کوي) او بيرته به هغو څراغونو (خالو) ته راګرزي او يو ځلي به د دوی پروردګار (ج) ور ته رابښکاره شي، او ورته ووبه وايي: چې تاسې څه شئ غواړئ؟ هغوی به ووايي: موږ به نورڅه غواړو؟ په داسې حال کې چې د جنت په کوم جاى کې چې زموږ زړه غواړي ګرزيدای شو. الله (ج) به درې ځلې دوئ سره دا سوال جواب وکړي. کله چې دوئ پوه شي چې بې غوښتلو د کوم شي نه پريښودل کيږي، نو دوئ به ووايي: اي الله (ج) موږ دا غواړو چې زمونږ ارواح ګاني بيرته د موږ جسدونو کې ننه باسي، د دې لپاره چې موږ د تا په لارکې يو ځل بيا ووژل شو. کله چې دا ښکاره شي چې دوئ څه شي ته ضرورت نه لري پريښودل به شي.الله (ج) لا مخکې په هر څه عالم د ي خو له دې سوال جواب سره خپله دهغوی له خولې دا خبره راوزي چې دوئ حاجت نه لري.

شهيد په هميشه بې زواله نعمتونو کې ده. له دې سره سره الله (ج) د ده ټول ګناهونه مخکې له دې چې جنت ته ننوزي وربښي او درجې يې ور لوړوي؛ له عبدالله بن عمرو بن عاص (رض) څخه روايت ده: چې پيغمبر (ص) وفرمايل: «يغفر الله للشهيد كل ذنب الا الدين (١)» الله (ج) شهيد ته ټول ګناهونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وربښي، پرته لـه پـوره(قـرض) الله (ج) هغـه مـال چـې د کـوم کـس پـه شـهيد پـور (قـرض) وي نـه وربـښي، او لـه ابي قتـادة (رض) څخـه روايـت ده: چـې پيغمبر (ص) دموږ په منځ کې پاڅيدو، او دا خبر يې بيان کړه چې د الله (ج) پـه لار کې جهاد اوايمان تر ټولو اعمالو غوره دی، نو يو کس پاڅيدو او وې ويـل: اي رسول الله !دا راته ووايه که زه د الله (ج) په لار کې ووژل شم ګناهونه به مـې وبښل شي؟ پيغمبر (ص) ور ته وفرمايل : »نعـم إن قتلـت فـي سـبيل ا الله و أنـت صابر محتسب مقبل غير مدبر «هو ګناهونه به دې وبښل شي که ته ووژل شـې دالله (ج) په لارکې په داسې حال کـې چـې تـه صـابر، د ثـواب غوښـتونکی،په مخه روان وې او دښمن ته شا اړونکی نه وې، بيا پيغمبر (ص) ورته وفرمايـل: » کيف قلت «تا څنګه سوال وکړ؟ هغه وويل: ماته بيان وکړه کـه زه د الله (ج) پـه لار کې ووژل شم ګنا هونه به مـې وويـښل شي؟ پيغمـبر (ص) وفرمايـل: »نعم وأنت صابر محتسب مقبل غير مدبر إلا الدين فإن جبريل عليـه الـسلام قـال لـی ذالك « (۱)هو وبه ښښل شي که ته ووژل شې په داسې حال کې چې تـه صـابر، د ثواب غوښتونکی، په مخه روان يې، شااړوونکی نـه يـې ټـول بـه وبـښل شي پرته له پوره (قرض) چې په شهادت نه ښښل کيږي څکـه اوس ماتـه جبرئيـل دا خبره وکړه.

الله (ج) په خپل فضل او احسان او کـرم سره د شـهيدانو ټـول ګناهونـه وربـښي پرته له پوره چې هغه نه ښښل کيږي، او که پـور حـق د الله (ج) وای هغـه بـه يـې هم شهيدانوته ور ښښلی وای خو هغه حق د بنـدګانو دی، څـوک چـې د جهـاد اراده لري ورته ضرور ده چې هرچا پورکه ورباندې وي هغـه خپلـو مالکـانو تـه ورکړي ترڅو چې په غاړه يې هيڅ پور پاته نشي. له شهيد څخه په دوو حـالونو کې پور اداء کيږي [۱] الله (ج) د قيامت پـه ورځ د شـهيد پـور پـرې کـوي کـه دې نوموړي د اداء کولو اراده لري خو عاجز وي مـال نلـري يـا بـل عـذر ورتـه پيښ وي [۲] چـې مجاهـد شـهيد شي او د پـور د اداء کولـو وخـت لا نـه وي راغلی. د پيغمبر (ص) سنت دا وو چې د کوم مړي په ذمه به پـور وو د جنـازې لمونځ يې نه ورباندې کول څو چې به هغه اداء نـه کـړای شـو، او يـا بـه دمـړي کوم خپلوان ، يا بل کوم مسلمان بـه د هغـه د اداء کولـو ضـمانت وکـړي، نوکـه پرخالد ستاسې د کوم يوه قـرض پـاتې وي غـږ وکـړئ چـې زه يـې ور ادا کـړم خوهيڅوا هم غږ ونه کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مصطفی له وینا وروسته هر سړی خپل کور ته ولاړی او مصطفی د میوند
اوخو نورو دلګیو مشرانو سره د میوند کور ته راغلل او د خالد پر ځای یې
میوند خپل معاون وټاکی او ملګرو ته یې وویل که زه شهید شوم ستاسې مشر
به همدا میوند وي او که میوند هم شهید شو ستاسې مشر به صادق وي خو
جهاد به تر هغه پورې کوئ چې تر څو مو اشغالګر نه وي مات کړي د خالد
شهادت مصطفی په رواني او فزیکي ډول کمزوری کړی که څه هم مصطفی
کوښښ کاوه چې خان زړه ور وښکاره کړی خو د کمزورۍ نښې يې د وړاندې
معلومیدلي د خالد د شهادت دریمه ورځ وه چې په مخابره کې غږ شو چې
امریکا له کمربنده را اوښتي دي او ملګري خان مخ ته ورسوئ چې کمین دی
مصطفی چې کله دا خبره په مخابره کې واوریده نو دخالد فاتحې ته راغلي
کسان یې پرېښودل او موټر یې رهي کړی او د ملګرو سره یو ځای شو که څ
هم میوند ډیر ورته وویل چې ته کمین ته مه څه خو مصطفی هشتادو په لاس
کې و او میوند ته یې وویل چې د خالد انتقام خپله اخلم کله چې جنګ
شروع شو مصطفی هشتادو د امریکایانو پر یو ټانګ ورېرابر کړی او د تکبیر
په چغه سره یې ډیر پر وکړی ټانګ یې وویشتی او دودونه تري پورته شول خو
مصطفی چې کله هشتادو ته بل ډیر اچاوه د بل ټانګ له خوا په نښه شو او
خاص په ځیګر یې وویشتی میوند چې ورمنډه کړل او مصطفی یې په غیږ
کې ونیوی او غږ یې پر وکړی او د امیر امیر نارې یې پر وهلې خو مصطفی یو
ځل سترګې خلاصې کړلې او موسکی شو او میوند ته یې وویل چې خالد مې
غواړي خالد نارې راوهي خالد راته انتظار دی.
چې د خالد د مرګه وروسته د مصطفی همدا اوله اوهم اخرې موسکا شوله.

پای

د شوال د میاشتې دوهمه

Scanned by CamScanner

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library